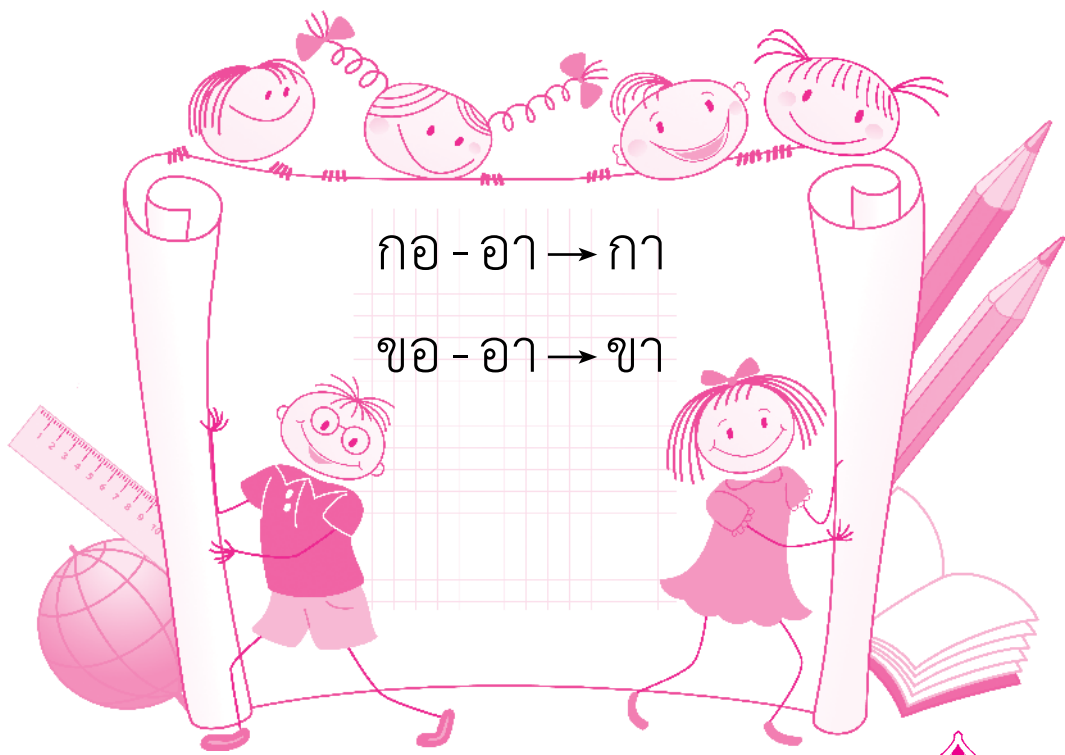

คู่มือการสอนอ่านเขียน โดยการแจกลูกสะกดคำ

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ

ปีที่พิมพ์	พ.ศ. ๒๕๕๙
จำนวนพิมพ์	๓๕,๐๐๐ เล่ม
จัดทำโดย	สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
ISBN	978-616-395-734-4

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
๗๙ ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐
โทร. ๐-๒๕๖๑-๔๕๖๗ โทรสาร ๐-๒๕๗๙-๕๑๐๑
นายโชคดี ออสุวรรณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

“คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ” เล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางจัดการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอนภาษาไทย ใช้แก้ปัญหานักเรียนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ด้วยวิธีการสอนแบบแจกลูกสะกดคำ ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นวิธีการสอนที่สร้างความเข้าใจทางภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพในการทำให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้ การจัดทำ “คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ” ได้มีการศึกษาค้นคว้าส่วนที่เป็นสาระความรู้จากหนังสือและตำราทางภาษาไทย สำหรับแนวทางการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลจัดทำขึ้นโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนภาษาไทย และด้านการวัดและประเมินผลจากสถาบันอุดมศึกษา ศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบภาษาไทย ครูผู้สอนภาษาไทย และนักวิชาการศึกษาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย และการวัดและประเมินผล ซึ่งครูผู้สอนหรือผู้ที่สนใจสามารถนำคู่มือนี้ไปใช้เป็นแนวทางการสอนอ่านเขียนภาษาไทย พัฒนาวิชาชีพ หรือพัฒนาตนเองในด้านการสอนแก่นักเรียนในวัยเริ่มเรียน และซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ โดยสามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของตนเองได้เป็นอย่างดี

ในโอกาสนี้ ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ คณะทำงาน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้ร่วมจัดทำ และให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำหนังสือเล่มนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า “คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ” นี้ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่านการเขียนของนักเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ หากมีข้อเสนอแนะประการใด โปรดแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นข้อมูลการพัฒนาต่อไป

(นายการุณ สกุลประดิษฐ์)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

บทนำ

๑

สอนอย่างไรให้อ่านออก อ่านคล่อง และอ่านเป็น

สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

๘

หน่วยที่ ๑ รูปและเสียงพยัญชนะ

๑๓

หน่วยที่ ๒ รูปและเสียงสระ

๔๕

หน่วยที่ ๓ รูปและเสียงวรรณยุกต์

๖๗

หน่วยที่ ๔ การแจกลูกสะกดคำในแม่ ก กา

๘๒

หน่วยที่ ๕ การผันวรรณยุกต์คำในแม่ ก กา

๑๒๑

หน่วยที่ ๖ การแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

๑๔๖

หน่วยที่ ๗ การผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

๑๘๔

หน่วยที่ ๘ การแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

๒๑๐

หน่วยที่ ๙ การแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรควบ

๒๓๖

หน่วยที่ ๑๐ การแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรนำ

๒๖๔

บรรณานุกรม

๒๙๔

คณะผู้จัดทำ

๒๙๖

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาและส่งเสริมความรู้ความคิดให้กับเยาวชนของประเทศ โดยเฉพาะในโลกของศตวรรษที่ ๒๑ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร และการคิดค้นพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่กล่าวได้ว่าการอ่านและการรู้หนังสือ (Reading & Literacy) เป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต เนื่องจากการอ่านและการรู้หนังสือทำให้เกิดความรู้ ความสามารถ และส่งเสริมให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ ประยุกต์ใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต ซึ่งหากผู้ใดมีความบกพร่องหรือขาดความสามารถในการอ่านการเขียนก็จะส่งผลให้เกิดความยากลำบากในการสื่อสารและการเรียนรู้ และจะเป็นปัญหาในการดำรงชีวิตต่อไปได้

กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาการอ่านการเขียนว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นของผู้เรียน จึงกำหนดนโยบายพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ โดยมีมาตรการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถอ่านออกเขียนได้ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจากผลการประเมินการอ่านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ พบว่า ยังมีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่มีผลการประเมินในระดับอ่านไม่ได้/อ่านไม่คล่อง (ร้อยละ ๗.๓๗, ๔.๓๐, ๓.๓๐, ๒.๓๓, ๒.๕๑ และ ๑.๖๑ ตามลำดับ) และระดับเขียนไม่ได้/เขียนไม่คล่อง (ร้อยละ ๑๕.๕๑, ๗.๒๔, ๗.๐๐, ๔.๐๖, ๓.๖๐ และ ๓.๑๑ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ พบว่า มีผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ในระดับปรับปรุง ร้อยละ ๔.๖๘ ซึ่งจากการติดตามการดำเนินงานการอ่านการเขียน พบว่า ครูผู้สอนภาษาไทยมีความคิดเห็นว่าการสอนแบบแจกลูกสะกดคำมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้กับการสอนการอ่านการเขียน เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการติดตามการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย ที่พบว่าศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบงานภาษาไทยและครูผู้สอนภาษาไทยต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องการสอนอ่านเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ เนื่องจากปัจจุบันครูผู้สอนภาษาไทยส่วนหนึ่งไม่ได้จบวิชาเอกภาษาไทย

ในการนี้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา จึงจัดทำเอกสาร “คู่มือการสอนอ่านเขียน โดยการแจกลูกสะกดคำ” ขึ้น โดยมุ่งหวังว่าจะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการจัดทำคู่มือสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ

๑. เพื่อเป็นแนวทางการสอนอ่านเขียนให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้
๒. เพื่อเป็นแนวทางใช้สอนซ่อมเสริมนักเรียนให้อ่านออกเขียนได้
๓. เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

การดำเนินการจัดทำคู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาได้จัดทำ “คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ” ขึ้น โดยมีการดำเนินการดังนี้

๑. แต่งตั้งคณะทำงานประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการสอนภาษาไทย ด้านการวัดและประเมินผล ตัวแทนศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบภาษาไทย และครูผู้สอนภาษาไทยจากทุกภูมิภาค
๒. จัดประชุมปฏิบัติการจัดทำคู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ ๓ ครั้ง ดังนี้

การประชุมครั้งที่ ๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำและพัฒนาคู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ ประกอบด้วยการบรรยาย การอภิปราย และปฏิบัติงานกลุ่ม เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงวิชาการในการจัดทำคู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ การประชุมครั้งนี้ คณะทำงานได้ร่วมพิจารณาส่วนประกอบของคู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ ซึ่งสรุปได้เป็น ๓ ส่วน คือ ความรู้สำหรับครู ตัวอย่างแนวทางการจัดการเรียนรู้ และแนวทางการวัดและประเมินผลประจำหน่วย จากนั้นกำหนดเนื้อหาสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยยึดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นหลักในการจัดทำ จากนั้นดำเนินการจัดทำคู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ โดยมีการวิพากษ์ผลงานโดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย และการวัดและประเมินผล เพื่อให้ได้เนื้อหาที่มีความถูกต้องตามหลักวิชาการและนำไปปฏิบัติได้จริงในการจัดการเรียนการสอน

การประชุมครั้งที่ ๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำและพัฒนาคู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ คณะทำงานได้ร่วมจัดทำคู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ ต่อจากการประชุมครั้งที่ ๑ โดยมีการวิพากษ์ผลงานโดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย และการวัดและประเมินผล เพื่อให้ได้เนื้อหาที่มีความถูกต้องตามหลักวิชาการและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของคู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกด

การประชุมครั้งที่ ๓ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำแนวทางการติดตามและประเมินผลการใช้คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ การประชุมในครั้งนี้แบ่งการดำเนินงานเป็น ๒ ส่วน เพื่อให้คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ มีความถูกต้องสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการอบรมให้แก่ศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบงานภาษาไทย ทั้ง ๒๒๕ เขต โดยส่วนที่ ๑ เป็นการบรรณาธิการจิกคู่มือการสอนอ่านเขียน ส่วนที่ ๒ เป็นการพิจารณาร่างแนวทางและเครื่องมือการติดตามและประเมินผลการใช้คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ

การใช้คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำภาษาไทย

คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ จัดแบ่งเป็นหน่วยการสอนตามลำดับของการสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐาน เป็น ๑๐ หน่วย

หน่วยที่ ๑	รูปและเสียงพยัญชนะ
หน่วยที่ ๒	รูปและเสียงสระ
หน่วยที่ ๓	รูปและเสียงวรรณยุกต์
หน่วยที่ ๔	การแจกลูกสะกดคำในแม่ ก กา
หน่วยที่ ๕	การผันวรรณยุกต์คำในแม่ ก กา
หน่วยที่ ๖	การแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา
หน่วยที่ ๗	การผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา
หน่วยที่ ๘	การแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
หน่วยที่ ๙	การแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรควบ
หน่วยที่ ๑๐	การแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรนำ

แต่ละหน่วย มีส่วนประกอบสำคัญ ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ความรู้สำหรับครู เป็นส่วนที่ให้ความรู้ความเข้าใจ เป็นการเตรียมความรู้ให้แก่ครูเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจสาระสำคัญ และหลักการของเรื่องการสอนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

ส่วนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้ เป็นการนำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ พร้อมสื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยเป็นการวัดผลระหว่างเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน (Formative test) ซึ่งสอดแทรกระหว่างการจัดการเรียนรู้ เป็นการบันทึกผลจากการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนในระหว่างเรียนเพื่อให้ครูได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้

ส่วนที่ ๓ แนวทางการวัดและประเมินผลประจำหน่วย เป็นการนำเสนอตัวอย่างการวัดและประเมินผลประจำหน่วย เพื่อตัดสินว่าหลังการจัดการเรียนรู้ครบตามหน่วยนั้นแล้ว นักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในหน่วยนั้นในระดับใด ซึ่งนำผลจากการวัดมาตรวจสอบความสามารถในการอ่านและเขียนในหน่วยนั้น ๆ

ส่วนที่ ๑ ความรู้สำหรับครู

จุดประสงค์ของความรู้สำหรับครู เป็นสาระสำคัญสำหรับให้ครูได้ศึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาที่เป็นพื้นฐานสำคัญของการจัดการเรียนรู้แต่ละหน่วย รวมทั้งเพื่อนำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละหน่วยตามแบบการแจกลูกสะกดคำ เพื่อให้ครูดำเนินการตามได้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ให้นักเรียนอ่านและเขียนได้

ส่วนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้

จุดประสงค์ของส่วนที่ ๒ นี้ คือ เพื่อเป็นตัวอย่างให้ครูนำไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมและบริบทของสถานศึกษา ในหัวข้อนี้ประกอบด้วย

ตัวอย่างแนวการจัดการเรียนรู้

๑. ระบุชื่อหน่วยและเวลาที่ใช้ในแต่ละหน่วย โดยผู้นำไปใช้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม เวลาที่กำหนดไว้เป็นการกำหนดโดยประมาณเท่านั้น

๒. จุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ครูกำหนดว่า เมื่อสอนหน่วยนี้แล้ว ผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจ และมีความสามารถในการอ่านและเขียนตามจุดประสงค์ของหน่วยนั้นในระดับใด ซึ่งแนวทางการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสอนภาษาไทยตามหลักสูตร โดยการกำหนดจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ที่พิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร

๓. แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เห็นว่าหน่วยนี้แบ่งการสอนเป็นขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ได้กี่ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลาครั้งละ ๑ ชั่วโมง ครูสามารถปรับเปลี่ยนจำนวนครั้งและเวลาได้ตามความเหมาะสมและการนำไปใช้ของครู แต่ต้องให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

๔. แนวการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ ทุกหน่วยจะเขียนตัวอย่างแนวทางการจัดการเรียนรู้ไว้ให้ ๑ เรื่อง ประกอบด้วย

๔.๑ จุดประสงค์การเรียนรู้ (ระบุผลลัพธ์ที่เกิดจากการเรียนรู้เฉพาะเรื่องที่สอนในชั่วโมงนั้น)

๔.๒ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ เสนอให้เห็นขั้นตอนการสอนตั้งแต่

ขั้นนำ: มีจุดประสงค์เพื่อสร้างความสนใจและทบทวนความรู้ที่เชื่อมโยงกับหัวข้อที่จะเรียนต่อไป

ขั้นสอน: เสนอแนวทางการจัดเรียนรู้ให้ไว้เป็นตัวอย่าง โดยครูสามารถปรับเปลี่ยน
สื่อได้ตามความเหมาะสม แต่จุดเน้นของการจัดการเรียนรู้ต้องการให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและ
การเขียนเป็นหลัก

ขั้นสรุป: เป็นขั้นการทบทวนให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องที่สอน

๔.๓ สื่อการสอน เป็นการเสนอแนะสื่อที่ใช้ในการสอนของชั่วโมงนั้น ๆ

๔.๔ การวัดและประเมินผล เป็นการเสนอวิธีการวัดและประเมินผล การฝึกทักษะ
การอ่านและการเขียนระหว่างเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตัวอย่างแนวการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ และต่อ ๆ ไป เป็นการนำเสนอจุดประสงค์การเรียนรู้
ของหน่วยนั้น และแนวทางการจัดการเรียนรู้อย่างกว้าง ๆ เพื่อให้ครูผู้สอนได้นำไปประยุกต์ใช้ได้
และบางหน่วยได้เสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนรู้ไว้จนครบทุกขั้นตอน

ส่วนที่ ๓ การวัดและประเมินผลประจำหน่วย

การวัดและประเมินผลประจำหน่วย เป็นการประเมินตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
ประจำหน่วย เพื่อตัดสินผลการเรียนของหน่วยนั้น โดยจะกำหนด

๑. แบบวัดตามจุดประสงค์ของหน่วยนั้น
๒. วิธีการวัด
๓. เกณฑ์การประเมิน

หมายเหตุ

การวัดระหว่างเรียนจะเป็นการฝึกทักษะหรือการใช้แบบวัดอื่น ๆ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ในชั่วโมงนั้น ๆ เป็นการวัดเพื่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน

สอนอย่างไรให้อ่านออก อ่านคล่อง และอ่านเป็น สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓*

รองศาสตราจารย์ปิตินันท์ สุทธิสาร
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
และกรรมการวิชาการของราชบัณฑิตยสภา

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เด็กจะต้องรู้จักสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรไทย คือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เพื่อนำมาประสมแล้วสามารถเปล่งเสียงคำ ๆ นั้น และเข้าใจความหมายของคำ โดยโยงประสบการณ์ของตนเข้ามาช่วยเสริมให้เข้าใจยิ่งขึ้น ดังนั้นการอ่านจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ครูจะต้องสอนให้แก่เด็ก รู้วิธีการสอนหลาย ๆ แบบ ไม่มีวิธีการสอนใดเป็นสูตรสำเร็จ การสอนที่ดี จึงต้องใช้วิธีสอนหลากหลายวิธีผสมผสานกันตามความสามารถของเด็กแต่ละวัย และพิจารณาถึงความเหมาะสมของสภาพแวดล้อม

การอ่านเป็นทักษะที่ครูจะต้องฝึกฝนให้เด็กจนเกิดความชำนาญ และฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

ทักษะการอ่านที่ครูต้องสอนให้แก่เด็ก ได้แก่

๑. การอ่านคำ และรู้ความหมายของคำ นั่นคือให้เด็กอ่านออกเป็นคำ และเข้าใจความหมายของคำนั้น ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นคือสอนให้เด็กอ่านออก

๒. การอ่านจับใจความ เมื่อเด็กอ่านออกเป็นคำ วลี และประโยคได้แล้ว จะต้องเข้าใจในสิ่งที่อ่าน บอกได้ว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไรในเรื่องที่อ่าน เล่าเรื่องได้ สรุปเรื่องได้ นั่นคือการสอนให้เด็ก อ่านเป็น

๓. การอ่านออกเสียงให้ชัดเจน ถูกต้อง โดยเฉพาะคำที่ออกเสียง ร ล คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ รู้จักจังหวะในการอ่านให้ถูกวรรคตอนฝึกจนอ่านคล่อง

* คำบรรยายในการประชุมปฏิบัติการการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ โดยรองศาสตราจารย์ปิตินันท์ สุทธิสาร

๔. การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ รู้จักวิธีค้นคว้าความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทักษะนี้เหมาะที่จะใช้กับเด็กในชั้นประถมปลายไปจนถึงขั้นที่สูง

๕. ฝึกให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน ครูจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นให้เด็กอ่านหนังสือจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เชิญชวนให้เด็กอยากอ่าน ข้อสำคัญคือ ครูต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็ก อ่านหนังสือหลากหลายนำมาเล่าให้เด็กฟัง

๖. การอ่านเพื่อให้คุณค่าและเกิดความซาบซึ้ง นั่นคือ การสอนอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมสำหรับเด็ก ให้เด็กมองเห็นประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านเพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ให้เด็กรู้สึกสไพเราะของการอ่านร้อยกรองต่าง ๆ การอ่านวรรณคดีที่จัดไว้ให้เด็กแต่ละชั้นเพื่อให้เห็นความงดงามของภาษา

การสอนให้อ่านออก

การสอนให้อ่านออกมีหลายวิธี ครูไม่ควรยึดวิธีใดวิธีหนึ่ง ควรผสมผสานหลายวิธีจนสามารถทำให้เด็กอ่านออกเป็นคำและรู้ความหมายของคำ

๑. สอนโดยวิธีประสมอักษร เป็นการสอนที่ใช้กันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่แสดงถึงภูมิปัญญาการสอนอ่านแบบไทย ซึ่งทำให้เด็กอ่านหนังสือไทยได้แตกฉานวิธีหนึ่ง

วิธีสอนแบบนี้เป็นการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ มาประสมกัน แล้วฝึกอ่านแบบแจกลูก การอ่านแบบสะกดคำ เป็นการสอนอ่านที่เน้นการฟังเสียงของพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ที่นำมาประสมกันเป็นคำ เมื่อฝึกฝนบ่อย ๆ จนชินหูก็จะอ่านได้ถูกต้องแม่นยำ

การอ่านแบบแจกลูก เป็นการอ่านโดยยึดพยัญชนะต้นเป็นหลัก ยึดสระเป็นหลัก หรือยึดสระ และตัวสะกดเป็นหลัก เช่น

ยึดพยัญชนะต้น เป็นหลัก	-ะ	-า	-ิ	-ี	-ึ	-ุ	-ย	-ง
ก	กะ	กา	กิ	กี	กึ	กู	กย	กง
ข	ขะ	ขา	ขิ	ขี	ขึ	ขู	ขย	ขง
ค	คะ	คา	คิ	คี	คึ	คู	คย	คง

ยัติสระเป็นหลัก	ก	จ	ต	อ	ข	ส	ม	ย
-า	กา	จา	ตา	อา	ขา	สา	มา	ยา
-ิ	กิ	จิ	ติ	อิ	ขิ	สิ	มิ	ยิ
-ุ	กู	จุ	ตุ	อุ	ขุ	สุ	มุ	ยุ

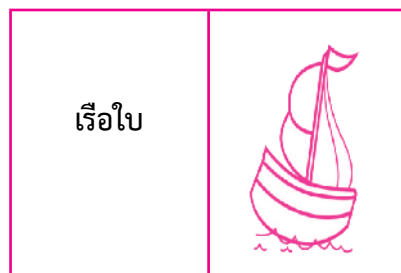
ยัติสระและตัวสะกด เป็นหลัก	ก	จ	ต	อ	ข	ส	ม	ย
-า ง	กาง	จาง	ตาง	อาง	ขาง	sang	มาง	ยาง
-า น	กาน	จาน	ตาน	อาน	ขาน	सान	มาน	ยาน
-า ด	กาด	จาด	ตาด	อาด	ขาด	สาด	มาด	ยาด

การอ่านแบบสะกดคำ เป็นการอ่านโดยสะกดคำ หรือออกเสียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด
วรรณยุกต์ การันต์ ที่ประกอบเป็นคำ เช่น

ตา สะกดว่า ตอ - อา → ตา
 บ้าน สะกดว่า บอ - อา - นอ → บาน - ไมโท → บ้าน
 เรือง สะกดว่า รอ - เอื้อ - งอ → เรือง - ไมเออ → เรือง
 ถนน สะกดว่า ถอ - นอ - โอะ - นอ → ถะ - หุนน
 สัตว์ สะกดว่า สอ - อะ - ตอ - วอการันต์ → สัตว์

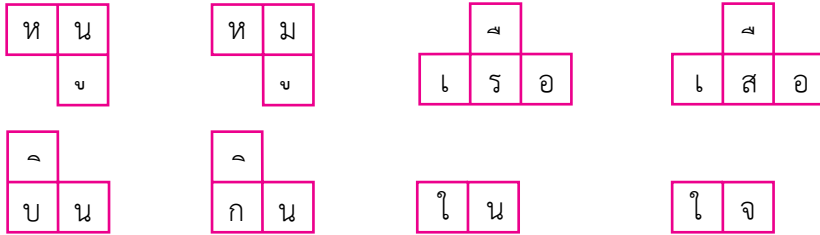
๒. สอนด้วยการเดาคำจากภาพ หรือ การสอนอ่านจากภาพ

เด็กเริ่มหัดอ่านจากรูปภาพก่อน แล้วจึงนำไปสู่การอ่านจากตัวอักษร รูปภาพจะเป็น
สิ่งชี้แนะให้เด็กอ่านคำนั้นได้ เช่น

๓. สอนอ่านจากรูปร่างของคำ เมื่อเด็กเห็นรูปร่างของคำโดยส่วนรวมก็จะจำได้ แล้วจะนำไปเปรียบเทียบกับคำที่เคยอ่านออกแล้ว คำใดที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกันก็สามารถเดาและเทียบเสียงได้ว่าอ่านอย่างไร การสอนแบบนี้ครูต้องตีกรอบคำที่ทำให้เด็กสามารถมองเห็นรูปร่างคำได้อย่างชัดเจน เน้นการฝึกให้เด็กสังเกตรูปร่างของคำ เช่น

๔. สอนด้วยการเดาคำจากบริบท หรือคำที่อยู่แวดล้อม สำหรับเด็กมักจะใช้บริบทที่เป็นปริศนาคำทาย หากครูต้องการให้เด็กอ่านคำใดก็สร้างปริศนาคำทาย เมื่อเด็กทายคำได้ลูกก็สามารถอ่านคำนั้นออก

ตัวอย่างปริศนาคำทายที่ใช้สระอะ

- ๑ ฉันทันเป็นผักสวนครัว เนื้อตัวเป็นตะปุ่มตะป่ำ แต่มีคุณค่าเลิศล้ำ คั้นเอาน้ำแม่ขมหนอย อร่อยดี (มะระ)
- ๒ ฉันทันเป็นของใช้ มีไว้ในครัว เอาไว้มัดคั่ว ทั่วทุกบ้านต้องมี (กระทะ)

๕. สอนอ่านโดยให้รู้หลักภาษา วิธีนี้เด็กจะรู้หลักเกณฑ์ของภาษาเพื่อการอ่านการเขียน เช่น อักษร ๓ หมู่ สระเสียงเดี่ยว สระเสียงประสม มาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์ การอ่านคำควบกล้ำ การอ่านอักษรนำ เป็นต้น วิธีนี้ต้องหาวิธีสอนที่หลากหลาย จัดกิจกรรมที่น่าสนใจ ให้เด็กเรียนรู้หลักภาษาที่ง่าย ๆ ด้วยวิธีง่าย ๆ ที่ทำให้เด็กสนุกสนาน กิจกรรมที่เด็กชอบ เช่น เล่านิทาน ร้องเพลง เล่นเกม เป็นต้น

ตัวอย่างการสอนโดยใช้เพลง

เพลง สระ อะ

คำร้อง รศ.ปิตินันท์ สุทธสาร
ทำนอง THIS IS THE WAY

คำสระอะ จะมีเสียงสั้น	อยู่คู่เคียงกันพยัญชนะ
จะ ปะ กระบะ กระทะ ตะกละ มะระ	ล้วนอะตามเรียงราย
คำสระอะมีตัวสะกด	อะจะกระโดดเป็น หันอากาศ
เช่น กะ - น - กัน และฉัน นั้น มัน	ตัว อะ แปรผัน เป็น หันอากาศ (ซ้ำ)

๖. สอนอ่านตามครู

วิธีนี้เป็นการสอนที่ง่าย ครูส่วนใหญ่ชอบมาก ถ้าครูไม่คิดพิจารณาให้ดีว่า เมื่อใดควรสอน ด้วยวิธีนี้จะป็นอันตรายต่อเด็ก ครูจะใช้วิธีนี้ต่อเมื่อเป็นคำยาก คำที่มีตัวสะกดแปลก ๆ หรือครูได้ใช้ วิธีอื่นแล้วเด็กยังอ่านไม่ได้

สำหรับชั้น ป. ๑ ครูอาจใช้วิธีนี้ได้ โดยครูอ่านนำแล้วให้นักเรียนอ่านตาม เมื่อเด็กอ่าน ได้แล้ว จึงฝึกให้อ่านเป็นกลุ่ม เป็นรายบุคคล

การอ่านบทร้อยกรองนั้น ครูจำเป็นต้องอ่านนำก่อน เพื่อให้รู้จังหวะ และลีลาการอ่าน บทร้อยกรองตามประเภทของคำประพันธ์นั้น ๆ

วิธีการสอนทั้ง ๖ วิธีนี้ ครูควรนำไปประยุกต์ใช้ให้ผสมผสานให้เหมาะสมแก่วัยของเด็ก จะทำให้เด็กอ่านออกอ่านเก่ง ต่อไปครูจึงสอนอ่าน วลี ประโยค ข้อความ เรื่องราวสั้น ๆ และการฝึก การอ่านจับใจความในลำดับต่อไป

หน่วยที่ ๑ รูปและเสียงพยัญชนะ

ส่วนที่ ๑ ความรู้สำหรับครู

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อมุ่งให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ที่ประสบผลสำเร็จมีหลากหลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเทคนิคและประสบการณ์ของครูเป็นสำคัญ แต่สิ่งที่สำคัญที่ครูควรคำนึงถึง คือ การศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล และจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างของผู้เรียนด้วยความรักความเข้าใจ โดยครูควร

๑. ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ และการสื่อสารในชีวิตตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของตน

๒. มีความรู้เกี่ยวกับรูปและเสียงของพยัญชนะไทย

๓. ให้ความสำคัญกับการสอนและฝึกฝนให้นักเรียนเขียนพยัญชนะได้ถูกวิธี ตลอดจนวิธีการจับดินสอ การวางสมุด และทำนั่งที่ถูกต้อง

๔. จัดเตรียมสื่อที่น่าสนใจ ครบตามจำนวนนักเรียน และให้นักเรียนทุกคนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะและความแม่นยำ

รูปพยัญชนะ

พยัญชนะไทยมีทั้งหมด ๔๔ ตัว ปัจจุบันใช้เพียง ๔๒ ตัว พยัญชนะตัวที่ไม่ใช้ คือ ข และ ค

ตัวอักษรแบบกระทรวงศึกษาธิการ พยัญชนะไทย

ก	ข	ช	ค	ฅ	ฆ	ง	จ	ฉ
ช	ฅ	ฉ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ
ณ	ด	ต	ถ	ท	ธ	น	บ	ป
ผ	ฝ	พ	ฟ	ภ	ม	ย	ร	ล
ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ	อ	ฮ	

ข้อสังเกต

๑. พยัญชนะ **ฬ** ในรูปแบบของกระทรวงศึกษาธิการใช้ทางสูงกว่าบรรทัดที่ ๑ ขึ้นไป ๒ ส่วน
๒. พยัญชนะ **อ** ฐานของ **อ** จะโค้งหรือตรงก็ได้

ชื่อพยัญชนะ

ชื่อพยัญชนะไทยที่ใช้กำกับพยัญชนะแต่ละตัว ที่ใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เป็นชื่อที่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้สรรหาคำมากำกับ ซึ่งต่อมามีผู้แต่งร้อยกรอง ประกอบชื่อพยัญชนะขึ้นหลายสำนวน เพื่อให้นักเรียนท่องจำได้ง่ายขึ้น สำนวนที่ใช้กันมานานอย่างแพร่หลาย คือ สำนวนที่ปรากฏในแบบเรียน ก ไก่ ของบริษัทประชาช่าง ดังนี้

ก

เฮีย กอไก่

ข

ไข่ ในเล้า

ช

ขวด ของเรา

ค

ควาย เข้านา

ค

คน ชิ่งชิ่ง

ฅ

ระฆัง ช้างฝา

ง

งู ใจกล้า

จ

จวน ใช้ดี

ฉ

ฉิ่ง ตีดัง

ช

ช้าง วิ่งหนี

ช

ไซ่ ล่ามที

ฌ

เฉอ คู่กัน

ญ

หญิง โสกา

ฉ

ชฎา สวมพลัน

ฉ

ปัดกวาด หุนหัน

ฐ

ฐาน เข้ามารอง

ช

มณฑิหน้าขาว

ฒ

ผู้เฒ่า เดินย่อง

ณ

เณร ไม่มอง

ด

เด็ก ต้องนิมนต์

ต

เต่า หลังตุ้ง

ถ

ตุ้ง แบกขน

ท

ทหาร อดทน

ธ

ธง คนนิยม

น

หนู ขวักไขว่

บ

ใบไม้ ทั้บถม

ป

ปลา ตากลม

ผ

ผึ้ง ทำรัง

ฝ

ฝา ทนทาน

พ

พาน วางตั้ง

ฟ	 ฟัน สะอาดจิ้ง	ภ	 สำเภากางใบ	ม	 ม้า คึกคัก
ย	 ยักษ์ เขี้ยวใหญ่	ร	 เรือ พายไป	ล	 ลิง ไต่ราว
ว	 แหวน ลงยา	ศ	 ศาลา เจียบเหงา	ช	 ฤษีหนวดยาว
ส	 เสือ ดาวคะนอง	ห	 หีบ ใส่ผ้า	ฬ	 จูฬา ท่าผยอง
อ	 อ่าง เนืองนอง	ฮ	 นกฮูก ตาโต		

ข้อสังเกตเกี่ยวกับร้อยกรองที่ประกอบพยัญชนะ

๑. พยัญชนะ ซ บางตำราใช้ ล่ามตี หมายถึง ล่ามและตีตรวน แต่ในที่นี้ใช้ ล่ามตี
 ๒. พยัญชนะ ณ ที่ถูกใช้ เณอ หมายถึง ต้นไม้ ซึ่งตรงตามรูปประกอบ กระเชอ นั้น หมายถึง ภาชนะสานชนิดหนึ่งมีรูปร่างคล้ายกระจาดแต่สูงกว่า ก้นสอบ ปากกว้างกว่า ใช้สำหรับกระเดียด
 ๓. พยัญชนะ ศ ใช้ ศ ศาลา เท่านั้น ทั้งนี้ไม่ใช่ ศ คอ ศาลา
 ๔. พยัญชนะ ช ใช้ ช ฤษี เท่านั้น ทั้งนี้ไม่ใช่ ช บอ ฤษี
- อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญ คือ ครูต้องสอนให้นักเรียนรู้จักรูปและเสียงของพยัญชนะให้ถูกต้องตรงกัน ส่วนชื่อเรียกพยัญชนะและคำสร้อยนั้น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามยุคสมัยและสำนักพิมพ์ ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันได้

การฝึกเขียนพยัญชนะ

กรณีที่นักเรียนยังไม่เคยเรียนเรื่องการอ่านและการเขียนพยัญชนะมาก่อนเลย ครูควรสอนพื้นฐานสำคัญสำหรับการเริ่มต้นเขียนพยัญชนะให้ถูกต้องก่อน ดังนี้

๑. วิธีการจับดินสอที่ถูกต้อง
๒. ลักษณะการนั่งที่ถูกต้อง
๓. การเขียนเส้นพื้นฐานในการเขียนพยัญชนะ

๑. วิธีจับดินสอที่ถูกต้อง

การจับดินสอที่จะทำให้ไม่เกิดการเกร็งของนิ้วและข้อมือมากเกินไป และยังเป็นกรจับแบบธรรมชาติตามสรีระของนิ้วและมือ คือ

- นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้จับตัวดินสอ
- นิ้วกลางใช้เป็นฐานรองดินสอ

ภาพการจับดินสอที่ถูกต้อง

๒. ลักษณะการนั่งที่ถูกต้อง

- ๒.๑ นักเรียนนั่งตัวตรง หันหน้าเข้าหาโต๊ะเรียน ทั้งนี้ไม่ควรนั่งเอียงเพราะอาจทำให้หลังคด
- ๒.๒ แขนทั้ง ๒ ข้าง วางอยู่บนโต๊ะ ประมาณ ๓ ใน ๔ ของความยาวระหว่างศอกกับข้อมือ โดยวางพาดไว้กับขอบโต๊ะ

๒.๓ วางกระดาษสำหรับเขียนไว้ตรงหน้า ทั้งนี้ควรวางกระดาษให้ตรง หรือเอียงเพียงเล็กน้อย หากวางเอียงมากไปอาจทำให้ผู้เขียนต้องเอียงคอ ส่งผลให้สายตาทำงานมาก อาจทำให้สายต่านักเรียนผิดปกติได้

๒.๔ มือที่ใช้เขียนต้องทำมุมให้เหมาะสมกับตัวอักษร ข้อศอกต้องไม่กางออกหรือแนบลำตัวมากเกินไป

๒.๕ การวางมือ ใช้ฝ่ามือคว่ำลง มืออง ทำมุม ๔๕ องศากับข้อมือ นิ้วกลางรองรับดินสอหรือปากกา ส่วนนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้จะประคองดินสอร่วมกับนิ้วกลาง

๒.๖ จับดินสอให้พอเหมาะ ไม่แน่นหรือหลวมเกินไป ส่วนนิ้วที่จับดินสอควรโค้งงอเล็กน้อย

๒.๗ ขณะที่คัดลายมือ แขน มือ และนิ้วต้องเคลื่อนไหวให้สัมพันธ์กัน

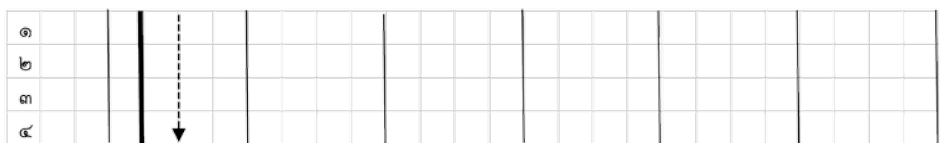
๒.๘ การเคลื่อนไหวของดินสอขณะที่คัดตัวพยัญชนะ จะต้องเริ่มต้นจากการเขียนส่วนหัวของพยัญชนะทุกตัวเสมอ ทั้งนี้ต้องเขียนพยัญชนะแต่ละตัวให้เสร็จเรียบร้อยก่อนที่จะยกดินสอ

๓. การเขียนเส้นพื้นฐานในการเขียนพยัญชนะ

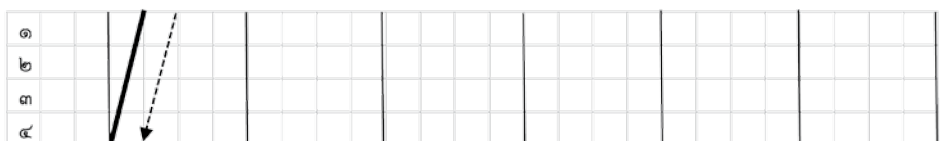
ก่อนสอนเขียนพยัญชนะไทย ครูควรฝึกการเขียนเส้นพื้นฐานจากง่ายไปหายาก จำนวน ๑๓ เส้น ให้กับนักเรียน โดยใช้บรรทัด ๕ เส้น (๔ ส่วน) จนนักเรียนเกิดความชำนาญ

ตัวอย่างเส้นพื้นฐานในการเขียนพยัญชนะ

๑. เส้นตรงจากบนลงล่าง

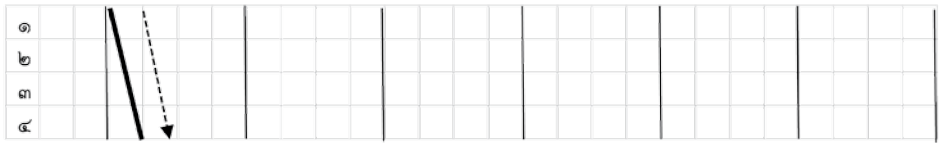

๒. เส้นเฉียงจากบนขวามาล่างซ้าย

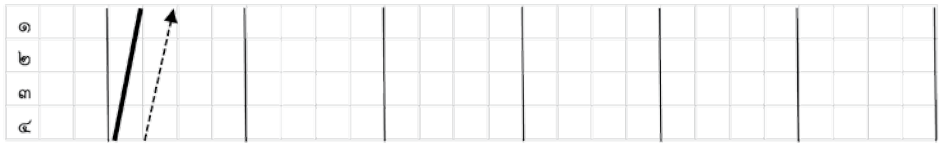

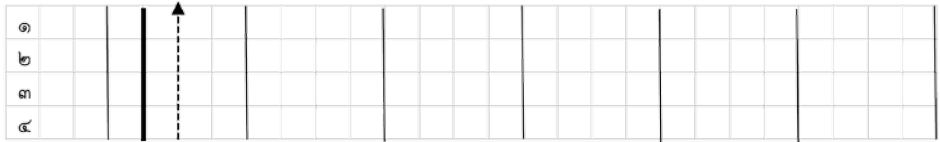
๓. เส้นเฉียงจากบนซ้ายมาล่างขวา

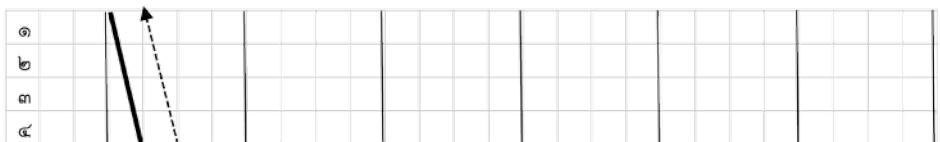
๔. เส้นเฉียงจากล่างซ้ายไปบนขวา

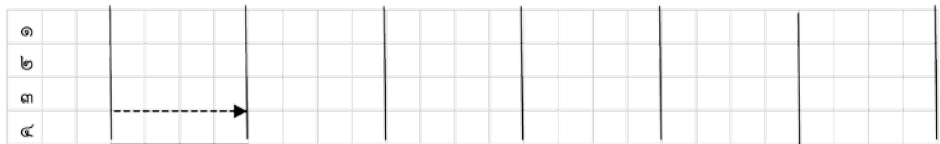
๕. เส้นตรงจากล่างไปบน

๖. เส้นเฉียงจากล่างขวาไปบนซ้าย

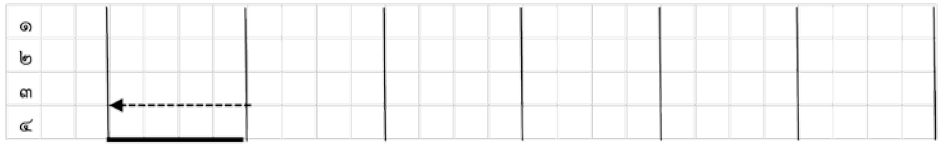

๗. เส้นตรงกลางจากซ้ายไปขวา

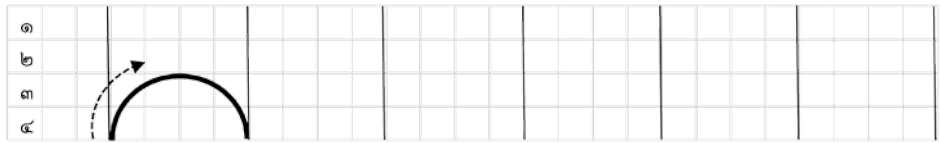

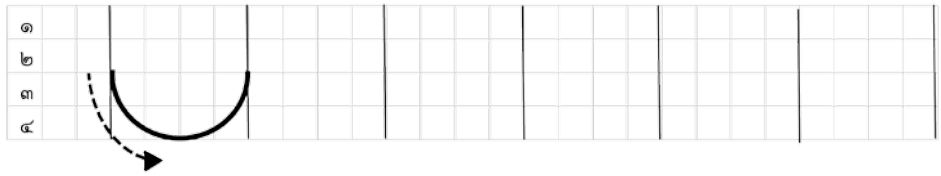
๘. เส้นตรงกลางจากขวาไปซ้าย

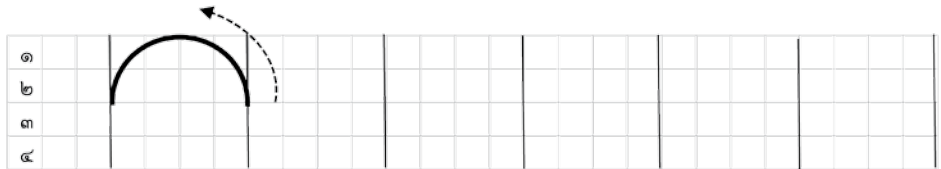
๙. เส้นโค้งบนจากซ้ายไปขวา

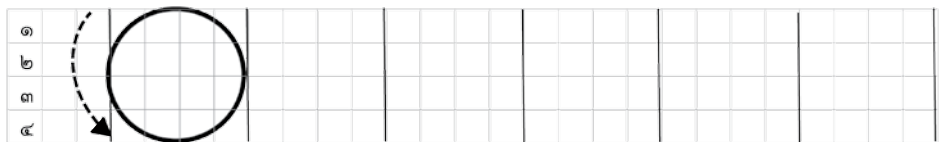
๑๐. เส้นโค้งกลางจากซ้ายไปขวา

๑๑. เส้นโค้งบนจากขวาไปซ้าย

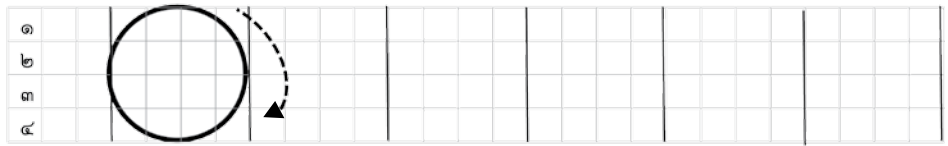

๑๒. เส้นวงกลมจากซ้ายไปขวา

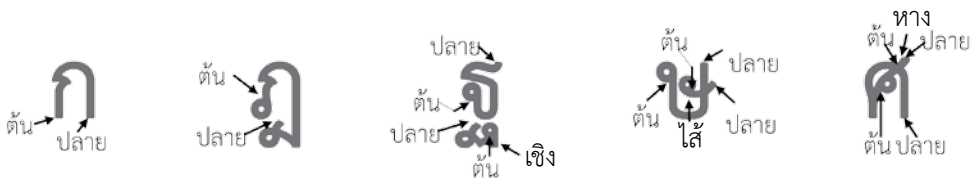

๑๓. เส้นวงกลมจากขวาไปซ้าย

การสอนให้นักเรียนเกิดทักษะการเขียนเส้นพื้นฐาน ครูควรให้นักเรียนเขียนเส้นพื้นฐาน ทั้ง ๑๓ เส้น ตามรูปแบบที่กำหนดให้ต่อเนื่องจนเกิดความชำนาญ และเมื่อนักเรียนคุ้นเคยกับการเขียนเส้นขั้นพื้นฐานทั้ง ๑๓ เส้นแล้ว ครูสามารถเริ่มสอนเขียนพยัญชนะไทยตามรูปแบบพยัญชนะไทยที่ถูกต้อง ทั้ง ๔๔ ตัว อย่างต่อเนื่องจนเกิดความชำนาญ โดยยึดหลักเกณฑ์ที่สำคัญ ดังนี้

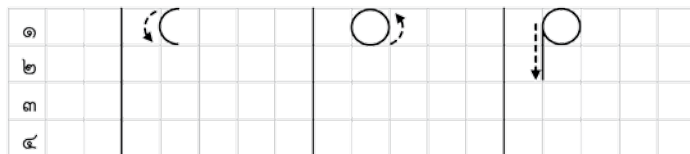
๑. การเขียนพยัญชนะไทยต้องเน้นให้นักเรียนเขียนตัวพยัญชนะก่อนแล้วจึงเขียนเชิงหาง หรือไส้ และให้เริ่มเขียนที่ต้นตัวพยัญชนะแล้วลากเส้นติดต่อกันไปจนจบที่ปลายพยัญชนะ

๒. การเขียนหัวพยัญชนะ ต้องเขียนให้กลม มีเส้นเรียบคมและสม่ำเสมอ ในที่นี้ขอเสนอวิธีการเขียนพยัญชนะไทยตามลำดับความยากง่าย ดังนี้

๒.๑ หัวอยู่ส่วนที่ ๑ กลมเต็ม ๑ ส่วน

๒.๑.๑ หัวหลังบน ได้แก่ ผ ฝ ย

๒.๑.๒ หัวหน้าบน ได้แก่ ง บ ป น ม ท ห พ ฟ ษ ฬ

๑		ง		บ		ป		น
๒								
๓								
๔								

๒.๒ หัวอยู่ในส่วนที่ ๒ กลมเต็มส่วน ๑ ส่วน

๒.๒.๑ หัวหลังกลาง ได้แก่ ค ศ อ ฮ

๑								
๒		ค		ศ		อ		ฮ
๓								
๔								

๒.๒.๒ หัวหน้ากลาง ได้แก่ จ ฉ ด ต ฒ ฐ

๑								
๒		จ		ฉ		ด		ต
๓								
๔								

๒.๓ หัวอยู่ในส่วนที่ ๔ กลมเต็ม ๑ ส่วน

๒.๓.๑ หัวหลังล่าง ได้แก่ ถ ล ส ฒ ญ

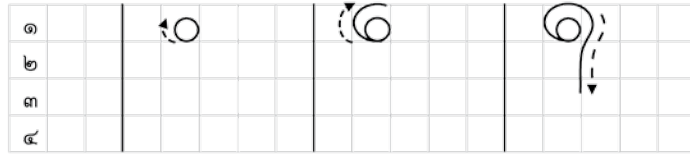
๑								
๒								
๓								
๔		ถ		ล		ส		ญ

๒.๓.๒ หัวหน้าล่าง ได้แก่ ฎ ฏ ภ

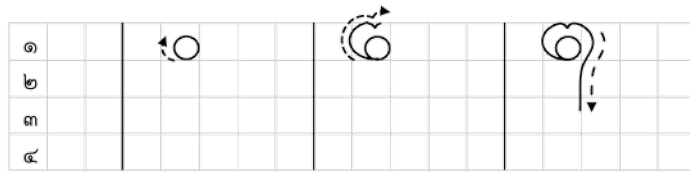
๑								
๒								
๓								
๔		ฎ		ฏ		ภ		

๒.๔ หัวมวดหักหน้าบน ได้แก่ ข ซ

๒.๕ หัวหยักหักเหลี่ยมหน้าบน ได้แก่ ซ ฅ ฆ

วิธีคัดพยัญชนะไทย

พยัญชนะกลุ่มที่ ๑ พยัญชนะไม่มีหัว

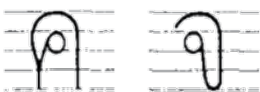
พยัญชนะกลุ่มที่ ๒ พยัญชนะที่มีหัวเริ่มที่บรรทัดส่วนที่ ๑

พยัญชนะกลุ่มที่ ๓ พยัญชนะที่มีหัวระหว่างบรรทัดส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒

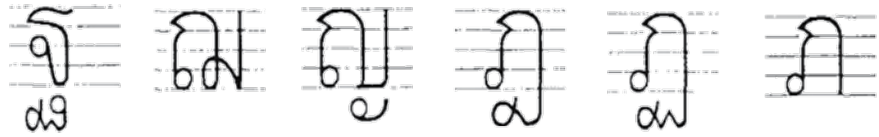

พยัญชนะกลุ่มที่ ๔ พยัญชนะที่มีหัวเริ่มที่บรรทัดส่วนที่ ๒

พยัญชนะกลุ่มที่ ๕ พยัญชนะที่มีหัวระหว่างบรรทัดส่วนที่ ๓ และส่วนที่ ๔

ลำดับพยัญชนะที่ควรสอน ก่อน - หลัง

พยัญชนะไทยทั้ง ๔๔ ตัว มีระดับความยากง่ายในการอ่านออกเสียง และการเขียนรูป พยัญชนะที่แตกต่างกัน ครูควรเลือกพยัญชนะที่ง่ายต่อการออกเสียงและเขียนรูป ให้นักเรียนฝึกอ่าน ฝึกเขียนตามลำดับก่อน ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมแรงและเพิ่มกำลังใจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

ลำดับพยัญชนะไทยที่ควรสอนก่อน - หลัง เป็นชุด ๆ ดังนี้

ชุดที่ ๑	ก	จ	ด	ต	บ	ป	อ
ชุดที่ ๒	ค	ง	ช	ซ	ท	น	
ชุดที่ ๓	พ	ฟ	ม	ย	ร	ล	ว ฮ
ชุดที่ ๔	ข	ฉ	ณ	ผ	ฝ	ส	ห
ชุดที่ ๕	ข	ค	ฌ	จ	ฉ	ภ	ศ ษ ฬ
ชุดที่ ๖	ณ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฒ	ณ

ส่วนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้

๑. สอนให้เห็นรูป → สอนให้รู้จักเสียง → สอนให้เขียนรูป
๒. สอนทีละขั้นตอน ค่อยเป็นค่อยไป
๓. หากพบนักเรียนคนใดยังอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง หรือเขียนไม่ได้ ให้หยุดรอ พร้อมทั้งช่วยเหลือและแก้ไขเสียก่อน อย่าปล่อยให้ทิ้งไว้เป็นเวลานาน เพราะจะเกิดความเสียหายและสายจนแก้ไขได้ยาก

ตัวอย่างการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในห้องเรียน

หน่วยที่ ๑ รูปและเสียงพยัญชนะ

จุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วย (๒ ชั่วโมง)

เพื่อให้นักเรียนอ่านเขียนรูปและเสียงพยัญชนะได้

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ การอ่านรูปและเสียงพยัญชนะ (๑ ชั่วโมง)

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การเขียนพยัญชนะ (๑ ชั่วโมง)

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ การอ่านรูปและเสียงพยัญชนะ (๑ ชั่วโมง)

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนอ่านรูปและเสียงพยัญชนะไทยทั้ง ๔๔ ตัว ได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

๑. ชำนาญ

ครูสอนให้นักเรียนรู้จัก “ชื่อพยัญชนะ” ทั้งหมดโดยใช้วิธี “อ่านท่องร้องเล่น” ตามที่ท่องกันโดยทั่วไป ซึ่งจะต้องเรียงตามลำดับพยัญชนะ เพื่อให้นักเรียนได้รู้จัก “ชื่อ” ของพยัญชนะแต่ละตัว ทั้งนี้ควรฝึกให้นักเรียนอ่านท่องร้องเล่นบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญและควรเน้นความสนุกสนานเพลิดเพลินกับการท่องร้องเล่นชื่อพยัญชนะพร้อมปรบมือให้จังหวะ

๒. ขั้นสอน

๒.๑ ครูสอนให้รู้จัก “รูป” และ “เสียง” ของพยัญชนะแต่ละตัว เพื่อนำสู่การอ่าน และเขียนสะกดคำต่อไป โดยใช้แผนภูมิพยัญชนะ

๒.๒ ให้นักเรียนอ่าน ก - ฮ พร้อม ๆ กัน และเป็นรายบุคคล

๒.๓ ครูสังเกตความถูกต้องในการอ่านออกเสียงพยัญชนะของนักเรียน

๒.๔ ให้นักเรียนทำแบบฝึกการอ่านรูปพยัญชนะ

๓. ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปชื่อพยัญชนะ ทั้ง ๔๔ ตัว โดยการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ดังนี้

ก	ออกเสียงว่า	กอ
ข	ออกเสียงว่า	ขอ
ค	ออกเสียงว่า	คอ
จ	ออกเสียงว่า	จอ
ช	ออกเสียงว่า	ชอ
ต	ออกเสียงว่า	ตอ
ฉ	ออกเสียงว่า	ฉอ
ร	ออกเสียงว่า	รอ
ส	ออกเสียงว่า	สอ
ฮ	ออกเสียงว่า	ฮอ

สื่อการเรียนการสอน

๑. แผนภูมิ ก - ฮ
๒. แบบฝึก

การวัดและประเมินผล

การตรวจแบบฝึก

แบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะ

คำชี้แจง

๑. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความเหมาะสม การแบ่งกลุ่มของนักเรียนไม่ควรเกิน ๕ คน หรืออาจให้นักเรียนจับคู่กัน
๒. ครูแจกบัตรพยัญชนะไทยและบัตรภาพ ก - ฮ แล้วให้นักเรียนจับคู่พยัญชนะและภาพให้ถูกต้อง
๓. ให้นักเรียนจับคู่ คนที่ ๑ ถือบัตรภาพ และคนที่ ๒ อ่านออกเสียงพยัญชนะให้ตรงกับภาพ ถ้านักเรียนอ่านออกเสียงผิดให้แก้ไขทันที

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การเขียนพยัญชนะ

(๑ ชั่วโมง)

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนเขียนพยัญชนะไทย ทั้ง ๔๔ ตัว ได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

ครูนำแผนภูมิพยัญชนะไทยซึ่งมีทั้งหมด ๔๔ ตัว (ปัจจุบันใช้เพียง ๔๒ ตัว พยัญชนะที่เลิกใช้ คือ ข และ ค) ให้นักเรียนดูและให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

๒. ขั้นสอน

๒.๑ ครูเตรียมความพร้อมด้านการเขียนให้นักเรียน โดยสาธิตและอธิบายเกี่ยวกับการจับดินสอที่ถูกต้องและลักษณะการนั่งที่ถูกต้อง

๒.๒ ให้นักเรียนฝึกการเขียนเส้นพื้นฐานจากง่ายไปหายาก จำนวน ๑๓ เส้น ตามแบบฝึกที่ ๑ การเขียนเส้นพื้นฐานในการเขียนพยัญชนะ โดยใช้บรรทัด ๕ เส้น (๔ ส่วน) จนนักเรียนเกิดความชำนาญ ทั้งนี้ครูควรกำกับให้นักเรียนเขียนเส้นพื้นฐานทั้ง ๑๓ เส้น ตามรูปแบบที่กำหนดให้ต่อเนื่อง และอาจให้นักเรียนนำไปฝึกฝนที่บ้านเพิ่มเติมก็ได้

๒.๓ ครูสอนให้นักเรียนเขียนหัวพยัญชนะไทย ตามแบบฝึกที่ ๒ การเขียนหัวพยัญชนะ โดยใช้บรรทัด ๕ เส้น (๔ ส่วน) จนนักเรียนเกิดความชำนาญ โดยให้นักเรียนดูตัวอย่างการเขียนหัวพยัญชนะไทย แล้วให้นักเรียนฝึกเขียนตามตัวอย่าง

๒.๔ ครูสอนให้นักเรียนเขียนพยัญชนะไทย โดยเรียงลำดับพยัญชนะที่เขียนง่ายไปหายากตามลำดับ

๓. ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงรูปแบบการเขียนตัวพยัญชนะไทยที่ถูกต้องทั้ง ๔๔ ตัว

สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึก

การวัดและประเมินผล

การตรวจแบบฝึก

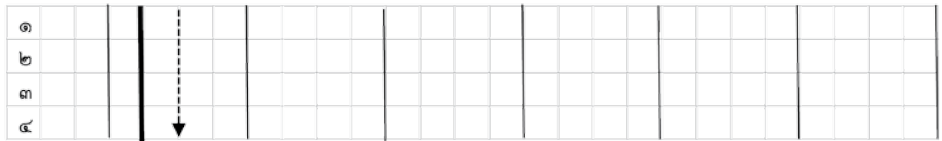

แบบฝึกที่ ๑ การเขียนเส้นพื้นฐานในการเขียนพยัญชนะ

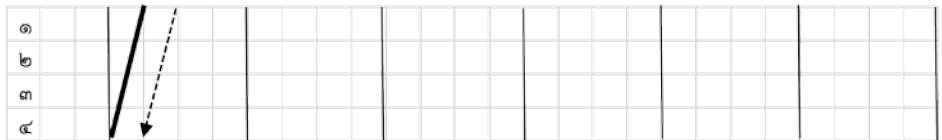
คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนเส้นพื้นฐานในการเขียนพยัญชนะให้ถูกต้อง

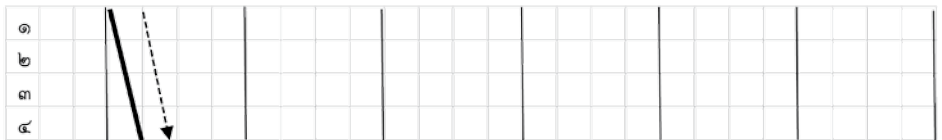
๑. เส้นตรงจากบนลงล่าง

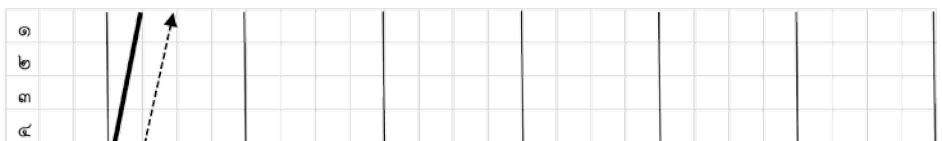
๒. เส้นเฉียงจากบนขวามาซ้าย

๓. เส้นเฉียงจากบนซ้ายมาขวา

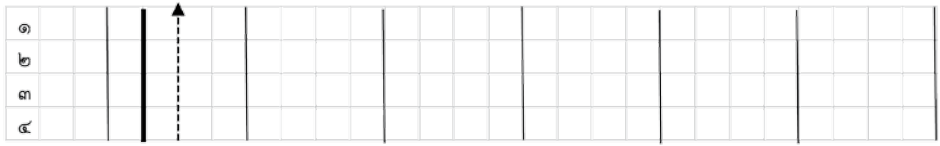

๔. เส้นเฉียงจากล่างซ้ายไปบนขวา

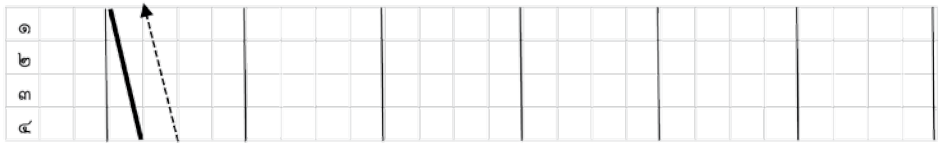

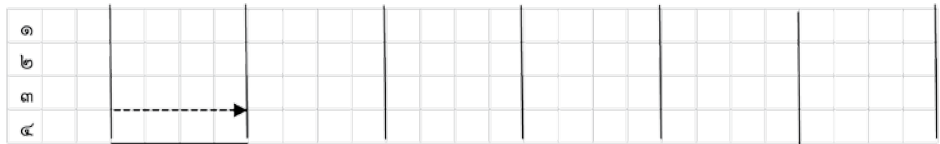
๕. เส้นตรงจากล่างไปบน

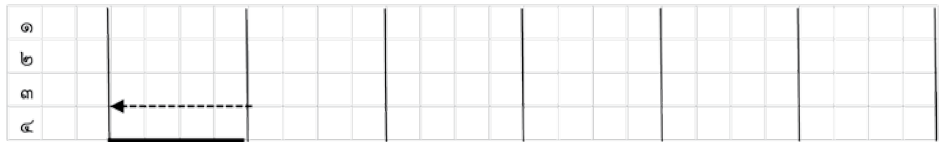
๖. เส้นเฉียงจากล่างขวาไปบนซ้าย

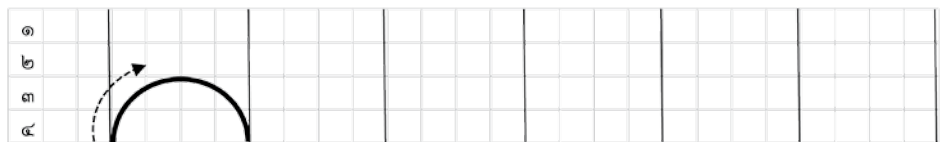
๗. เส้นตรงล่างจากซ้ายไปขวา

๘. เส้นตรงล่างจากขวาไปซ้าย

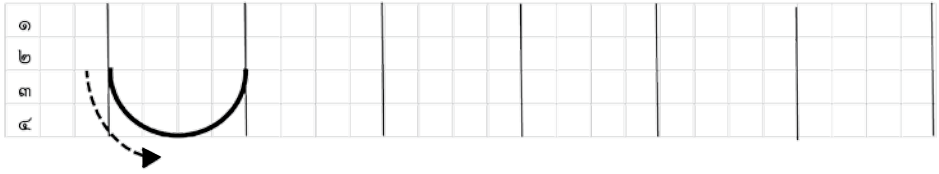

๙. เส้นโค้งบนจากซ้ายไปขวา

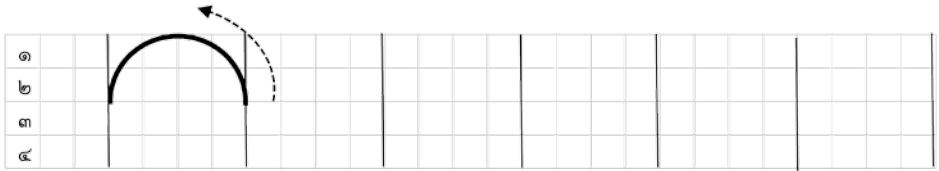

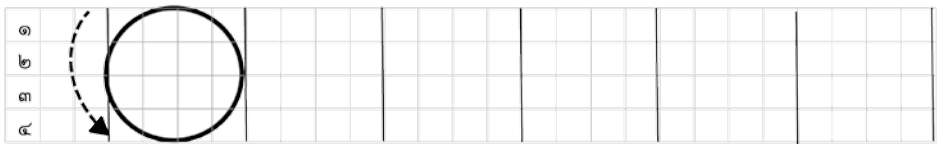
๑๐. เส้นโค้งล่างจากซ้ายไปขวา

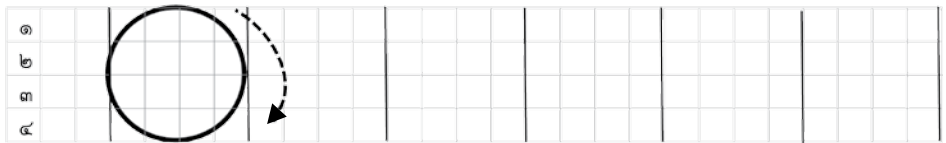
๑๑. เส้นโค้งบนจากขวาไปซ้าย

๑๒. เส้นวงกลมจากซ้ายไปขวา

๑๓. เส้นวงกลมจากขวาไปซ้าย

แบบบันทึกผลการเขียนเส้นพื้นฐานในการเขียนพยัญชนะ

ที่	ชื่อ - สกุล	ชื่อที่													รวม คะแนน*	
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓		
	คะแนนรวม*															

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนานักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าเขียนถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย √ ถ้าเขียนผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย √ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องเขียนได้ถูกต้องทุกข้อ จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

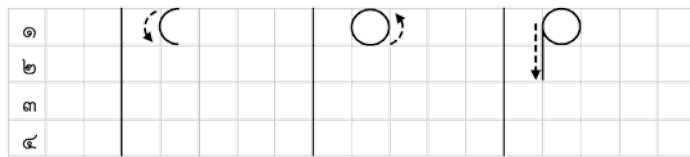
แบบฝึกที่ ๒ การเขียนหัวพยัญชนะ

คำชี้แจง

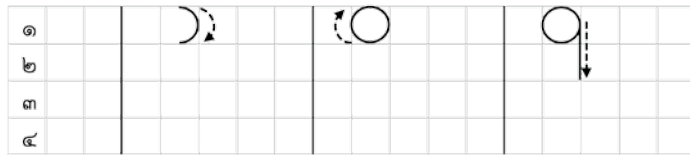
ให้นักเรียนเขียนหัวพยัญชนะตามที่กำหนดให้ถูกต้อง

๑. หัวอยู่ส่วนที่ ๑ กลมเต็ม ๑ ส่วน

๑.๑ หัวหลังบน ได้แก่ ผ ฝ ย

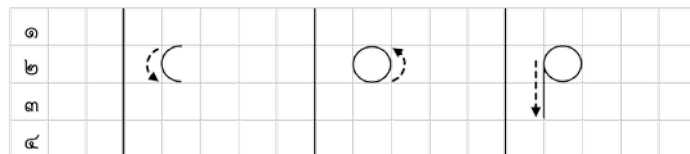

๑.๒ หัวหน้าบน ได้แก่ ง บ ป น ม ท ห พ ฟ ษ ห

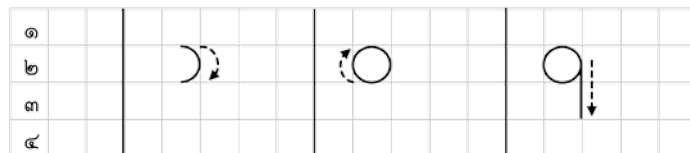

๒. หัวอยู่ในส่วนที่ ๒ กลมเต็มส่วน ๑ ส่วน

๒.๑ หัวหลังกลาง ได้แก่ ค ศ อ ฮ

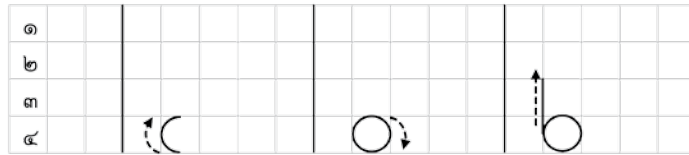
๒.๒ หัวหน้ากลาง ได้แก่ จ ฉ ด ต ฒ ฐ

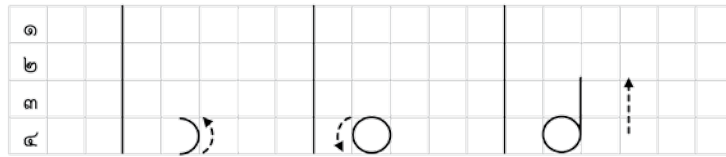

๓. หัวอยู่ในส่วนที่ ๔ กลมเต็ม ๑ ส่วน

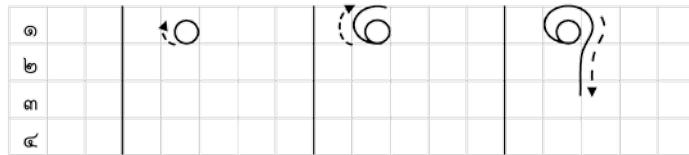
๓.๑ หัวหลังล่าง ได้แก่ ถ ล ส ณ ญ

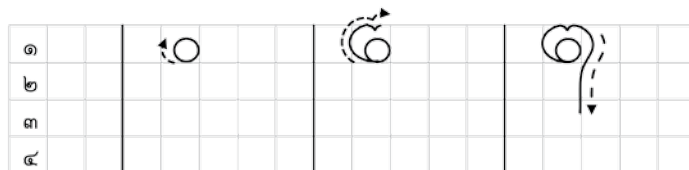
๓.๒ หัวหน้าล่าง ได้แก่ ฎ ฏ ภ

๔. หัวขมวดหักหน้าบน ได้แก่ ข ช

๕. หัวหยักหักเหลี่ยมหน้าบน ได้แก่ ซ ฑ ฒ

ส่วนที่ ๓ แนวทางการวัดและประเมินผลประจำหน่วย

ฉบับที่ ๑ การอ่านพยัญชนะ

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยตามที่กำหนดให้ถูกต้อง จำนวน ๔๔ ตัว โดยครูสุ่มจากบัตรพยัญชนะ ก - ฮ เพื่อไม่ให้เรียงตัวอักษร

ตัวอย่างบัตรพยัญชนะ

ออกเสียงว่า

กอ

แบบบันทึกผลการอ่านพยัญชนะ

ที่	ชื่อ-สกุล	พยัญชนะ																										รวม คะแนน*		
		ก	ข	ช	ค	ด	ต	ถ	ท	ธ	น	บ	ป	ผ	ฝ	พ	ภ	ม	ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ห	ฬ	อ		ฮ	
คะแนรวม**																														

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่าการเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับการนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าอ่านถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย √ ถ้าอ่านผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย √ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนอ่านพยัญชนะถูกต้องทุกตัว จึงผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนอ่านได้

หน่วยที่ ๒ รูปและเสียงสระ

ส่วนที่ ๑ ความรู้สำหรับครู

หนังสือคู่มือนี้อธิบายรูปและเสียงพยัญชนะตามเนื้อหาในหนังสือหลักภาษาไทย: เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้ ซึ่งกล่าวถึงรูปสระในภาษาไทยว่ามี ๓๘ รูป ใช้แทนจำนวนเสียง ๒๑ เสียง เสียงในภาษาไทยแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ สระเดี่ยวและสระประสม รวม ๒๑ เสียง

สระเดี่ยว คือ สระที่ออกเสียงโดยอวัยวะในช่องปากอยู่ในตำแหน่งเดียวตลอดเสียง

หน่วยเสียงสระเดี่ยว

สระเสียงสั้น	สระเสียงยาว
/อะ/	/อา/
/อิ/	/อี/
/ึ้/	/ืออ/
/อุ/	/ูอ/
/เอะ/	/เออ/
/แอะ/	/แเออ/
/โอะ/	/โอ/
/เอะ/	/เออ/
/เออะ/	/เออ/

สระประสม คือ สระที่ออกเสียงโดยอวัยวะอยู่ในตำแหน่งหนึ่งแล้วเปลี่ยนไปอยู่ในอีกตำแหน่งหนึ่ง ทำให้เป็นสระประสม ๒ เสียง

สระ/อิ/ + /อะ/ เป็น /เอียะ/	สระ/อี/ + /อะ/ เป็น /เอีย/
สระ/อิ/ + /อะ/ เป็น /เอือะ/	สระ/อี/ + /อะ/ เป็น /เอือ/
สระ/อุ/ + /อะ/ เป็น /อัวะ/	สระ/อุ/ + /อะ/ เป็น /อัว/
เสียงสระประสมในภาษาไทย ๖ เสียง จัดเป็น ๓ หน่วย ได้แก่ /เอีย/เอือ/อัว	

การสอนแจกลูกสะกดคำเพื่อการอ่านการเขียน เพื่อมิให้ซับซ้อนครูควรสอนสระ โดยสอนให้นักเรียนรู้จักสระบางตัว ดังนี้

๑. รูปสระแทนเสียงสระเดี่ยว ได้แก่ อะ อา อิ อี อือ อู เอะ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ เออะ เอ

๒. รูปแทนเสียงสระประสม ได้แก่ เอียะ เอีย เอือะ เอือ อัวะ อัว ครูควรสอนเน้นสระประสมเสียงยาว ได้แก่ เอีย เอือ อัว มากกว่าสระประสมเสียงสั้น ได้แก่ เอียะ เอือะ อัวะ และเราจะพบว่าในภาษาไทยมีคำที่ใช้ประสมสระเสียงสั้นน้อยมาก

๓. รูปสระแทนเสียง สระอะ ที่มีเสียงพยัญชนะท้าย ได้แก่ อำ ไอ โย ออ อาจสอนโดยให้นักเรียนสังเกตการอ่านออกเสียงคำที่ใช้สระเหล่านี้ และมีตัวอย่างคำที่ใช้สระและมีตัวสะกดมาเทียบเคียงให้เห็นความแตกต่าง เช่น สำ - สัม/ ไว - ้วย/ ไท - ทัย - ไทย/ ยิว - ยา/ หิว - เหา

๔. สระบางรูปจะเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด ครูควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจที่มาและการเปลี่ยนแปลงนั้น เช่น

สระอะ ไม่มีตัวสะกดวางไว้ท้ายพยัญชนะต้น เช่น กะ จะ ปะ ขะ ผะ สะ คะ นะ ะ
มีตัวสะกด เปลี่ยนรูปเป็นไม้หันอากาศวางไว้ท้ายพยัญชนะต้น
กัน จับ ปัด ชัง ผัน สัก คั่น นัก รับ

สระอือ ไม่มีตัวสะกดมี อ เคียงรูป = วางไว้ท้ายพยัญชนะต้น เช่น จือ ดือ อือ ถือ
ฝือ สือ คือ มือ ลือ
มีตัวสะกด ไม่มี อ เคียง จืด ตืด ปิ่น ผิ่น ผืด สืบ คืบ มืด ยืน

สระเอะ ไม่มีตัวสะกด เช่น เกะ เตะ เปะ เอะ เผะ เละ
มีตัวสะกด สระอะ จะเปลี่ยนรูปเป็นไม้ไต่คู้ ใช้รูป ะ เช่น เก็ง เต็ง เป็น เข้ม
เห็น เล็ง เล็ก เม็ด เล็บ

สระแอะ ไม่มีตัวสะกด เช่น แกะ เตะ แปะ แยะ และ
มีตัวสะกด สระอะ จะเปลี่ยนรูปเป็นไม้ไต่คู้ ใช้รูป ะ เช่น แกร์น แข็ง แผล็บ
แผล้ว

สระเออ ไม่มีตัวสะกด เช่น เจอ เผอ เหอ เรอ เออ
มีตัวสะกด อ จะเปลี่ยนเป็นสระ อี เช่น เจิม เดิน เปิด เอิก เข็ด
มีตัวสะกด ยกเว้นคำที่สะกดด้วย แม่เกอ อ จะหายไปเท่านั้น เช่น เกย เตย
เอย เขย เดย เผย

สระเอาะ ไม่มีตัวสะกด เช่น เกาะ เตาะ เบาะ ฉะ สาะ เคาะ เงาะ
มีตัวสะกด รูปสระทั้งหมดจะเปลี่ยนไป โดยใช้รูป ะ เช่น ซ็อก ล็อก (คำว่า
ก็เป็นคำพิเศษ เสียงสระ คือ /เอาะ/)

สระโอะ ไม่มีตัวสะกด เช่น โกะ โจะ โตะ โมะ โงะ โซะ โนะ
มีตัวสะกด รูปสระจะหายไป เช่น กบ จง อม ขด สม ถก งก คด นบ

สระอัว ไม่มีตัวสะกด เช่น ตัว บัว ถัว สัว หัว มัว รั้ว
มีตัวสะกด ไม้หันอากาศจะหายไป เช่น กวน ตวง บวม ขวบ สวม หวด งวง
มวน รวย

๕. การพิจารณารูปสระที่ใช้เป็นเรื่องสำคัญ และต้องสังเกตเสียงของคำว่าเป็นสระเสียงสั้นหรือเสียงยาว จึงจะแยกได้ว่า คำนั้นใช้รูปสระใด ออกเสียงเป็นเสียงสระใด รูปสระต้องใช้ตามที่กำหนด ส่วนเสียงสระต้องฟังให้ชัด เนื่องจากไม่ตรงตามรูปสระก็ได้ เช่น แต่ง รูปเป็น แอ เสียงเป็น แอะ (เสียงสั้น)

๖. การสอนอ่านเขียนสระ สามารถจัดลำดับการสอน ดังนี้

๖.๑ การสอนสระเรียงตามลำดับก่อนหลัง เป็นชุด ๆ

ชุดที่ ๑	-ะ -า	ิ -ี	ึ -ู		
ชุดที่ ๒	เ-ะ	เ-	แ-ะ แ- โ-ะ โ-	เ-าะ เ-อ	
ชุดที่ ๓	-ัวะ -ัว	-ำ	ไ- ไ-	เ-า	
ชุดที่ ๔	เ-อะ	เ-อ	เ-ียะ	เ-ีย	เ-ือะ เ-ือ
ชุดที่ ๕	ฤ ฤ	ฃ ฃ			

๖.๒ สอนจากการวางตำแหน่งของสระ เป็นกลุ่ม ๆ ดังนี้

กลุ่มที่ ๑	สระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างหลัง มี ๓ ตัว คือ	-ะ -า -อ
กลุ่มที่ ๒	สระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างหน้า มี ๕ ตัว คือ	เ- แ- โ- ไ- ไ-
กลุ่มที่ ๓	สระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างบน มี ๔ ตัว คือ	ิ -ี -ึ -ู
กลุ่มที่ ๔	สระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างล่าง มี ๒ ตัว คือ	ุ ู
กลุ่มที่ ๕	สระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างหน้า ข้างบน และข้างหลัง มี ๑๑ ตัว คือ	ะ แะ โะ เาะ เอ เียะ เีย เือะ เือ
กลุ่มที่ ๖	สระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างบนและข้างหลัง มี ๓ ตัว คือ	-ัวะ -ัว -ำ

๖.๓ การสอนตามเสียงสระเสียงยาว - สั้น โดยเริ่มจากสระเสียงยาวก่อน แล้วจึงตามด้วยสระเสียงสั้น

สระเสียงยาว	สระเสียงสั้น
-า	-ะ
-า	-า
-า	-า
-อ	-อ
-อ	-อ
-แ	-แ
-โ	-โ
-อ	-า
-อ	-อ
-ัย	-ัย
-ื่อ	-ื่อ
-ัว	-ัว
-ไ (-ไ)	-ั
	-า

ส่วนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้

การสอนแจกรูปสะกดคำเพื่อการอ่านออกเขียนได้นั้น ครูต้องสอนนักเรียนให้รู้จัก “รูป” และ “เสียง” ของสระแต่ละตัว เพื่อการเตรียมไปสู่การอ่านและการเขียนสะกดคำ ขั้นตอนการสอนที่สำคัญ มี ๓ ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ ๑ สอนให้เห็นรูปสระ ขั้นที่ ๒ สอนให้รู้จักเสียงสระ และขั้นที่ ๓ สอนให้เขียนรูปสระ รายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ ๑ สอนให้เห็นรูปสระ

ครูใช้บัตรสระเป็นรายตัวให้นักเรียนได้เห็นรูปร่างลักษณะของพยัญชนะแต่ละตัว

-ะ

-า

-เ

ขั้นที่ ๒ สอนให้รู้จักเสียงสระ

ขณะที่นำบัตรให้นักเรียนดูรูปสระ ต้องให้นักเรียนได้รู้จักเสียงของสระตัวนั้น ๆ โดย

๒.๑ ครูออกเสียงสระให้ฟังอย่างชัดเจน

- ะ ออกเสียงว่า “อะ” อย่าออกเสียงว่า “สระอะ”
- า ออกเสียงว่า “อา” อย่าออกเสียงว่า “สระอา”
- เ ออกเสียงว่า “เอ” อย่าออกเสียงว่า “สระเอ”

๒.๒ ให้นักเรียนดูรูปสระทีละตัว แล้วอ่านออกเสียงตามครู โดยออกเสียงดัง ๆ และชัดเจน

๒.๓ ให้นักเรียนดูรูปแล้วอ่านออกเสียงเอง โดยเริ่มจากอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น
อ่านออกเสียงพร้อมกันเป็นรายกลุ่ม และอ่านออกเสียงรายบุคคล

๒.๔ ครูต้องสังเกต ตรวจสอบ หรือทดสอบการอ่านออกเสียงสระของนักเรียนเป็นรายบุคคล
หากพบว่านักเรียนคนใดยังอ่านออกเสียงไม่ได้หรือไม่ชัดเจน ต้องแก้ไขทันทีก่อนที่จะให้อ่านสระตัว
ต่อไป

ขั้นที่ ๓ สอนให้เขียนรูปสระ

เมื่อนักเรียนอ่านออกเสียงสระได้แล้ว ครูสอนให้เขียนรูปสระ โดยมีขั้นตอนดังนี้

๓.๑ ครูเขียนรูปสระในกระดานดำ โดยขีดตัวบรรจงเต็มบรรทัดและลากเส้นให้ถูกต้องตาม
หลักการเขียนสระ ครูลากเส้นช้า ๆ ให้นักเรียนดูและอ่านออกเสียงสระตัวนั้นไปพร้อมกัน

๓.๒ ให้นักเรียนเขียนรูปสระตามครู ขณะเขียนให้อ่านออกเสียงสระไปด้วย

๓.๓ ให้นักเรียนคัดรูปสระแต่ละตัวด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดให้สวยงามลงในสมุดหลาย ๆ ครั้ง
หลาย ๆ เที่ยว

๓.๔ ครูต้องสังเกต ตรวจสอบ หรือทดสอบการเขียนรูปสระของนักเรียนเป็นรายบุคคล
หากพบว่านักเรียนคนใดยังอ่านไม่ได้หรือเขียนไม่ถูกต้อง ต้องแก้ไขในทันทีก่อนที่จะให้เขียนสระตัว
ต่อไป

ตัวอย่างการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในห้องเรียน

หน่วยที่ ๒ รูปและเสียงสระ

จุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วย (๖ ชั่วโมง)

เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนรูปสระได้

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑

(๑ ชั่วโมง)

สระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างบนพยัญชนะต้น

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๒

(๑ ชั่วโมง)

สระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างล่างพยัญชนะต้น

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๓

(๑ ชั่วโมง)

สระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างหลังพยัญชนะต้น: -ะ -า -อ

และสระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างหน้า: -เ- -แ- -โ- -ใ- -ไ-

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๔

(๑ ชั่วโมง)

สระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างบนและข้างหลังพยัญชนะต้น: -ัวะ -ัว -ำ

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๕

(๑ ชั่วโมง)

สระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างหน้าและข้างหลังพยัญชนะต้น:

-ะ -แะ -โะ -เาะ -เา

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๖

(๑ ชั่วโมง)

สระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างหน้า ข้างหลัง และข้างบนพยัญชนะต้น:

-เอะ -เออ -เียะ -เีย -เือะ -เือ

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ สระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างบน ะ ี ึ ึ ึ

(๑ ชั่วโมง)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนบอกรูปและอ่านออกเสียงสระ ะ ี ึ ึ ึ ได้
2. เพื่อให้นักเรียนบอกตำแหน่งสระและเขียนสระ ะ ี ึ ึ ึ ได้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

๑. ช้่นนำ

- ๑.๑ ครูนำบัตรคำติดบนกระดานดำให้นักเรียนดูและสนทนาดังนี้

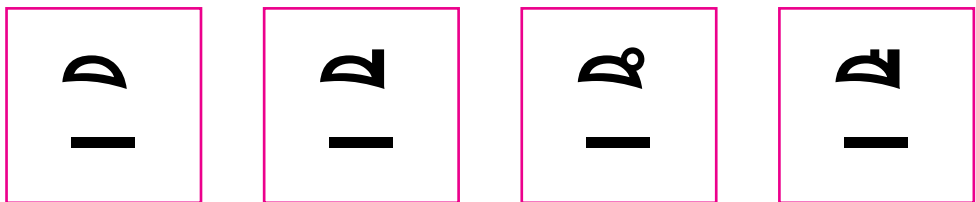

- ๑.๒ ครูให้นักเรียนสังเกตและสนทนาเกี่ยวกับตัวอักษรในบัตรคำที่ติดไว้โดยครูตั้งคำถาม เช่น จากบัตรคำนี้ นักเรียนเห็นอะไรบ้าง (ต ด อ ม อ ะ ี ึ ึ ึ)

- ๑.๓ ครูบอกให้นักเรียนรู้ว่า จะอ่านและเขียนสระที่อยู่บนพยัญชนะ

๒. ช้่นสอน

- ๒.๑ ครูให้นักเรียนดูบัตรสระและให้สังเกตรูปร่างของสระ เพื่อให้เห็นความแตกต่างของสระ โดยตั้งคำถาม เช่น สระอิ กับ สระอี สระอิ สระอี มีสิ่งใดที่เหมือนและแตกต่างกันบ้าง

๒.๒ ครูแนะนำชื่อสระให้นักเรียนรู้จักพร้อมทั้งการออกเสียงที่ถูกต้อง จากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๑ การอ่านสระ ะ ิ ึ ึ ึ

ะ ะ ะ ะ

คือ สระ ะ ะ ออกเสียงว่า อี

ะ ะ ะ ะ

คือ สระ ะ ะ ออกเสียงว่า อี

ะ ะ ะ ะ

คือ สระ ะ ะ ออกเสียงว่า อี

ะ ะ ะ ะ

คือ สระ ะ ะ ออกเสียงว่า อี

๒.๓ ครูแจกบัตรสระ ะ ะ ะ ะ ให้นักเรียนคนละหนึ่งสระ (บัตรสระคละกัน) จัดกิจกรรมหรือเล่นเกมเพื่อให้นักเรียนรู้ว่าบัตรสระที่ได้รับเป็นสระใด ให้นักเรียนที่มีสระนั้นออกมายืนหน้าชั้นเรียนเพื่อน ๆ ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง เช่น ครูใช้ห้องบทร้องเล่น

เจ้าอี เจ้าอี ฮือ ฮือ ร้องให้
สองขีด อันใหญ่ หล่นใส่ ทำยรม

นักเรียนที่ถือบัตรสระอี ออกมายืนหน้าชั้นเรียน ชูบัตรขึ้นให้เพื่อน ๆ ช่วยตรวจสอบความถูกต้อง ครูให้ความรู้ว่าสระ ะ ะ ะ ะ จะวางอยู่บนพยัญชนะ

๒.๔ นำบัตรสระติดบนกระดานดำ ครูเขียนรูปสระให้นักเรียนสังเกตวิธีเขียนดังนี้

๒.๕ ครูให้นักเรียนฝึกเขียนสระตามขั้นตอน โดยใช้ดินสอลากบนกระดาน เริ่มที่ละสระ ๒ ๓ ๔ ๕ ฝึกปฏิบัติหลายครั้ง ครูคอยดูผลงานของนักเรียน และแก้ไขทันที เมื่อนักเรียนเขียนผิด

๒.๖ นักเรียนฝึกเขียนสระในแบบฝึกที่ ๒ การเขียนสระ ๒ ๓ ๔ ๕

๓. ชั้นสรุป

๓.๑ นักเรียนและครูร่วมกันสรุปดังนี้

๓.๑.๑ รูปร่างของสระ ๒ ๓ ๔ ๕

๓.๑.๒ การออกเสียงของสระ ๒ ๓ ๔ ๕

๓.๑.๓ การเขียนสระ ๒ ๓ ๔ ๕

๓.๑.๔ ตำแหน่งที่อยู่ของสระ ๒ ๓ ๔ ๕

๓.๒ นักเรียนที่อ่านออกเสียงและเขียนสระ ๒ ๓ ๔ ๕ ได้ถูกต้องก่อนเพื่อน ครูอาจให้ทำกิจกรรมวาดรูปหรือระบายสีรูปสระตามจินตนาการ และระบายสีในรูปสระได้ตามความต้องการ

สื่อการสอน

๑. บทร้องเล่นสระ
๒. บัตรคำ
๓. บัตรสระ
๔. สีไม้/สีเทียน
๕. แบบฝึก

การวัดและประเมินผล

การตรวจแบบฝึก

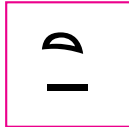

แบบฝึกที่ ๑ การอ่านสระ ิ ี ึ ื

คำชี้แจง

ให้นักเรียนออกเสียงสระที่กำหนดให้

๑.

๒.

๓.

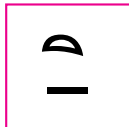

๔.

เฉลยคำตอบ

๑.

ออกเสียงว่า อี

๒.

ออกเสียงว่า อี

๓.

ออกเสียงว่า อึ

๔.

ออกเสียงว่า อื

แบบบันทึกผลการออกเสียงสระ

ที่	ชื่อ - สกุล	ชื่อที่				รวมคะแนน*
		๑	๒	๓	๔	
คะแนนรวม*						

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายชื่อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนานักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าอ่านถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย √ ถ้าอ่านผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย √ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องอ่านได้ถูกต้องทุกข้อ จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนอ่านได้

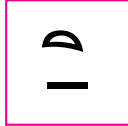

แบบฝึกที่ ๒ การเขียนสระ ิ ี ึ ุ

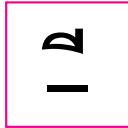
คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนสระที่กำหนดให้

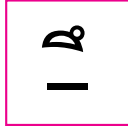
๑.

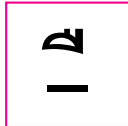
๒.

๓.

๔.

แบบบันทึกผลการเขียนสระ ๐ ๑ ๒ ๓

ที่	ชื่อ - สกุล	ชื่อที่				รวมคะแนน*
		๑	๒	๓	๔	
คะแนนรวม*						

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาเด็ก
๒. วิธีการบันทึก ถ้าเขียนถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ถ้าเขียนผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย ✓ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องเขียนได้ถูกต้องทุกข้อ จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

ส่วนที่ ๓ แนวทางการวัดและประเมินผลประจำหน่วย

ฉบับที่ ๑ การอ่านสระ

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงสระที่กำหนดให้

ข้อที่	รูปสระ	ข้อที่	รูปสระ
๑.	ิ	๑๕.	ิ๊วะ
๒.	ึ	๑๖.	ิว
๓.	ึ	๑๗.	ำ
๔.	ึ	๑๘.	ะ
๕.	ุ	๑๙.	แะ
๖.	ุ	๒๐.	โะ
๗.	ุ	๒๑.	เาะ
๘.	า	๒๒.	เา
๙.	อ	๒๓.	เอะ
๑๐.	เ	๒๔.	เอ
๑๑.	แ	๒๕.	เียะ
๑๒.	โ	๒๖.	เีย
๑๓.	ใ	๒๗.	เือะ
๑๔.	ไ	๒๘.	เือ

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	รูปสระ	ออกเสียงว่า	ข้อที่	รูปสระ	ออกเสียงว่า
๑.	ิ	อิ	๑๕.	ิ๊วะ	อ๊วะ
๒.	ึ	อึ	๑๖.	ิว	อ้ว
๓.	ึ๊	อึ๊	๑๗.	ิวำ	อ้วำ
๔.	ึ	อึ	๑๘.	เะ	เอะ
๕.	ุ	อุ	๑๙.	แะ	แอะ
๖.	ู	อู	๒๐.	โะ	โอะ
๗.	ุ๊	อู๊	๒๑.	เาะ	เอาะ
๘.	ู	อู	๒๒.	เัว	เอัว
๙.	อ	ออ	๒๓.	เอะ	เออะ
๑๐.	เ	เอ	๒๔.	เอ	เออ
๑๑.	แ	แอ	๒๕.	เียะ	เอี้ยะ
๑๒.	โ	โอ	๒๖.	เีย	เอี้ย
๑๓.	ใ	โอ	๒๗.	เือะ	เอือะ
๑๔.	ไ	โอ	๒๘.	เือ	เอือ

ฉบับที่ ๒ การเขียนสระ

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนเขียนสระตามคำบอก ใช้เวลา ๒๐ นาที (เขียนสระ ๒๘ ตัว ตามฉบับที่ ๑)
- ให้ครูอ่านสระให้นักเรียนฟัง สระละ ๒ ครั้ง โดยเว้นเวลาให้นักเรียนเขียนก่อนบอกสระ

ในข้อต่อไป

ข้อที่	รูปสระ	ข้อที่	รูปสระ
๑	๑๕
๒	๑๖
๓	๑๗
๔	๑๘
๕	๑๙
๖	๒๐
๗	๒๑
๘	๒๒

ข้อที่	รูปสระ	ข้อที่	รูปสระ
๙	๒๓
๑๐	๒๔
๑๑	๒๕
๑๒	๒๖
๑๓	๒๗
๑๔	๒๘

แบบบันทึกผลการเขียนสระ

ที่	ชื่อ-สกุล	พยัญชนะ																				รวม คะแนน*											
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐		๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘			

คะแนนรวม**

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายชื่อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนานักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าเขียนถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ถ้าเขียนผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย v เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่า ข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนเขียนพยัญชนะถูกต้องทุกตัว จึงผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

ตัวอย่างสรุปผลการประเมินรูปและเสียงสระ

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการประเมิน		รวม คะแนน (๕๖ คะแนน)	สรุปผลการประเมิน	
		ฉบับที่ ๑ (๒๘ คะแนน)	ฉบับที่ ๒ (๒๘ คะแนน)		ผ่าน	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ

นักเรียนต้องได้คะแนนผ่านเกณฑ์ทุกฉบับจึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ให้สอนซ่อมเสริม

หน่วยที่ ๓ รูปและเสียงวรรณยุกต์

ส่วนที่ ๑ ความรู้สำหรับครู

วรรณยุกต์ประกอบด้วย รูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์

รูปวรรณยุกต์ เขียนบนพยัญชนะต้น เพื่อบอกระดับเสียงของคำ ทำให้คำมีความหมายต่างกัน

๑. วรรณยุกต์มี ๔ รูป คือ

ˊ	เรียกว่า	ไม้เอก
ˊˊ	เรียกว่า	ไม้โท
ˋ	เรียกว่า	ไม้ตรี
ˋˋ	เรียกว่า	ไม้จัตวา

คำบางคำมีรูปวรรณยุกต์ และคำบางคำไม่มีรูปวรรณยุกต์

๒. วิธีเขียนรูปวรรณยุกต์ ๔ รูป

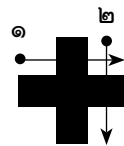
ไม้เอก

ไม้โท

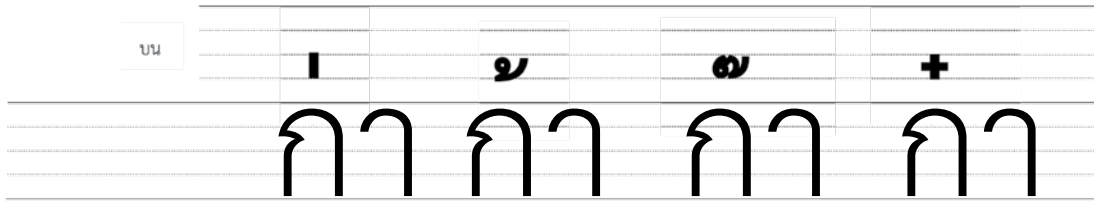
ไม้ตรี

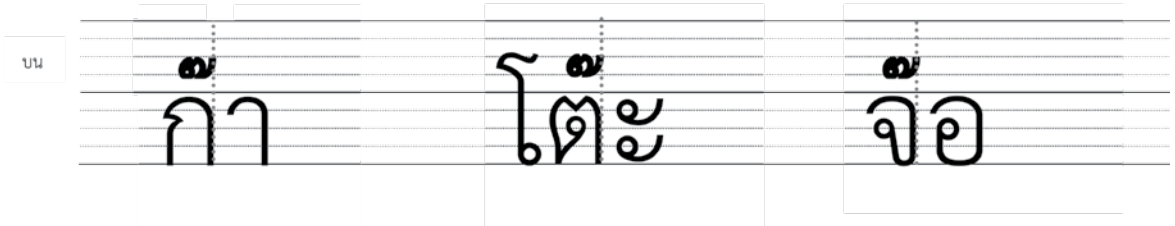
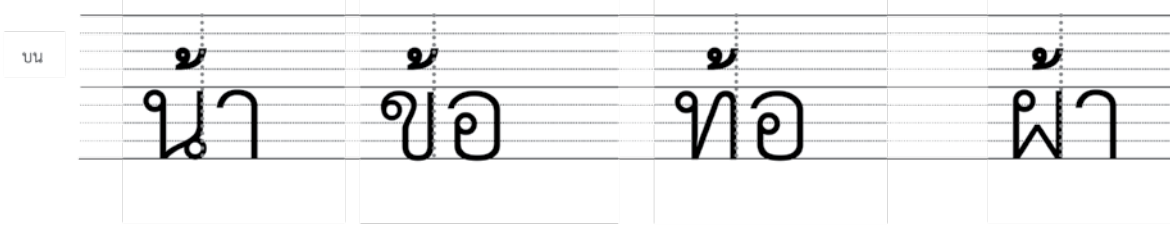
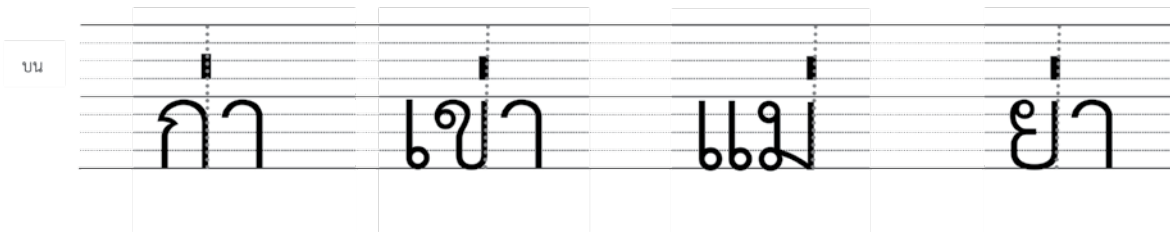
ไม้จัตวา

๓. ตำแหน่งของวรรณยุกต์ จะเขียนอยู่บนพยัญชนะต้น ขนาดเล็กกว่าพยัญชนะ ๑ ใน ๔ เช่น

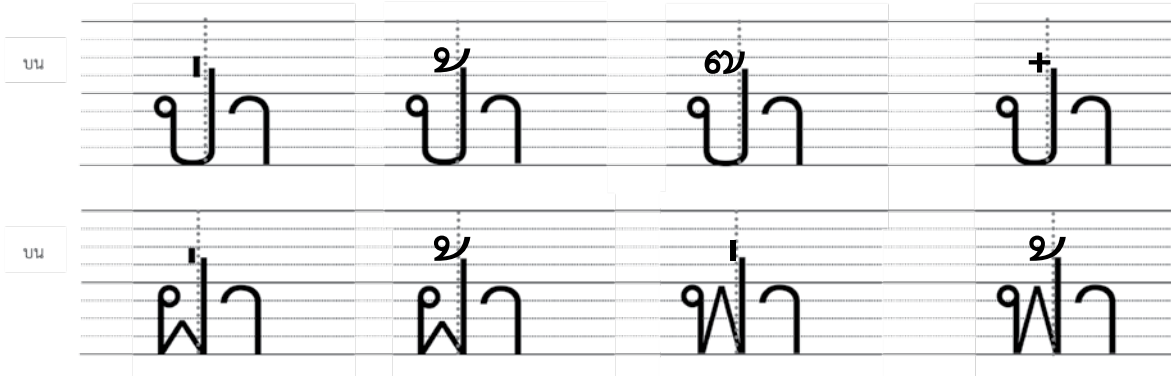

๔. การวางตำแหน่งรูปวรรณยุกต์ เขียนบนตัวพยัญชนะ ให้ตรงกับเส้นหลัง หรือก่อนไปทางด้านท้ายของตัวพยัญชนะ โดยส่วนขวาสุดของวรรณยุกต์อยู่ตรงกับเส้นขวาสุดของพยัญชนะที่เกาะ ยกเว้นที่อยู่กับพยัญชนะที่มีหาง ได้แก่ ป ฝ ฟ ให้เขียนวรรณยุกต์เฉียงมาข้างหน้าไม่ทับหางพยัญชนะ เช่น

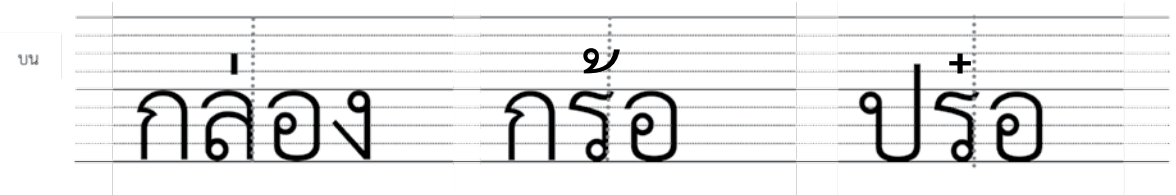

พยัญชนะที่มีหาง ได้แก่ ป ฝ ฟ ให้เขียนวรรณยุกต์เฉียงมาข้างหน้าไม่ทับหางพยัญชนะ เช่น

พยัญชนะต้นมีตัวอักษร ๒ ตัว รูปวรรณยุกต์จะวางอยู่บนตัวที่ ๒ เช่น

พยางค์ใดมีรูปสระอยู่บนตัวพยัญชนะแล้ว ให้เขียนรูปวรรณยุกต์ไว้บนรูปสระอีกชั้นหนึ่ง เช่น

เสียงวรรณยุกต์ หมายถึง ระดับสูงต่ำของเสียงที่ปรากฏในพยางค์หรือคำ และทำให้คำมีความหมายแตกต่างกัน

วรรณยุกต์ มีทั้งหมด ๕ เสียง คือ

รูป	–	ˊ	ˋ	ˎ	ˏ
เสียง	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา

ข้อสังเกต คำทุกคำมีเสียงวรรณยุกต์ โดยบางคำมีรูปและเสียงวรรณยุกต์ แต่บางคำมีรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงกับเสียงวรรณยุกต์ ขึ้นอยู่กับพยัญชนะต้นตามไตรยางศ์ เสียงสั้นยาวของสระและมาตราตัวสะกด

พยางค์ทุกพยางค์มีพื้นเสียงวรรณยุกต์อยู่แล้ว โดยไม่ต้องมีรูปวรรณยุกต์ เช่น

กา	มีเสียงวรรณยุกต์สามัญ	กัต	มีเสียงวรรณยุกต์เอก
คาค	มีเสียงวรรณยุกต์โท	คัต	มีเสียงวรรณยุกต์ตรี
ขา	มีเสียงวรรณยุกต์จัตวา		

เสียงวรรณยุกต์สามัญ เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับกลาง เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า มา ดู นาง พลาจ เรือน จาน ลี้ม ดาว พราย เดียว เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์เอก เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับต่ำ เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า ป่า ข่า ปู ข่าย ออย่า เป็นต้น กลุ่มคำต่อไปนี้มีเสียงวรรณยุกต์เอก แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์เอก กำกับ เช่น ปะ ขาด เหยือก ปัก เปียก ผัด บีบ เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์โท เป็นเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับจากสูงลงมต่ำ เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า ป่า ก้อน ข้ำ ค่า ไคร่ กลุ่มคำต่อไปนี้มีเสียงวรรณยุกต์โท แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์โท กำกับ เช่น นาน ทาก ซาติ เลือด เรียบ เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์ตรี เป็นวรรณยุกต์ระดับสูง เช่น วรรณยุกต์ในคำว่า กิ่ง กุ้ย น้ำ น่อง ค้าง กลุ่มคำต่อไปนี้มีเสียงวรรณยุกต์ตรี แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ตรี กำกับ เช่น นึก รัก ธิบ วับ เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์จัตวา เป็นเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับจากต่ำขึ้นไปสูง เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า ป่า เดียว ขา กลุ่มคำต่อไปนี้มีเสียงวรรณยุกต์จัตวา แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์จัตวา กำกับ เช่น ผง ขน ผม ชัน สาว หิว หนาม เป็นต้น

ส่วนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้

สอนให้รู้จักรูปและเสียงวรรณยุกต์

๑. สอนให้รู้จักรูปวรรณยุกต์ โดยใช้บัตรคำรูปวรรณยุกต์ หรือแผนภูมิรูปวรรณยุกต์
๒. ฝึกเขียนและอ่านรูปวรรณยุกต์

ตัวอย่างการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในห้องเรียน

หน่วยที่ ๓ รูปและเสียงวรรณยุกต์

จุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วย

(๑ ชั่วโมง)

เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนรูปวรรณยุกต์ได้

แนวทางการจัดการเรียนรู้ การอ่านและเขียนวรรณยุกต์

(๑ ชั่วโมง)

แนวทางการจัดการเรียนรู้ การอ่านและเขียนวรรณยุกต์

(๑ ชั่วโมง)

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนรูปวรรณยุกต์ได้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

๑. **ขั้นนำ** เตรียมความพร้อม

๑.๑ ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลงกระต่ายน้อย และทำท่าประกอบบทเพลง (ครูอาจหาหรือแต่งเพลงที่มีรูปวรรณยุกต์อื่นได้)

เพลง กระต่ายน้อย

(ไม่ทราบนามผู้แต่ง)

ฉันเป็นกระต่ายตัวน้อยมีหางเดียว
สองหูยาว สั่นกระต๊าก กระต๊าก กระต๊าก
กระโดดสี่ขา ทำท่ากระต๊าก กระต๊าก
เพื่อนที่รัก ของฉันนั่นคือเธอ

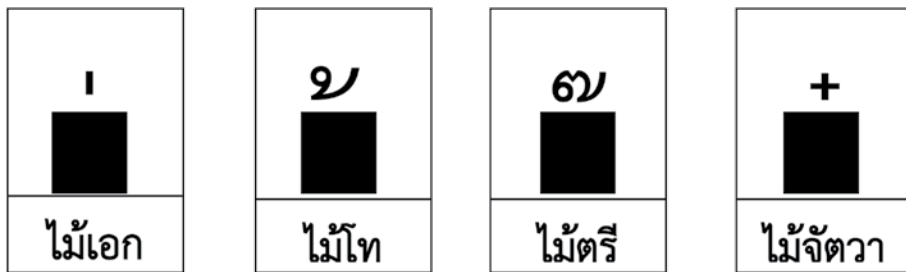
๑.๒ ครูทำเครื่องหมายวงกลมรอบวรรณยุกต์หรือใช้สีเน้นรูปวรรณยุกต์บนพยัญชนะ
ในแผนภูมิเพลงกระต่ายน้อย

๑.๓ ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ของการอ่านและเขียนวรรณยุกต์ เพื่อให้นักเรียนรู้
เป้าหมายในการเรียน

๒. ชั้นสอน

๒.๑ ครูใช้ “บัตรวรรณยุกต์” ๔ รูป ติดบนกระดานดำ ให้นักเรียนได้เห็นรูปร่าง
ลักษณะของวรรณยุกต์แต่ละตัว พร้อมอธิบายว่า วรรณยุกต์มี ๔ รูป คือ ไม้เอก (ˊ) ไม้โท (ˋ)
ไม้ตรี (ˊˋ) และไม้จัตวา (ˊˋˋ) ครูอธิบายว่า รูปวรรณยุกต์จะวางอยู่บนพยัญชนะ

ตัวอย่างบัตรรูปวรรณยุกต์

๒.๒ ครูนำแผนภูมิวิธีการเขียนรูปวรรณยุกต์บนกระดานดำ และอธิบายวิธีเขียน
รูปวรรณยุกต์ โดยลากเส้นช้า ๆ ให้นักเรียนดูและอ่านออกเสียง วรรณยุกต์ตัวนั้นไปพร้อม ๆ กัน

ตัวอย่างแผนภูมิวิธีการเขียนรูปวรรณยุกต์

๒.๓ ครูให้นักเรียนฝึกเขียนรูปวรรณยุกต์ ขณะที่นักเรียนเขียนวรรณยุกต์แต่ละตัว ให้ออกเสียงวรรณยุกต์ตามไปด้วย ครูอาจเดินสังเกตการเขียนรูปวรรณยุกต์ของนักเรียน และตรวจการเขียน หากพบว่านักเรียนคนใดยังเขียนไม่ได้หรือเขียนไม่ถูกต้อง ให้แก้ไขทันที โดยให้ฝึกซ้ำ ๆ หรือถ้านักเรียนคนใดเข้าใจดีแล้ว ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมอื่น ๆ ซึ่งครูสามารถนำมาเพิ่มเติมได้

๒.๔ ครูนำเสนอบัตรคำที่มีรูปวรรณยุกต์จากบทเพลงที่ร้องในชั้นนำ พร้อมชี้แจงและอธิบายตำแหน่งที่ถูกต้องของการเขียนวรรณยุกต์แต่ละตัว

กระต่าย	น้อย	สั้น	กระตุ๊ก	กระตึก	สี่	ท่า
กระตุ๊ก	กระตึก	เพื่อน	ที่	นั้น		

ครูยกตัวอย่างคำอื่น ๆ และอธิบายการเขียนและการวางรูปวรรณยุกต์ให้นักเรียนดูอีกครั้ง เช่น

กา	ก่า	ก้า	ก๊า	ก๋า
จา	จ่า	จ้า	จ๊า	จ๋า

๒.๕ ครูอธิบายวิธีการเขียนรูปวรรณยุกต์บนพยัญชนะต้นที่ถูกต้อง พร้อมยกตัวอย่าง การเขียนรูปวรรณยุกต์บนพยัญชนะ คำ หรือพยางค์ ที่ถูกต้องให้นักเรียนดู

๒.๖ ครูให้นักเรียนฝึกเขียนรูปวรรณยุกต์บนพยัญชนะ ครูต้องสังเกตตรวจสอบ การเขียนวรรณยุกต์และการอ่านออกเสียงตามรูปภาพของนักเรียนเป็นรายคน หากพบว่านักเรียน คนใดยังเขียนไม่ได้หรือเขียนไม่ถูกต้องแก้ไขทันที โดยให้ทำแบบฝึกซ้ำ ๆ หรือถ้านักเรียนคนใดเข้าใจ ดีแล้ว ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมอื่น ๆ

๓. ชั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการอ่านและเขียนรูปวรรณยุกต์

สื่อการสอน

๑. บัตรวรรณยุกต์
๒. บัตรคำ
๓. แผนภูมิเพลงกระต่ายน้อย
๔. แผนภูมิวิธีการเขียนรูปวรรณยุกต์
๕. สมุดบรรทัด ๕ เส้น หรือครูทำบรรทัด ๕ เส้นลงในกระดาษ
๖. แบบฝึก

การวัดและประเมินผล

การตรวจแบบฝึก

ส่วนที่ ๓ แนวทางการวัดและประเมินผลประจำหน่วย

ฉบับที่ ๑ การอ่านรูปวรรณยุกต์

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านรูปวรรณยุกต์ที่กำหนดให้

๑. ˊ
๒. ˋ
๓. ˊˋ
๔. ˋˊ

เฉลยคำตอบ

๑. ˊ อ่านว่า ไม้เอก
๒. ˋ อ่านว่า ไม้โท
๓. ˊˋ อ่านว่า ไม้ตรี
๔. ˋˊ อ่านว่า ไม้จัตวา

แบบบันทึกผลการอ่านรูปวรรณยุกต์

ที่	ชื่อ - สกุล	ชื่อที่				รวมคะแนน*
		๑	๒	๓	๔	
คะแนนรวม*						

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายชื่อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าอ่านถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย √ ถ้าอ่านผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย √ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องอ่านได้ถูกต้องทุกข้อ จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนอ่านได้

ฉบับที่ ๒ การเขียนรูปวรรณยุกต์

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนรูปวรรณยุกต์ ลงในช่องที่กำหนด

๑.

๑.

บน

บน

๒.

๒.

บน

บน

๓.

๓					
๓					
๓	๓	๓	๓	๓	๓
๓					
๓					
๓					

๓					
๓					
๓					
๓					
๓					
๓					

๔.

๔					
๔					
๔	๔	๔	๔	๔	๔
๔					
๔					
๔					

๔					
๔					
๔					
๔					
๔					
๔					

แบบบันทึกผลการเขียนรูปวรรณยุกต์

ที่	ชื่อ - สกุล	ข้อที่				รวมคะแนน*
		๑	๒	๓	๔	
คะแนนรวม*						

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายชื่อ เพื่อให้รู้ว่าคุณครูมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าเขียนถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย √ ถ้าเขียนผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย √ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องเขียนได้ถูกต้องทุกข้อ จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

ตัวอย่างสรุปผลการประเมินรูปและเสียงวรรณยุกต์

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการประเมิน		รวมคะแนน (๘ คะแนน)	สรุปผลการประเมิน	
		ฉบับที่ ๑ (๔ คะแนน)	ฉบับที่ ๒ (๔ คะแนน)		ผ่าน	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ

นักเรียนต้องได้คะแนนผ่านเกณฑ์ทุกฉบับจึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ให้สอนซ่อมเสริม

หน่วยที่ ๔ การแจกลูกสะกดคำในแม่ ก กา

ส่วนที่ ๑ ความรู้สำหรับครู

หน่วยการเรียนรู้นี้ เสนอเนื้อหาสาระ แนวทางการจัดการเรียนรู้ และตัวอย่างการจัดการเรียนรู้การอ่านเขียน โดยการแจกลูกสะกดคำในแม่ ก กา ที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ โดยเลือกสะกดบางกลุ่มพยัญชนะบางตัว เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้แก่ครูในชั้นการสอนคำอื่น ๆ ต่อไป

การสอนแจกลูกสะกดคำในแม่ ก กา ควรมีลำดับขั้นตอนในการสอน ดังนี้

๑. สอนให้รู้จักไตรยางศ์
๒. สอนให้รู้จักสระเสียงสั้น - ยาว
๓. สอนให้สะกดคำแจกลูกในแม่ ก กา

๑. ไตรยางศ์

ไตรยางศ์ คือ การแบ่งพยัญชนะในภาษาไทยเป็น ๓ หมู่ ตามระดับเสียง ได้แก่

อักษรกลาง ๙ ตัว ประกอบด้วย ก จ ด ต ฎ ฏ บ ป อ

อักษรสูง ๑๑ ตัว ประกอบด้วย ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห

อักษรต่ำ ๒๔ ตัว ประกอบด้วย ค ฅ ฆ ง ช ซ ฌ ญ ฑ ฒ ณ ท ธ น

พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ฬ ฮ

เนื่องจากพยัญชนะในแต่ละหมู่ มีผลต่อการสอนแจกลูกสะกดคำให้นักเรียนเข้าใจง่าย-ยากแตกต่างกัน จึงขอจัดลำดับการใช้พยัญชนะนำมาสอนก่อนหลัง ดังนี้

ชุดที่ ๑	ก	จ	ด	ต	บ	ป	อ
ชุดที่ ๒	ค	ง	ช	ซ	ท	น	
ชุดที่ ๓	พ	ฟ	ม	ย	ร	ล	ว
ชุดที่ ๔	ข	ฉ	ถ	ผ	ฝ	ส	ห
ชุดที่ ๕	ฆ	ฑ	ฒ	ภ	ศ	ษ	
ชุดที่ ๖	ณ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฒ	ณ

อักษรชุดที่ ๕ และ ๖ เป็นอักษรที่ใช้ในคำยืมจากภาษาต่างประเทศ จึงนำมาสอนหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้และฝึกอ่านเขียนคำที่สะกดโดยมีพยัญชนะต้นในชุดที่ ๑ - ๔ คล่องแล้ว

* ในกรณีนี้ ไม่จำเป็นต้องนำ ข และ ศ มาสอน เนื่องจากไม่มีที่ใช้ในภาษาไทย

๒. คำในแม่ ก กา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้อธิบายความหมายของ ก กา ไว้ว่า น. เรียกแม่บทแจกลูกพยัญชนะต้นกับสระโดยไม่มีตัวสะกดว่ามาตรา ก กา หรือ แม่ ก กา ดังนั้น คำในแม่ ก กา คือ คำที่มีพยัญชนะต้นประสมสระ โดยไม่มีตัวสะกด ซึ่งอาจมีรูปวรรณยุกต์กำกับหรือไม่มีก็ได้ ดังคำในบทร้อยกรองต่อไปนี้

แม่ไก่อยู่ในตะกร้า	ไซไซมาสีห้าใบ
อีแม่อีกมาไล่	อีแม่ไก่ไล่ตีกา
หมาใหญ่ก็ไล่เห่า	หมูในเล้าแลดูหมา
ปูแสมแลปูนา	กะปู้ม้าปูทะเล
เต่านาแลเต่าดำ	อยู่ในน้ำกะจระเข้
ปลาทูลอยู่ทะเล	ปลาซีเหรีไม่สู้ตี

(ประอม ก กา ฉบับหอสมุดแห่งชาติ)

ส่วนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้

ในหน่วยนี้ นำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ ๑ ทบทวนรูปและเสียงพยัญชนะ

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนจดจำรูปและออกเสียงของพยัญชนะได้ถูกต้อง

กิจกรรม

๑. ครูให้นักเรียนคูบัตรพยัญชนะและอ่านออกเสียงพยัญชนะทั้ง ๔๔ ตัว โดยให้อ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งห้องและอ่านเป็นรายบุคคล เช่น

ง อ่านออกเสียงว่า งอ

๒. ครูแนะนำให้นักเรียนบอกชื่อพยัญชนะ รูปพยัญชนะ และเสียงพยัญชนะตามตารางดังตัวอย่าง

รูปพยัญชนะ	เสียงพยัญชนะ
ก	กอ
ต	ตอ
บ	บอ
ข	ขอ
ส	สอ
ถ	ถอ
ง	งอ
ม	มอ
ย	यो

๓. ครูนำเสนอวิธีการเขียนพยัญชนะที่ถูกต้องทีละตัว โดยเลือกเอากลุ่มพยัญชนะชุดที่ ๑ อักษรกลาง ๗ ตัว คือ ก จ ด ต บ ป อ (ฎ และ ฏ ปรากฏใช้ในคำยืมเท่านั้น จึงยังไม่นำมาสอนในขั้นนี้)

การนำพยัญชนะชุดที่ ๑ มาสอนก่อน เพราะพยัญชนะชุดที่ ๑ เป็นอักษรกลาง เสียงของอักษรกลางมีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญซึ่งง่ายต่อการออกเสียง เมื่อครูฝึกนักเรียนอ่านออกเสียงพยัญชนะที่กำหนดให้จนชำนาญแล้ว ต่อจากนั้นจึงสอนวิธีเขียนพยัญชนะในชุดที่ ๒ - ๔ ต่อไป ตามลำดับ

ขั้นที่ ๒ ทบทวนรูปและเสียงสระ

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนจดจำรูปและออกเสียงของสระได้ถูกต้อง

กิจกรรม

๑. ครูควรรำเสนอรูปและเสียงสระที่ประกอบด้วยสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว ดังนี้ -ะ -า -ิ -ี -ึ -ุ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านคำ แม่ ก กา ที่ประสมทั้งสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว ซึ่งเมื่อนักเรียนได้ฝึกอ่านมาก ๆ จนชำนาญ นักเรียนจะสามารถสังเกตเสียงสั้นยาวของเสียงสระได้แล้วให้ออกเสียงสระทีละตัว โดยครูควรใช้บัตรคำเสนอสระทีละตัว ดังนี้

ตัวอย่าง	-ะ		
	ชื่อสระ	รูปสระ	เสียงสระ
		-ะ	อะ
		-า	อา
		-ิ	อิ
		-ึ	อึ
		-ุ	อุ
		-ู	อู
		-เ	เอ
		-อ	ออ

๒. เมื่อนักเรียนได้ทบทวนเรื่องรูปและเสียงของสระแล้ว ครูจึงสอนให้นักเรียนฝึกรอ่านสะกดคำที่ประสมสระที่ได้ทบทวนนั้น โดยแบ่งกลุ่มสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว

ครูควรอธิบายเพิ่มเติมว่า เสียงสั้นยาวของสระทำให้คำออกเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน และให้นักเรียนสังเกตเสียงวรรณยุกต์ของคำด้วย การสอนให้นักเรียนสะกดคำ ควรสอนคำที่ประสมสระเสียงยาวก่อน แล้วจึงสอนสระเสียงสั้น เมื่ออ่านได้แล้วจะฝึกรอ่านสระเป็นคู่ตามเสียงสั้นยาวก็จะทำให้นักเรียนอ่านคำได้คล่อง

ครูสามารถใช้ตารางการแจกลูกคำที่ใช้สระเป็นลูกประกอบการอธิบาย

สระ	-ะ	-า	-ิ	-ึ	-ี	-ื	-ุ	-ู
ก	กะ	กา	กิ	กี	กึ	กือ	กุ	กู
ต	ตะ	ตา	ติ	ตี	ติ	ตือ	ตุ	ตู
บ	บะ	บา	บิ	บึ	บึ	บือ	บุ	บู

๓. ครูนำอักษรต่ำ ง ม ย และอักษรสูง ข ส ญ มาฝึกเช่นเดียวกับอักษรกลาง จากนั้นจึงแบ่งกลุ่มเสียงสระสั้นยาว โดยครูและนักเรียนร่วมกันสังเกตและสรุปว่าเสียงสระใดเสียงสั้น เสียงสระใดเสียงยาว และออกเสียงวรรณยุกต์ใด จากนั้นจึงให้นักเรียนฝึกรอ่านคำที่ประสมสระเสียงยาว เสียงสั้น

อักษรกลาง	เสียงยาว	กา	กิ	กือ	กู	เสียงสามัญ
	เสียงสั้น	กะ	กิ	กึ	กุ	เสียงเอก
	เสียงยาว	ตา	ติ	ตือ	ตุ	เสียงสามัญ
	เสียงสั้น	ตะ	ติ	ตึ	ตุ	เสียงเอก
	เสียงยาว	บา	ปิ	ปือ	บู	เสียงสามัญ
	เสียงสั้น	บะ	ปิ	ปึ	บุ	เสียงเอก
อักษรต่ำ	เสียงยาว	งา	งิ	งือ	งู	เสียงสามัญ
	เสียงสั้น	งะ	งิ	งึ	งุ	เสียงตรี
	เสียงยาว	มา	มิ	มือ	มู	เสียงสามัญ
	เสียงสั้น	มะ	มิ	มึ	มุ	เสียงตรี
	เสียงยาว	ยา	ยิ	ยือ	ยู	เสียงสามัญ
	เสียงสั้น	ยะ	ยิ	ยึ	ยุ	เสียงตรี
อักษรสูง	เสียงยาว	ขา	ขิ	ขือ	ขู	เสียงจัตวา
	เสียงสั้น	ขะ	ขิ	ขึ	ขุ	เสียงเอก
	เสียงยาว	สา	สิ	สือ	สู	เสียงตรี
	เสียงสั้น	สะ	สิ	สึ	สุ	เสียงเอก
	เสียงยาว	ธา	ถิ	ถือ	ถู	เสียงตรี
	เสียงสั้น	ทะ	ถิ	ถึ	ถุ	เสียงเอก

ข้อเสนอแนะ

สำหรับการทบทวนรูปและเสียงสระอื่น ๆ อาจใช้วิธีเดียวกันจนครบทุกสระที่ต้องการสอนก็ได้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน

๔. เมื่อสอนรูปและเสียงสระจนนักเรียนสามารถอ่านคำได้แล้ว ให้นักเรียนสังเกตตำแหน่งของสระในแต่ละคำว่าอยู่ในตำแหน่งใด จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันสรุปตำแหน่งของสระว่าอยู่ในตำแหน่งใดบ้าง เช่น

กะ อ่านว่า กะ มีส่วนประกอบอะไรบ้าง (ครูแนะนำว่าพยัญชนะตัวแรก เราเรียกว่าพยัญชนะต้น)

พยัญชนะต้น คือ ก ประสมสระ -ะ อ่านว่า กะ สระ -ะ อยู่.....(หลัง)....พยัญชนะ

พยัญชนะต้น คือ ก ประสมสระ -า อ่านว่า กา สระ -า อยู่.....(หลัง)....พยัญชนะ

พยัญชนะต้น คือ ก ประสมสระ -ิ อ่านว่า กี สระ -ิ อยู่.....(บน)....พยัญชนะ

พยัญชนะต้น คือ ก ประสมสระ -ึ อ่านว่า กี สระ -ึ อยู่.....(บน)....พยัญชนะ

(นักเรียนร่วมกันบอกตำแหน่งของสระจนครบทุกคำ) จากนั้นนำสระที่มีตำแหน่งต่าง ๆ กัน มาจัดหมวดหมู่ ดังนี้

กลุ่มสระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างหลัง คือ -ะ -า

กลุ่มสระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างบน คือ -ิ -ึ -ี -ื

กลุ่มสระที่มีตำแหน่งอยู่ข้างล่าง คือ -ุ -ู

ครูควรจัดกิจกรรมจัดหมวดหมู่สระในรูปสระอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักตำแหน่งของสระครบทุกตำแหน่ง โดยใช้วิธีการจัดกิจกรรมในลักษณะดังกล่าวข้างต้น หรือวิธีอื่นที่เห็นว่าสามารถจัดหมวดหมู่ตำแหน่งของสระได้ การสอนให้นักเรียนรู้จักและจำตำแหน่งของสระ จะทำให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ง่าย เมื่อถึงขั้นตอนการเขียนสะกดคำ

๕. เมื่อสอนรูป เสียง และการวางตำแหน่งของสระ จนนักเรียนสามารถจำรูปสระ ตำแหน่งของสระ และอ่านเสียงสระได้แล้ว ให้ครูนำคำที่สอนมาแยกส่วนประกอบตามโครงสร้างของคำ เช่น

ตา มีส่วนประกอบอะไรบ้าง

พยัญชนะต้น คือ ต และ สระ -า

ติ มีส่วนประกอบ คือ พยัญชนะต้น คือ ต และ สระ -ิ

งู มีส่วนประกอบ คือ พยัญชนะต้น คือ ง และ สระ -ู

๖. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปส่วนประกอบของคำ ประกอบด้วย พยัญชนะต้น + สระ ครูอาจนำคำอื่น ๆ ที่มีอยู่ในแบบเรียนหรือคำที่นักเรียนคุ้นเคย โดยใช้คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ และไม่มีตัวสะกดมาให้ให้นักเรียนฝึก

ขั้นที่ ๓ การอ่านสะกดคำ ในแม่ ก กา

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนอ่านสะกดคำในแม่ ก กา ได้

กิจกรรม

๑. ให้นักเรียนดูบัตรคำในแม่ ก กา เช่น กา ตา แล้วให้บอกว่า ในบัตรคำประกอบด้วย พยัญชนะ และสระอะไร และให้นักเรียนออกเสียงพยัญชนะและเสียงสระตามครู เช่น

พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงยาว

เสียงวรรณยุกต์สามัญ

กา

ก ออกเสียงว่า กอ

า ออกเสียงว่า อา

ตา

ต ออกเสียงว่า ตอ

า ออกเสียงว่า อา

พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว

คา
ค ออกเสียงว่า คอ
า ออกเสียงว่า อา

เสียงวรรณยุกต์สามัญ

มา
ม ออกเสียงว่า มอ
า ออกเสียงว่า อา

พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงยาว

สา
ส ออกเสียงว่า สอ
า ออกเสียงว่า อา

เสียงวรรณยุกต์จัตวา

ชา
ช ออกเสียงว่า ชอ
า ออกเสียงว่า อา

พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น

กะ
ก ออกเสียงว่า กอ
ะ ออกเสียงว่า อะ

เสียงวรรณยุกต์เอก

ตะ
ต ออกเสียงว่า ตอ
ะ ออกเสียงว่า อะ

พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น

คะ
ค ออกเสียงว่า คอ
ะ ออกเสียงว่า อะ

เสียงวรรณยุกต์ตรี

มะ
ม ออกเสียงว่า มอ
ะ ออกเสียงว่า อะ

พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงสั้น

สะ
ส ออกเสียงว่า สอ
ะ ออกเสียงว่า อะ

เสียงวรรณยุกต์เอก

ชะ
ช ออกเสียงว่า ชอ
ะ ออกเสียงว่า อะ

ข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนนี้ ครูสามารถนำคำที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นที่ประสมกับสระอื่น ๆ ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วมาฝึกเพิ่มอีก เพื่อให้นักเรียนอ่านสะกดคำได้คล่องขึ้น

๒. เมื่อนักเรียนอ่านออกเสียงสระและเสียงพยัญชนะคล่องแล้ว ครูจึงจะนำเสนอหลักการอ่านสะกดคำ โดยครูทบทวนว่า คำประกอบด้วย พยัญชนะต้น + สระ เช่น คำว่า กา พยัญชนะต้น ก ออกเสียงว่า กอ สระ -า ออกเสียง อา (ในหน่วยการจัดการเรียนรู้ี้จะยังไม่มีส่วนประกอบของคำที่มีรูปวรรณยุกต์ ซึ่งจะเรียนรู้ในเรื่องการผันวรรณยุกต์) ครูสามารถนำเสนอคำอื่น ๆ แบบละคำที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นตามไตรยางศ์และสระเสียงสั้น - ยาว เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านคำต่าง ๆ อย่างเป็นธรรมชาติขึ้น

การสะกดคำที่ประสมด้วยสระอะ และ สระ อา

กา	กอ - อา กา	ตา	ตอ - อา ตา	บา	บอ - อา บา
คา	คอ - อา คา	มา	มอ - อา มา	งา	งอ - อา งา
ขา	ขอ - อา ขา	สา	สอ - อา सा	ยา	यो - อา ยา
กะ	กอ - อะ กะ	ตะ	ตอ - อะ ตะ	ปะ	บอ - อะ ปะ
คะ	คอ - อะ คะ	มะ	มอ - อะ มะ	งะ	งอ - อะ งะ
ชะ	ขอ - อะ ชะ	สะ	สอ - อะ สะ	ยะ	यो - อะ ยะ

การสะกดคำที่ประสมด้วยสระอิ และ สระ อี

กิ	กอ - อิ	กิ	ติ	ตอ - อิ	ติ	ปิ	บอ - อิ	ปิ
คิ	คอ - อิ	คิ	มิ	มอ - อิ	มิ	งิ	งอ - อิ	งิ
ขิ	ขอ - อิ	ขิ	สิ	สอ - อิ	สิ	ยิ	यो - อิ	ยิ
กี	กอ - อี	กี	ติ	ตอ - อี	ติ	ปิ	บอ - อี	ปิ
คิ	คอ - อี	คิ	มิ	มอ - อี	มิ	งิ	งอ - อี	งิ
ขิ	ขอ - อี	ขิ	สิ	สอ - อี	สิ	ยิ	यो - อี	ยิ

การสอนอ่านสะกดคำที่นำเสนอในครั้งนี้นำเสนอ สระอะ สระอา สระอิ สระอี ส่วนสระอื่น ๆ ใช้รูปแบบเดียวกัน และควรนำคำที่มาจากอักษรไตรยางศ์ทั้งสามหมู่มาสร้างคำให้หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนจะได้ออกเสียงพยัญชนะครบทุกหมู่ เมื่อนักเรียนอ่านสะกดคำที่ครูกำหนดให้ได้แล้ว ครูอาจนำคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันและประสมกับสระอื่น เช่น ตา หู ดู ดี เก เร เข หา ยา ทำ นา แพ แล เสือ เรือ เป็นต้น แต่ควรเป็นคำที่ประสมกับสระที่นักเรียนได้เรียนรู้ไปแล้ว

ขั้นที่ ๔ การอ่านแจกลูกคำ ในแม่ ก กา

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนอ่านแจกลูกคำในแม่ ก กา ได้

กิจกรรม

๑. ครูสามารถให้นักเรียนฝึกอ่านโดยการแจกลูก หลังจากอ่านสะกดคำได้แล้ว หรือควบคู่ไปกับการอ่านสะกดคำ เพื่อให้นักเรียนฝึกประสมคำ ให้เกิดความคล่องในการอ่าน การอ่านแจกลูกคำในแม่ ก กา อ่านได้ ๒ แบบ

แบบที่ ๑ การอ่านแจกลูกแบบสระคงที่ พยัญชนะต้นเปลี่ยนไป โดยใช้สระเป็นแม่ และแจกให้ลูกซึ่งเป็นพยัญชนะ

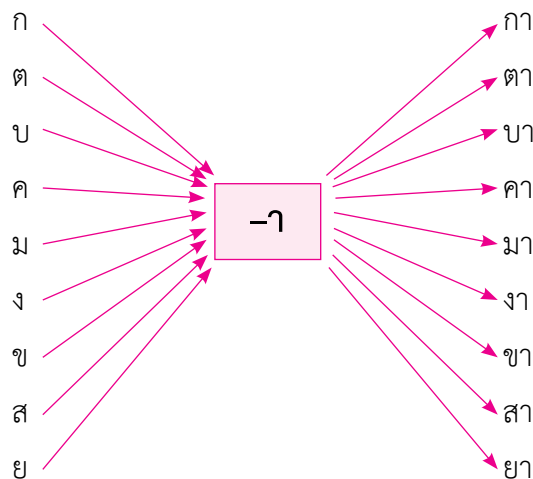
การจัดกิจกรรมการอ่านแจกลูกที่จะขอนำเสนอเป็นตัวอย่างครั้งนี้ กำหนดให้สระอาเป็นแม่ และกำหนดให้พยัญชนะ ก ต บ ค ง ม ข ส ย เป็นลูก โดยดำเนินการดังนี้

๑.๑ ครูเขียนพยัญชนะที่ต้องการแจกลูกบนกระดานดำ ในที่นี้ขอนำเสนอพยัญชนะ ก ต บ ค ง ม ข ส ย ให้นักเรียนดูซึ่งพยัญชนะบนกระดานดำ (พยัญชนะที่นำเสนอนี้เป็นอักษรจากไตรยางศ์สามหมู่) และนักเรียนฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะทุกตัว

๑.๒ ครูเขียนสระอา และให้นักเรียนออกเสียงสระอา

๑.๓ เมื่อนักเรียนอ่านเสียงพยัญชนะครบทุกตัวและอ่านเสียงสระแล้ว ครูให้นักเรียนอ่านแบบสะกดคำ ตามลูกศร ดังภาพ และอ่านดังนี้

การอ่านแจกลูกโดยยึดสระเป็นแม่ แจกไปยังลูกที่เป็นพยัญชนะ

กอ - อา กา

ตอ - ออ ตา เป็นต้น

๑.๔ เมื่อนักเรียนอ่านเป็นคำครบแล้ว ครูเขียนคำนั้นไว้บนกระดานดำ

กา ตา บา คา มา งา ขา สา ยา

๑.๕ ให้นักเรียนอ่านเป็นคำ เรียงจากคำที่อ่านคำแรกจนถึงคำสุดท้าย

กา ตา บา คา มา งา ขา สา ยา

แบบที่ ๒ การอ่านแจกลูกแบบพยัญชนะต้นคงที่ สระเปลี่ยนไป โดยใช้พยัญชนะ เป็นแม่ และแจกลูกซึ่งเป็นสระ การจัดกิจกรรมการอ่านแจกลูกแบบที่ ๒ นี้ กำหนดให้พยัญชนะ ก เป็นแม่ และกำหนดให้สระ -ะ -า -ิ -ี -ึ -ู เป็นลูก โดยดำเนินการ ดังนี้

๑. ครูเขียนสระที่ต้องการแจกลูกบนกระดานเรียงตามลำดับ

๒. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงสระที่ครูเขียนบนกระดานทุกตัว

๓. ครูเขียนพยัญชนะ ก และให้นักเรียนออกเสียงพยัญชนะ

๔. เมื่อนักเรียนอ่านเสียงสระครบทุกตัวและอ่านเสียงพยัญชนะแล้ว ครูให้นักเรียนอ่านแบบสะกดคำ เรียงตามรูปสระ และอ่านดังนี้

กอ - อะ กะ

กอ - อา กา

กอ - อิ กิ

กอ - อี กี

กอ - อุ กู

กอ - อู กุ

พยัญชนะ	สระ	-ะ	-า	-ิ	-ี	-ึ	-ู	-ุ	-ู
ก		กะ	กา	กิ	กี	กี	กือ	กู	กุ
ต		ตะ	ตา	ติ	ตี	ตี	ตือ	ตุ	ตู
บ		บะ	บา	บิ	บี	บี	บือ	บู	บุ

๕. อ่านเป็นคำแจกลูกสระ ดังนี้ กะ กา กิ กี่ กี้ กือ กุ ภู
 ตะ ตา ตี ตี ตี ตือ ตุ ตู
 บะ บา บี บี บี บือ บุ บู

(ครูให้ความรู้เรื่อง อ เคียง ในคำสระอือที่ไม่มีตัวสะกด)

ขั้นที่ ๕ การเขียนสะกดคำ ในแม่ ก กา

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำในแม่ ก กา ได้

กิจกรรม

๑. การสะกดคำเพื่อเขียน เป็นการเขียนสะกดคำเพื่อเขียนคำให้ถูกต้อง โดยบอกตัวอักษรเรียงตามรูปตัวอักษรที่ประกอบกันเป็นคำนั้น เช่น คำว่า

ฉายา	เขียนสะกดคำ (บอกเรียงตัวอักษรเพื่อการเขียน) ว่า ฉอฉิ่ง สระอา ยอຍักษ์ สระอา
มะเขือ	เขียนสะกดคำ มอ ม้า สระอะ สระเอ ขอ ไข่ สระอือ อออ่าง
ดูเบา	เขียนสะกดคำ ดอ เด็ก สระอู สระเอ ขอ ไข่ สระอา

การสอนสะกดคำเพื่อเขียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นนี้ ครูสามารถสอนให้นักเรียนเขียน “ตัวอักษร” ทีละตัว เรียงตามลำดับไปได้ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน และเมื่อเขียนคำเสร็จแล้ว ให้นักเรียนอ่านคำดังกล่าวอีกทีหนึ่ง

กรณีที่นักเรียนจดจำรูปและตำแหน่งของสระในคำได้แม่นยำแล้ว ครูสามารถสอนให้นักเรียนเขียนสะกดคำแบบเดียวกับการสะกดคำเพื่ออ่านได้

๒. ครูนำเสนอคำที่หลากหลายหรือคำที่เห็นในชีวิตประจำวันมาฝึกเขียนสะกดคำ เพื่อให้ นักเรียนคุ้นเคยกับส่วนประกอบของคำและสามารถอ่านเรียงตัวอักษรของคำได้ถูกต้อง และนำไปสู่ การเขียนคำที่ถูกต้อง การเขียนสะกดคำจะเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนในเรื่องการวางตำแหน่งของ พยัญชนะต้นและการวางตำแหน่งสระ เป็นการทบทวนการวางตำแหน่งของตัวอักษรของคำอีกวิธีหนึ่ง การจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำควรจัดทุกครั้งหลังจากฝึกการอ่านสะกดคำและแจกลูกคำเป็นการย้ำ ซ้ำ ทวน การอ่านคำ

ขั้นที่ ๒ การฝึกอ่านและเขียนโดยใช้การแจกลูกสะกดคำ

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและเกิดทักษะในการอ่านคำ ในแม่ ก กา

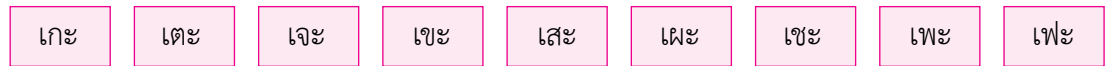
กิจกรรม

การสอนแจกลูกสะกดคำ **เอะ** และการเขียนสะกดคำเพิ่มเติมในขั้นนี้ เป็นการฝึกเพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนคำที่สะกดด้วยสระที่มีตัวอักษรมากกว่า ๑ ตัว เช่น สระเอะ (เอะ) สระเอีย (เอีย) เพื่อให้อ่านและเขียนได้คล่องขึ้น

๑. ครูใช้บัตรสระเอะ แล้วให้บอกว่า ในบัตรคำนี้ประกอบด้วยสระอะไรบ้าง เมื่อบอกรูปสระทุกตัวแล้ว ครูแนะนำว่าสระรูปนี้ประกอบด้วยรูปสระหลายรูปออกเสียงว่า สระเอะ ให้นักเรียนออกเสียงสระตามครู เสียงดังและชัดเจน

๒. ครูนำพยัญชนะต้นมาประสมกับสระเอะ แล้วให้นักเรียนฝึกอ่าน

พยัญชนะต้น ก ต จ ข ส ผ ช พ ฟ

๓. เมื่อครูเห็นว่านักเรียนอ่านได้แล้ว ให้นักเรียนช่วยกันแยกส่วนประกอบของโครงสร้างคำ และสะกดคำ พร้อมอ่านแจกลูก เช่น

เกะ	พยัญชนะต้น กอ สระเอะ สะกดว่า กอ - เอะ	เกะ
เตะ	พยัญชนะต้น ตอ สระเอะ สะกดว่า ตอ - เอะ	เตะ
เจะ	พยัญชนะต้น จอ สระเอะ สะกดว่า จอ - เอะ	เจะ
เอะ	พยัญชนะต้น ขอ สระเอะ สะกดว่า ขอ - เอะ	เอะ

เสะ	พยัญชนะต้น สอ สระเอะ สะกดว่า สอ - เอะ เสะ
เษะ	พยัญชนะต้น ผอ สระเอะ สะกดว่า ผอ - เอะ เษะ
เซะ	พยัญชนะต้น ซอ สระเอะ สะกดว่า ซอ - เอะ เซะ
เพะ	พยัญชนะต้น ออ สระเอะ สะกดว่า ฟอ - เอะ เพะ
พะ	พยัญชนะต้น ฟอ สระเอะ สะกดว่า ฟอ - เอะ พะ

๔. เมื่อนักเรียนสะกดคำเพื่ออ่านได้แล้ว ให้นักเรียนอ่านคำโดยใช้การแจกลูกแบบสระคงที่ พยัญชนะต้นเปลี่ยนไป (สระเป็นแม่ แจกไปลูกพยัญชนะ) ดังนี้ เกะ เตะ เจะ เขะ เสะ เษะ เซะ เพะ พะ

๕. เมื่อนักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำได้แล้ว ครูให้นักเรียนสังเกตคำที่กำหนดว่าแต่ละคำ ประกอบด้วยอักษรใดบ้าง โดยให้อ่านเรียงตัวอักษร ดังนี้

มะระ	เขียนสะกดคำ	มอ ม้า	สระอะ	รอ เรือ	สระอะ
ฝาชี	เขียนสะกดคำ	ฟอ ฝา	สระอา	ขอ ช้าง	สระอี
มีซา	เขียนสะกดคำ	มอ ม้า	สระอี	ขอ ช้าง	สระอา

ชั้นที่ ๗ ฝึกอ่านประโยคสั้น ๆ คำ ในแม่ ก กา

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนอ่านคำ ในแม่ ก กา เป็นประโยคสั้น ๆ ได้

กิจกรรม

เมื่อนักเรียนสามารถอ่านคำ ในแม่ ก กา ได้แล้ว ครูอาจนำคำในแม่ ก กา มาสร้างเป็นกลุ่มคำ และให้นักเรียนฝึกอ่านแบบสะกดคำ อ่านเป็นคำ อ่านในรูปประโยคง่าย ๆ ดังนี้

๑. ฝึกอ่านคำ ครูให้นักเรียนอ่านสะกดคำ อ่านแจกลูก และอ่านเป็นคำ จากคำที่ครูเขียนบนกระดานดำ ครูอาจให้นักเรียนนำเสนอคำในแม่ ก กา แล้วเขียนบนกระดานดำ เพื่อฝึกให้นักเรียนอ่านคล่อง

มะ	ละ	ยะ	ระ	ชะ	นะ	อะ	จะ	ตะ
ตา	พา	อา	ยา	ทา	มา	สา	คา	ธา
น้ำ	สำ	รำ	ตำ	ทำ	ขำ	ยำ	ลำ	คำ
ไป	ไอ	ไร	ใจ	ไว	ไฟ	โย	ไล	ไส

๒. ครูและนักเรียนร่วมกันสร้างกลุ่มคำจากคำที่ได้อ่านไปแล้วหรือจากคำที่นักเรียนนำเสนอ เช่น

คาถา	ลำไย	มะไฟ	มะระ	มะลิ	ระบำ	ค่าน้ำ	ชะนี	สำลี	มีไฟ
ดีใจ	จอบแจ	จอบแฉ	รูปู	เกเร	ไซไซ	มะละกอ	ตาทايا	ทำอะไร	

๓. ครูและนักเรียนนำกลุ่มคำในแม่ ก กา ที่อ่านไปแล้ว มาแต่งประโยคสั้น ๆ และอ่านประโยค ทั้งแบบอ่านสะกดคำและอ่านเป็นคำ เช่น

ตา มี มะละกอ	สะกดว่า	ตอ - อา ตา	มอ - อี มี	มอ - อะ มะ
		ลอ - อะ ละ	กอ - ออ กอ	
	อ่านว่า	ตา มี มะละกอ		
อา มี ลำไย	สะกดว่า	ออ - อา อา	มอ - อี มี	
		ลอ - อำ ลำ	ยอ - ไอ ไย	
	อ่านว่า	อา มี ลำไย		
ชนะ มี มะไฟ	สะกดว่า	ซอ - อะ ซะ	นอ - อี นี	มอ - อี มี
		มอ - อะ มะ	ฟอ - ไอ ไฟ	
	อ่านว่า	ชนะ มี มะไฟ		
ปู นา ขา เก	สะกดว่า	ปอ - อุ ปู	นอ - อา นา	ขอ - อา ขา
		กอ - เอ เก		
	อ่านว่า	ปู นา ขา เก		
ชนะ ตัว โต	สะกดว่า	ซอ - อะ ซะ	นอ - อี นี	ตอ - อัว ตัว
		ตอ - โอ โต		
	อ่านว่า	ชนะ ตัว โต		
ตา ดู ระเบิด	สะกดว่า	ตอ - อา ตา	ตอ - อุ ดู	
		รอ - อะ ระ	บอ - อำ บำ	
	อ่านว่า	ตา ดู ระเบิด		

๔. เมื่อนักเรียนอ่านประโยคคล่องแล้ว ให้นักเรียนฝึกเขียนประโยค และแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ หรือจากคำที่นักเรียนนำเสนอ

ตัวอย่างการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในห้องเรียน

หน่วยที่ ๔ การแจกลูกสะกดคำในแม่ ก กา

จุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วย	(๘ ชั่วโมง)
๑. เพื่อให้นักเรียนอ่านสะกดคำ ในแม่ ก กา ได้	
๒. เพื่อให้นักเรียนอ่านแจกลูกคำ ในแม่ ก กา ได้	
๓. เพื่อให้นักเรียนเขียนคำ ในแม่ ก กา ได้	
๔. เพื่อให้นักเรียนอ่านประโยคสั้น ๆ ที่มีคำ ในแม่ ก กา ได้	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑	(๑ ชั่วโมง)
ทบทวนรูปและเสียงพยัญชนะและสระ (ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ขั้นตอนที่ ๑ และ ๒)	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๒	(๑ ชั่วโมง)
การสะกดคำเพื่ออ่านและเขียน: พยัญชนะต้นอักษรกลาง	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๓	(๑ ชั่วโมง)
การสะกดคำเพื่ออ่านและเขียน: พยัญชนะต้นอักษรต่ำ	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๔	(๑ ชั่วโมง)
การสะกดคำเพื่ออ่านและเขียน: พยัญชนะต้นอักษรสูง	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๕	(๑ ชั่วโมง)
การอ่านแจกลูกคำโดยใช้พยัญชนะต้นคงที่	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๖	(๑ ชั่วโมง)
การอ่านแจกลูกคำโดยใช้สระคงที่	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๗	(๑ ชั่วโมง)
การฝึกอ่านและเขียนโดยใช้การแจกลูกสะกดคำ	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๘	(๑ ชั่วโมง)
การฝึกอ่านประโยคสั้น ๆ	

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ การสะกดคำเพื่ออ่านและเขียน: พยัญชนะต้นอักษรกลาง

(๑ ชั่วโมง)

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะต้นอักษรกลาง ในแม่ ก กา ได้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

๑. ชำนาญ

๑.๑ ครูเขียนบทร้อยกรอง กา เอ๋ย กา บนกระดานดำ ดังนี้

กา เอ๋ย กา		(ไม่ทราบนามผู้แต่ง)
กา เอ๋ย กา	บิน มา ไว ไว	
จับ ตัน โป	โผ มา ตัน ไทร	

๑.๒ ครูอ่านบทร้อยกรอง ให้นักเรียนอ่านตาม

๑.๓ ครูเขียนคำจากบทร้อยกรองบนกระดานดำ เช่น กา ครูถามนักเรียนว่า คำนี้ประกอบด้วย พยัญชนะอะไร สระอะไร ครูแนะนำว่า คำนี้ประกอบด้วย พยัญชนะต้น กอ และสระอา

๑.๔ ครูนำคำที่ปรากฏในบทร้อยกรองมาถามนักเรียนอีก เช่น มา ไว โผ โผ โดยถามว่า คำนี้ประกอบด้วยพยัญชนะต้นและสระอะไร เพื่อให้นักเรียนบอกพยัญชนะต้นและสระของคำนั้น ๆ

๑.๕ สรุปลงให้นักเรียนทราบส่วนประกอบของคำว่าประกอบด้วย พยัญชนะต้นและสระ

๒. ชั้นสอน

๒.๑. ครูแนะนำอักษรกลาง โดยเขียนอักษรกลาง ก จ ด ต บ ป อ บนกระดานดำ และให้นักเรียนอ่านออกเสียงพยัญชนะอักษรกลางทุกตัว

๒.๒. ครูสอนเรื่องการอ่านสะกดคำ โดยให้เรียนรู้คำที่ประกอบด้วยพยัญชนะต้น อักษรกลาง + สระ เช่น คำว่า

กา	พยัญชนะต้น	ก	ออกเสียงว่า	กอ	สระ	-า	ออกเสียง	อา
กี	พยัญชนะต้น	ก	ออกเสียงว่า	กอ	สระ	-ิ	ออกเสียง	อิ

ครูนำคำที่พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง ในแม่ ก กา ให้นักเรียนฝึกสะกดคำจนคล่อง

๒.๓. ครูสอนเรื่องการอ่านสะกดคำในแม่ ก กา โดยแยกแยะส่วนประกอบของคำ ว่าคำนั้นประกอบด้วยพยัญชนะและสระอะไร ครูให้นักเรียนอ่านสะกดคำอักษรกลาง ในแม่ ก กา ที่ครูเขียนบนกระดานดำตามครู เช่น

กา	สะกดว่า	กอ - อา	กา
อา	สะกดว่า	ออ - อา	อา
ดี	สะกดว่า	ดอ - อี	ดี
แก	สะกดว่า	กอ - แอ	แก

๒.๔. ครูอ่านสะกดคำ ในแม่ ก กา จากแผนภูมิให้นักเรียนอ่านตาม

การสะกดคำอักษรที่ประสมด้วยสระอะ และสระอา

กา	กอ - อา	กา	ตา	ตอ - อา	ตา	บา	บอ - อา	บา
จา	จอ - อา	จา	ดา	ดอ - อา	ดา	ปา	ปอ - อา	ปา
กะ	กอ - อะ	กะ	ตะ	ตอ - อะ	ตะ	ปะ	บอ - อะ	ปะ
จะ	จอ - อะ	จะ	ดะ	ดอ - อะ	ดะ	ปะ	ปอ - อะ	ปะ

๒.๕ ครูให้นักเรียนอ่านคำจากแผนภูมิตามตัวอย่างเป็นกลุ่มและรายบุคคล

การสะกดคำอักษรกลางประสมด้วยสระอิ และสระอี

กิ	กอ - อิ	กิ	ติ	ตอ - อิ	ติ	ปิ	บอ - อิ	ปิ
จี	จอ - อิ	จี	ดิ	ดอ - อิ	ดิ	ปี	ปอ - อิ	ปี

๒.๖ ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๑ แล้วช่วยกันตรวจสอบคำตอบ

๓. ชั้นสรุป

๓.๑ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการอ่านสะกดคำ โดยครูยกบัตรคำให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนบอกส่วนประกอบว่า คำประกอบด้วยอะไรบ้าง สรุป คือ พยัญชนะต้น + สระ และการอ่านสะกดคำ ต้องอ่านเสียงพยัญชนะต้นก่อนแล้วจึงอ่านสระ

๓.๒ ครูยกตัวอย่างคำ ในแม่ ก กา แล้วให้นักเรียนอ่านแบบสะกดคำ เช่น **ปี** สะกดว่า ปอ - อี ปี ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำจากบัตรคำ ประมาณ ๑๐ - ๑๕ คำ แล้วสรุปการอ่านสะกดคำให้นักเรียนฟังอีกครั้ง จากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๒ ขณะนักเรียนทำแบบฝึก ครูเดินสังเกตการทำงานของนักเรียนและให้คำแนะนำ

สื่อการสอน

๑. บทร้อยกรอง กา เอ๋ยกา
๒. บัทร่ำ
๓. แผนภูมิอ่านสะกดคำ
๔. แบบฝึก

การวัดและประเมินผล

การตรวจแบบฝึก

แบบฝึกที่ ๑ การเขียนส่วนประกอบของคำ

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนส่วนประกอบของคำที่กำหนดให้

ข้อที่	คำ	สะกดคำ	พยัญชนะต้น	สระ	อ่านว่า
ตัวอย่าง	ตา	สะกดว่า	ตอ	อา	ตา
๑.	บา	สะกดว่า			
๒.	ปา	สะกดว่า			
๓.	ดี	สะกดว่า			
๔.	ดู	สะกดว่า			
๕.	ปี	สะกดว่า			
๖.	บู	สะกดว่า			
๗.	อา	สะกดว่า			
๘.	ปู	สะกดว่า			
๙.	ยู	สะกดว่า			
๑๐.	โบ	สะกดว่า			

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	สะกดคำ	พยัญชนะต้น	สระ	อ่านว่า
๑.	บา	สะกดว่า	บอ	อา	บา
๒.	ปา	สะกดว่า	ปอ	อา	ปา
๓.	ดี	สะกดว่า	ดอ	อี	ดี
๔.	ดู	สะกดว่า	ดอ	อู	ดู
๕.	ปี	สะกดว่า	ปอ	อี	ปี
๖.	บู	สะกดว่า	บอ	อู	บู
๗.	อา	สะกดว่า	ออ	อา	อา
๘.	ปู	สะกดว่า	ปอ	อู	ปู
๙.	อู	สะกดว่า	ออ	อู	อู
๑๐.	โบ	สะกดว่า	บอ	โอ	โบ

แบบบันทึกผลการเขียนส่วนประกอบคำ

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการ ประเมิน		
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
คะแนนรวม**															

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนานักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าทำถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย \checkmark ถ้าทำผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย \checkmark เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

แบบฝึกที่ ๒ การอ่านสะกดคำ

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านสะกดคำ ภายในเวลา ๑๐ นาที
๒. ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำ คำว่า “ตี” ก่อนจับเวลา

ตัวอย่าง การอ่านสะกดคำ

ตี สะกดว่า ตอ - อี ตี

๑. ดู	๖. เปื่อ
๒. แบ	๗. โต
๓. จำ	๘. เก
๔. ใจ	๙. บัว
๕. เจอ	๑๐. เปี้ย

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	อ่านสะกดคำ
๑.	ดู	ตอ - ดู ดู
๒.	แบ	บอ - แอ แบ
๓.	จำ	จอ - อ่า จำ
๔.	ใจ	จอ - ไอ ใจ
๕.	เจอ	จอ - เออ เจอ
๖.	เปื้อ	บอ - เอื้อ เปื้อ
๗.	โต	ตอ - โอ โต
๘.	เก	กอ - เอ เก
๙.	บัว	บอ - อัว บัว
๑๐.	เปีย	ปอ - เอีย เปีย

แบบบันทึกผลการอ่านสะกดคำ

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการ ประเมิน	
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน
คะแนนรวม**														

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนานักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าอ่านถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ถ้าอ่านผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย ✓ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

ส่วนที่ ๓ แนวทางการวัดและประเมินผลประจำหน่วย

ฉบับที่ ๑ การอ่านสะกดคำ

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนอ่านสะกดคำ ๑๐ คำ ภายในเวลา ๕ นาที
- ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำ คำว่า “มะลิ” ก่อนจับเวลา

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

มะลิ สะกดว่า มอ - อะ มะ ลอ - อี ลิ มะลิ

๑. เมา	๖. ไพเราะ
๒. ศาลา	๗. ชูมือ
๓. เส้าไฟ	๘. วิชา
๔. กำไล	๙. ราชนี
๕. หัวเราะ	๑๐. พิธี

เฉลยคำตอบ

ข้อ	คำ	อ่านสะกดคำ
๑.	เมา	มอ - เอา เมา
๒.	ศาลา	ศอ - อา ส่า ลอ - อา ลา ศาลา
๓.	เสาไฟ	สอ - เอา เสา ฟอ - ไอ ไฟ เสาไฟ
๔.	กำไล	กอ - อ่า กำ ลอ - ไอ ไล กำไล
๕.	หัวเราะ	หอ - อ้าว หัว รอ - เอาะ เราะ หัวเราะ
๖.	ไฟเราะ	พอ - ไอ ไฟ รอ - เอาะ เราะ ไฟเราะ
๗.	ชูมือ	ชอ - อู ชู มอ - อือ มือ ชูมือ
๘.	วิชา	วอ - อี วิ ชอ - อา ชา วิชา
๙.	ราชินี	รอ - อา รา ชอ - อี ชี นอ - อี นี ราชินี
๑๐.	พิธี	พอ - อี - พิ ธอ - อี - อี พิธี

แบบบันทึกผลการอ่านสะกดคำ

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการ ประเมิน		
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
คะแนนรวม**															

หมายเหตุ

- ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่าคุณนักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณเรียน
- วิธีการบันทึก ถ้าอ่านถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ถ้าอ่านผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย ✓ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
- ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของคุณเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาคุณเรียนเป็นรายบุคคล
- ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าคุณเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
- นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

ฉบับที่ ๒ การอ่านคำ

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำ ๒๐ คำ ภายในเวลา ๕ นาที
- ครูยกตัวอย่างการอ่านคำ คำว่า “จอแง” ก่อนจับเวลา

ตัวอย่าง จอแง อ่านว่า จอ - แง

๑. กำยำ	๑๑. ไวไฟ
๒. โมโห	๑๒. ในนา
๓. ตัวโต	๑๓. ศาลา
๔. โยเย	๑๔. จำใจ
๕. ดารา	๑๕. ดำขำ
๖. โสเซ	๑๖. นะคะ
๗. ดูดี	๑๗. ระยะ
๘. จอแง	๑๘. งอมือ
๙. รูปู	๑๙. ไบบัว
๑๐. สู้สี่	๒๐. ลำนำ

เฉลยคำตอบ

ข้อ	คำ	อ่านว่า
๑.	กำยำ	กำ - ยำ
๒.	โมโห	โม - โห
๓.	ตัวโต	ตัว - โต
๔.	โยเย	โย - เย
๕.	ดารา	ดา - รา
๖.	โซเซ	โซ - เซ
๗.	คูดี	คู - ดี
๘.	จอแจ	จอ - แจ
๙.	รูปู	รู - ปู
๑๐.	สูสี	สู - สี
๑๑.	ไวไฟ	ไว - ไฟ
๑๒.	ในนา	ใน - นา
๑๓.	ศาลา	สา - ลา
๑๔.	จำใจ	จำ - ใจ
๑๕.	ดำขำ	ดำ - ขำ
๑๖.	นะคะ	นะ - คะ
๑๗.	ระยะ	ระ - ยะ
๑๘.	งอมมือ	งอ - มือ
๑๙.	ไบบัว	ไบ - บัว
๒๐.	ลำนํ้า	ลำนํ้า

ฉบับที่ ๓ การเขียนคำ

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก ใช้เวลา ๒๐ นาที
- ครูอ่านคำให้นักเรียนฟัง คำละ ๒ ครั้ง โดยเว้นเวลาให้นักเรียนเขียน ก่อนบอกคำในข้อต่อไป

ข้อที่	คำที่เขียน	ข้อที่	คำที่เขียน
๑.	๑๑.
๒.	๑๒.
๓.	๑๓.
๔.	๑๔.
๕.	๑๕.
๖.	๑๖.
๗.	๑๗.
๘.	๑๘.
๙.	๑๙.
๑๐.	๒๐.

คำที่กำหนดให้เขียน

๑. กาแฟ	๑๑. นาฬิกา
๒. ระกำ	๑๒. ทำเล
๓. กะทิง	๑๓. ไถนา
๔. เกเร	๑๔. ใบบัว
๕. เขา	๑๕. ตัวโต
๖. คอ	๑๖. ทายา
๗. ต่ำ	๑๗. มะละกอ
๘. จำปี	๑๘. มะเขือ
๙. คำ	๑๙. มือถือ
๑๐. ชะนี	๒๐. เวลา

แบบบันทึกผลการเขียนคำ

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่																			รวม คะแนน*	ผลการประเมิน																	
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙		๒๐	ผ่าน	ไม่ผ่าน															
คะแนนรวม**																																							

หมายเหตุ

- ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่ามีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน
- วิธีการบันทึก ถ้าเขียนถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ถ้าเขียนผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย ✓ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
- ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล
- ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
- นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

ตัวอย่างสรุปผลการประเมินการแจกลูกสะกดคำในแม่ ก กา

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการประเมิน			รวม คะแนน (๕๐ คะแนน)	สรุปผลการประเมิน	
		ฉบับที่ ๑ (๑๐ คะแนน)	ฉบับที่ ๒ (๒๐ คะแนน)	ฉบับที่ ๓ (๒๐ คะแนน)		ผ่าน	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ

๑. ถ้ารวมคะแนนได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป และคะแนนรายแบบประเมินได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ทุกแบบประเมิน ถือว่าผ่านเกณฑ์
๒. ถ้ารวมคะแนนได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป แต่คะแนนรายแบบประเมินบางแบบประเมินได้ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ถือว่าผ่านเกณฑ์ แต่ให้ซ่อมเสริมส่วนที่ไม่ถึงร้อยละ ๘๐
๓. ถ้ารวมคะแนนได้ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ให้สอนซ่อมเสริม ในกรณีที่นักเรียนได้คะแนนบางแบบประเมินร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ไม่ต้องซ่อมเสริมส่วนนั้น

หน่วยที่ ๕ การผันวรรณยุกต์ในแม่ ก กา

ส่วนที่ ๑ ความรู้สำหรับครู

การสอนผันวรรณยุกต์คำในแม่ ก กา ครูควรมีความรู้ความเข้าใจในส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระ และแนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ เพื่อเชื่อมโยงสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

๑. การผันวรรณยุกต์ คือ การเปลี่ยนระดับเสียงสูง ต่ำ ของพยางค์ตามรูปวรรณยุกต์ที่กำหนดอยู่

๒. รูปและเสียงวรรณยุกต์

รูปวรรณยุกต์ มี ๔ รูป คือ ' (ไม้เอก) ˊ (ไม้โท) ˋ (ไม้ตรี) ˎ (ไม้จัตวา)

เสียงวรรณยุกต์ มี ๕ เสียง คือ สามัญ เอก โท ตรี และจัตวา ทุกพยางค์มีเสียงวรรณยุกต์ แม้ว่าจะไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับก็ตาม เช่น

กา	มีเสียงวรรณยุกต์สามัญ
จะ	มีเสียงวรรณยุกต์เอก
คาด	มีเสียงวรรณยุกต์โท
คัด	มีเสียงวรรณยุกต์ตรี
หา	มีเสียงวรรณยุกต์จัตวา

๓. ระดับเสียงของคำ พยางค์และคำในภาษาไทยมีเสียงวรรณยุกต์แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับพยัญชนะต้นตามไตรยางศ์ ลักษณะของพยางค์ที่เป็นคำเป็น หรือคำตาย

คำเป็น หมายถึง คำที่มีเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดในแม่ กง กน กม เกย หรือ เกอว และคำที่ประสมสระเสียงยาวไม่มีตัวสะกด

คำตาย หมายถึง คำที่มีเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดในแม่ กก กด หรือ กบ และคำที่ประสมสระเสียงสั้นไม่มีตัวสะกด

๔. ไตรยางศ์ แบ่งพยัญชนะออกเป็น ๓ พวก ดังนี้

อักษรกลาง	คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ มี ๙ ตัว ได้แก่
	ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ
อักษรสูง	คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา มี ๑๑ ตัว ได้แก่
	ข ข ฌ ฐ ฌ ผ ฝ ศ ษ ส ห
อักษรต่ำ	คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ มี ๒๔ ตัว ได้แก่
	ค ค ฌ ง ช ซ ฌ ญ ฑ ฒ ณ ท
	ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ฬ ฮ

อักษรต่ำ แบ่งเป็น อักษรต่ำคู่ กับ อักษรต่ำเดี่ยว

อักษรต่ำคู่ คือ อักษรต่ำที่มีเสียงคู่กับอักษรสูง ๑๔ ตัว ได้แก่

อักษรต่ำ	อักษรสูง
ค ค ฌ	ข ข
ช ฌ	ฌ
ซ	ศ ษ ส
ฑ ฒ ท ธ	ฐ ฏ
พ ภ	ผ
ฟ	ฝ
ฮ	ห

อักษรต่ำเดี่ยว คือ อักษรต่ำที่ไม่มีเสียงคู่กับอักษรสูง มี ๑๐ ตัว ได้แก่ ง ญ ณ น ม ย ร ล ว ฬ

ทั้งนี้ อักษรต่ำเดี่ยวที่สามารถใช้ ห นำ เป็นพยัญชนะต้นได้ ๘ ตัว คือ หง หญ หน หม หย หร หล หว ผันเสียงวรรณยุกต์เช่นเดียวกับอักษรสูง

๕. การผันวรรณยุกต์คำเป็นและคำตาย เสียงวรรณยุกต์ของคำเป็นและคำตายมีดังนี้

ตารางการผันวรรณยุกต์

ลักษณะพยางค์/คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
อักษรกลาง คำเป็น พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันได้ ๕ เสียง	กา จี้ ปู	ก่า จี่ ปู้	ก้า จี้ ปู้	ก๊า จ๊า ป๊า	ก๋า จ๋า ป๋า
อักษรกลาง คำตาย พื้นเสียงเป็นเสียงเอก ผันได้ ๓ เสียง	- - -	จะ ติ อุ	จ๊ะ ตี้ อุ๋	จ๊ะ ติ๋ อุ๋	- - -
อักษรสูง คำเป็น พื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา ผันได้ ๓ เสียง	- - -	ข้า โห้ แส	ข้า โห้ แส	- - -	ชา โห แส
อักษรสูง คำตาย พื้นเสียงเป็นเสียงเอก ผันได้ ๒ เสียง	- -	ชะ ฝุ	ชะ ฝู้	- -	- -
อักษรต่ำ คำเป็น พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันได้ ๓ เสียง	คา รอ งู	- - -	ค่า ร้อ งู๋	ค๊า ร้อ งู๋	- - -
อักษรต่ำ คำตาย สระเสียงสั้น พื้นเสียงเป็นเสียงตรี ผันได้ ๒ เสียง	- -	- -	คะ นะ	คะ นะ	- -
อักษรต่ำและอักษรสูง ที่เป็นอักษรคู่กัน และเป็นคำเป็น สามารถผันได้ครบ ๕ เสียง	คา โซ ที	ข้า โส ถึ	ค่า/ข้า โซ่/โส ที/ถึ	ค๊า โซ ที	ชา โส ถึ

ส่วนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้

การสอนผันวรรณยุกต์คำในแม่ ก กา มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ ๑ สอนให้รู้จักรูปและเสียงวรรณยุกต์ โดยทบทวนรูปและเสียงวรรณยุกต์ ด้วยบัตรภาพ บัตรคำ หรือเขียนรูปบนกระดานก็ได้

รูปวรรณยุกต์ มี ๔ รูป คือ

- ' ไม้เอก
- ˊ ไม้โท
- ˋ ไม้ตรี
- ˋ ไม้จัตวา

เสียงวรรณยุกต์มี ๕ เสียง คือ เสียงสามัญ
เสียงเอก
เสียงโท
เสียงตรี
เสียงจัตวา

ขั้นที่ ๒ สอนผันวรรณยุกต์ คำที่มีพยัญชนะต้นเป็น อักษรกลาง ๗ ตัว ก่อน คือ ก จ ด ต บ ป อ และประสมด้วยสระเสียงยาว โดยสอนแบบอ่านสะกดคำก่อน เช่น

ก - ำ	(กอ - ำ	กำ)
ก - ำ - ำ	(ก - ำ	กำ)
ก - ำ - ำ	(ก - ำ	กำ)
ก - ำ - ำ	(ก - ำ	กำ)
ก - ำ - ำ	(ก - ำ	กำ)

จากนั้นจึงสอนให้ผันเสียงแบบแจกลูก โดยยึดพยัญชนะต้นและสระเป็นแม่ แจกให้ลูกที่เป็นวรรณยุกต์ตามลำดับ โดยครูออกเสียงอ่านนำ แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูซ้ำ ๆ ออกเสียงพร้อมกันเป็นกลุ่ม และออกเสียงเป็นรายคน ออกเสียงให้ชัดเจน แล้วฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำ

กา - ก่า - ก้า - ก๊า - ก๋า
 จี - จี่ - จี้ - จ๊า - จ๋า
 ดู - ดู๋ - ดู๊ - ดู๋ - ดู๋

ขั้นที่ ๓ เมื่อนักเรียนผันเสียงวรรณยุกต์คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง ประสมด้วยสระเสียงยาวได้คล่องแล้ว จึงสอนผันวรรณยุกต์คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำและอักษรสูง ประสมด้วยสระเสียงยาว เป็นลำดับถัดมา โดยสอนแบบอ่านสะกดคำก่อน (ยังไม่ต้องสอนพยัญชนะที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ปรากฏในคำที่สะกดโดยใช้พยัญชนะเหล่านี้เป็นพยัญชนะต้นได้ เช่น ฐ ฑ ฒ ฎ ฏ ฌ ฬ) เช่น

ม - ่า มา (มอ - อ่า มา)
 มา - ี่ ม่า (มา - เอก ม่า)
 มา - ๊ ม้า (มา - โท ม้า)

จากนั้นจึงสอนให้ผันเสียงแบบแจกลูก เช่น

มา ม่า ม้า
 ณี ณี๋ ณี๊
 ขา ข่า ข้า
 ลือ ลือ๋ ลือ๊

ครูออกเสียงอ่านนำ แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามซ้ำ ๆ ออกเสียงพร้อมกันเป็นกลุ่ม และออกเสียงเป็นรายคน ออกเสียงให้ชัดเจน และฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำ ทั้งนี้ควรเลือกคำที่มีความหมาย และไม่เป็นคำหยาบคายมาให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ

การสอนผันเสียงวรรณยุกต์ในระดับนี้ ยังไม่ต้องนำคำตายมาผันเสียงวรรณยุกต์ เนื่องจากเมื่อใส่รูปวรรณยุกต์แล้ว มักเป็นคำที่ไม่มีความหมาย

ข้อเสนอแนะ

๑. ครูต้องฝึกให้นักเรียนเห็นรูปให้อ่านออกเสียง เขียนรูปคำ และฝึกแต่งประโยคไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเขียนได้อย่างแม่นยำ
๒. กรณีที่เด็กยังไม่สามารถอ่านหรือผันเสียงวรรณยุกต์ได้ ให้เริ่มต้นอ่านแบบสะกดคำจนแม่นยำ แล้วจึงค่อยให้อ่านผันเสียงซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เกิดความแม่นยำ

ตัวอย่างการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในห้องเรียน

หน่วยที่ ๕ การผันวรรณยุกต์คำในแม่ ก กา

จุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วย	(๓ ชั่วโมง)
เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนคำที่ผันวรรณยุกต์ในแม่ ก กา ได้	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑	(๑ ชั่วโมง)
การผันวรรณยุกต์คำเพื่ออ่านและเขียน: พยัญชนะต้นอักษรกลาง สระเสียงยาว	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๒	(๑ ชั่วโมง)
การผันวรรณยุกต์คำเพื่ออ่านและเขียน: พยัญชนะต้นอักษรต่ำ สระเสียงยาว	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๓	(๑ ชั่วโมง)
การผันวรรณยุกต์คำเพื่ออ่านและเขียน: พยัญชนะต้นอักษรสูง สระเสียงยาว	

**แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ การผันวรรณยุกต์คำเพื่ออ่านและเขียน:
พยัญชนะต้นอักษรกลาง สระเสียงยาว (๑ ชั่วโมง)**

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. เพื่อให้นักเรียนอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์ในแม่ ก กา อักษรกลาง สระเสียงยาว ได้
๒. เพื่อให้นักเรียนเขียนคำที่ผันวรรณยุกต์ในแม่ ก กา อักษรกลาง สระเสียงยาว ได้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

ครูทบทวนความรู้เกี่ยวกับพยัญชนะไทย ทั้ง ๔๔ ตัว จากแผนภูมิพยัญชนะไทย โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงพยัญชนะพร้อมกัน จากนั้นครูอธิบายว่าพยัญชนะไทยทั้ง ๔๔ ตัวนี้ แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ อักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ จากนั้นทบทวนอักษร ๓ หมู่ ดังนี้

อักษรกลาง คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ มี ๙ ตัว ได้แก่

ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ

อักษรสูง คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา มี ๑๑ ตัว ได้แก่

ข (ข) ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห

อักษรต่ำ คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ มี ๒๔ ตัว ได้แก่

ค (ค) ฅ ง ช ซ ฌ ญ ฑ ฒ ณ ท

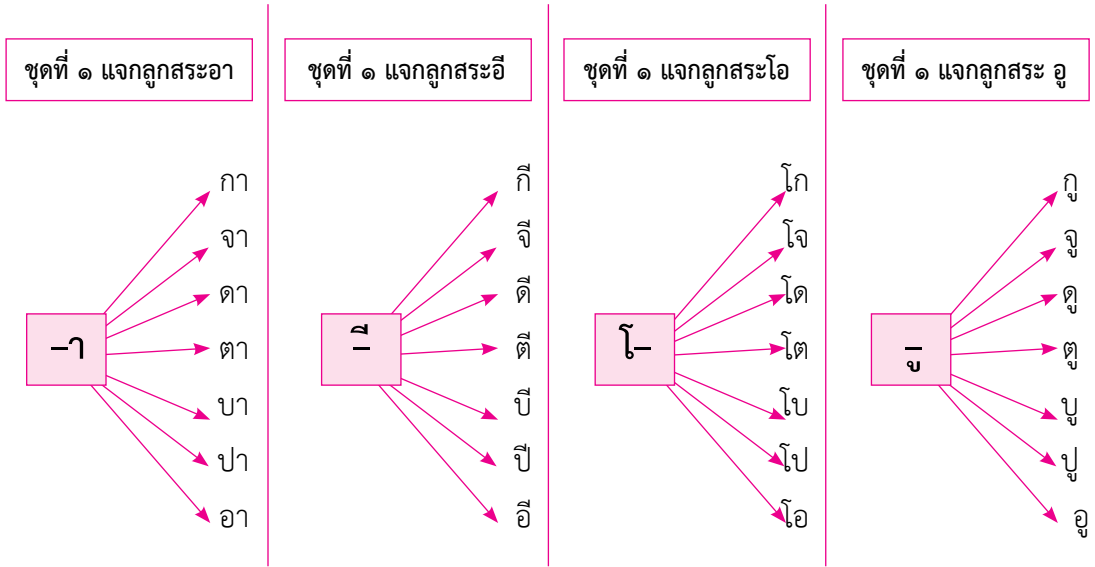
ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ฬ ฮ

(อธิบายว่า (ข) และ (ค) ไม่มีใช้แล้ว ในปัจจุบัน)

๒. ขั้นสอน

๒.๑ ครูให้นักเรียนออกเสียงกลุ่มพยัญชนะอักษรกลาง ได้แก่ ก จ ด ต บ ป อ แล้วอธิบายให้เห็นว่า เป็นพยัญชนะที่มีระดับเสียงเดียวกัน (ในภาษาไทย ไม่มีคำที่ใช้อักษร ฎ และ ฏ เป็นพยัญชนะต้น แล้วมีรูปวรรณยุกต์ปรากฏ จึงไม่ต้องนำมาสอนในชั่วโมงนี้) ครูสามารถให้นักเรียนฝึกรับออกเสียง ก จ ด ต บ ป อ โดยอาจให้ท่องว่า ไก่ (ก) จิก (จ) เด็ก (ด) ตก (ต) บน (บ) ปาก (ป) โอง (อ) เพื่อให้จดจำได้ง่าย

๒.๒ ครูทบทวนการสะกดคำเพื่ออ่านและเขียนคำใน แม่ ก กา พร้อมอธิบายลักษณะของคำด้วย ว่าเป็นคำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นและสระ โดยไม่มีตัวสะกด เช่น กา มี ปู เป็นต้น จากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านแจกลูกสะกดคำ แม่ ก กา จากแผนผังดังนี้ ทีละชุด

แผนภูมิการแจกลูก แม่ ก กา อักษรกลาง

๒.๓ ครูทบทวนเรื่องรูปและเสียงวรรณยุกต์ โดยใช้ตารางแสดงรูปและเสียงวรรณยุกต์
ดังนี้

รูปวรรณยุกต์	เสียงวรรณยุกต์
	สามัญ
'	เอก
ˊ	โท
ˋ	ตรี
ˆ	จัตวา

๒.๔ ครูเลือกคำจากชุดคำในข้อ ๒.๒ มาเขียนบนกระดานดำ แล้วเติมรูปวรรณยุกต์ให้ครบ ตัวอย่างเช่น

กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า

แล้วให้นักเรียนอ่านสะกดคำ โดยครูออกเสียงอ่านนำ และนักเรียนอ่านตามทีละคำ ดังนี้

กา	สะกดว่า	กอ	-	อา	กา
ก่า	สะกดว่า	กา	-	เอก	ก่า
ก้า	สะกดว่า	กา	-	โท	ก้า
ก๊า	สะกดว่า	กา	-	ตรี	ก๊า
ก๋า	สะกดว่า	กา	-	จัตวา	ก๋า

จากนั้นให้อ่านผันวรรณยุกต์คำ ดังนี้

กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า

ครูให้นักเรียนอ่านพร้อมกันทั้งชั้น เป็นรายกลุ่ม หรือรายบุคคล เมื่อนักเรียนอ่านผันได้ถูกต้องแล้ว ครูก็เปลี่ยนชุดคำอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร และฝึกแบบเดียวกันอีกหลาย ๆ ครั้ง

๒.๕ นักเรียนฝึกการผันวรรณยุกต์ ตามแบบฝึกที่ ๑ และให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ
ที่ละคำจนครบทุกคำ

๒.๖ นักเรียนอ่านบทอ่านจากคำคล้องจอง ป่า ปู เป่า ปี่ โดยให้นักเรียนปรบมือ
หรือเคาะจังหวะประกอบการอ่านด้วยเพื่อให้เกิดความสนุกและจำได้

ป่า ปู เป่า ปี่	ตา ตี ดู เต่า
เก้า อี้ ตัว เก่า	ปา เป้า เก้า กอ

(ครูอาจเลือกบทอ่านจากแบบเรียนหรือสื่ออื่น ๆ ที่สอดคล้องกับเรื่องที่เรียนแทนก็ได้)

๒.๗ นักเรียนเลือกคำจากบทอ่านมาเขียนผันวรรณยุกต์ลงในตาราง พร้อมวงกลม
รอบคำที่เลือก จำนวน ๕ คำ

๒.๘ เล่นเกมจับคู่คำกับรูปวรรณยุกต์ โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่ม ๓ - ๔ คน
ครูแจกบัตรคำแม่ ก กา อักษรกลาง เสียงยาว แล้วให้นักเรียนอ่านบัตรคำตามครู

ตัวอย่างบัตรคำ

เก้าแก่	ดูดี	อู้้อ	จู้จี้	เจ้าจอ
ใบบัว	บ้าใบ้	ไก่อป่า	อ้ออ้อ	ไต้ตู้

๒.๙ ครูทบทวนเรื่องพยัญชนะต้นและสระเสียงยาว แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๒
พร้อมอ่านให้เพื่อนและครูฟัง

๓. ชั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปว่า อักษรกลางเมื่อประสมกับสระเสียงยาวจะมีเสียงเป็นเสียงสามัญสามารถผันวรรณยุกต์ได้ ๕ เสียง ได้แก่ เสียงสามัญ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรี และเสียงจัตวา โดยเสียงและรูปวรรณยุกต์ตรงกัน

สื่อการสอน

๑. แผนภูมิการแจกลูกแม่ ก กา อักษรกลาง
๒. ตารางแสดงรูปและเสียงวรรณยุกต์
๓. ตารางผันวรรณยุกต์คำ
๔. บทอ่านคำคล้องจอง ป่า ปู เป่า ปี
๕. แบบฝึก

การวัดและประเมินผล

การตรวจแบบฝึก

แบบฝึกที่ ๑ การผันคำที่มีพยัญชนะต้นอักษรกลาง สระเสียงยาว

คำชี้แจง

ให้นักเรียนผันวรรณยุกต์คำที่กำหนด

ข้อที่	คำ	สามัญ	เอก ˊ	โท ˋ	ตรี ˋˊ	จัตวา ˋˋ
ตัวอย่าง	กา	กา	ก่า	ก้า	ก๊า	ก๋า
๑.	จา					
๒.	ปี					
๓.	โต					
๔.	โอ					
๕.	ปู					
๖.	ฮา					
๗.	ดู					
๘.	โบ					
๙.	จอ					
๑๐.	เกา					

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	สามัญ	เอก :	โท ั	ตรี ็	จัตวา ุ
๑.	จา	จา	จ่า	จ๋า	จ๊า	จ๋า
๒.	ปี	ปี	ปี่	ปี้	ปี้	ปี้
๓.	โต	โต	โต๋	โต๊	โต็	โต๋
๔.	โอ	โอ	โอ๋	โอ๊	โอ็	โอ๋
๕.	ปู	ปู	ปู้	ปู้	ปู้	ปู้
๖.	อา	อา	อ่า	อ๋า	อ๊า	อ๋า
๗.	ดู	ดู	ดู๋	ดู๊	ดู็	ดู๋
๘.	โบ	โบ	โบ๋	โบ๊	โบ็	โบ๋
๙.	จอ	จอ	จ่อ	จ้อ	จ็อ	จ้อ
๑๐.	เกา	เกา	เก๋า	เก๊า	เก๊า	เก๋า

แบบบันทึกผลการผันคำที่มีพยัญชนะต้นอักษรกลาง สระเสียงยาว

ที่	ชื่อ - สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการ ประเมิน		
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
คะแนนรวม**															

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนานักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าทำถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย \checkmark ถ้าทำผิดให้ใส่เครื่องหมาย \times (เครื่องหมาย \checkmark เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย \times เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

แบบฝึกที่ ๒ การอ่านสะกดคำ

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านสะกดคำที่กำหนดให้ ภายในเวลา ๕ นาที
๒. ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำว่า “ใบ้” ก่อนจับเวลา

ตัวอย่าง การอ่านสะกดคำ

ใบ้ สะกดว่า บอ - ไอ - ไบ - ไบ - โท ใบ้ หรือ
บอ - ไอ - ไบ - ไบ - ไม้โท ใบ้

๑. ป่า	๖. ไร่
๒. จำ	๗. ปู่
๓. ดี	๘. โป้
๔. ปี่	๙. เก่า
๕. โต้	๑๐. ใต้

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	อ่านสะกดคำ
๑.	ป้า	ปอ - อา - ปา - ปา - ตรี ป้า
		หรือ ปอ - อา - ปา - ปา - ไม้ตรี ป้า
๒.	จำ	จอ - อา - จา - จา - จัตวา จำ
		หรือ จอ - อา - จา - จา - ไม้จัตวา จำ
๓.	ตี	ตอ - อี - ตี - ตี - จัตวา ตี
		หรือ ตอ - อี - ตี - ตี - ไม้จัตวา ตี
๔.	ปี่	ปอ - อี - ปี่ - ปี่ - เอก ปี่
		หรือ ปอ - อี - ปี่ - ปี่ - ไม้เอก ปี่
๕.	โต	ตอ - โอ - โต - โต - จัตวา โต
		หรือ ตอ - โอ - โต - โต - ไม้จัตวา โต
๖.	โอ้	ออ - โอ - โอ - โอ - โท โอ้
		หรือ ออ - โอ - โอ - โอ - ไม้โท โอ้
๗.	ปู่	ปอ - อุ - ปู - ปู - เอก ปู่
		หรือ ปอ - อุ - ปู - ปู - ไม้เอก ปู่

ข้อที่	คำ	อ่านสะกดคำ
๘.	โม่	บอ - โอ - โบ - โบ - จัตวา โม่ หรือ บอ - โอ - โบ - โบ - ไม้จัตวา โม่
		กอ - เอา - เกา - เกา - เอก เก่า หรือ กอ - เอา - เกา - เกา - ไม้เอก เก่า
๑๐.	ไต่	ตอ - ไอ - ไต - ไต - เอก ไต่ หรือ ตอ - ไอ - ไต - ไต - ไม้เอก ไต่

ส่วนที่ ๓ แนวทางการวัดและประเมินผลประจำหน่วย

ฉบับที่ ๑ การอ่านคำ

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้ ภายในเวลา ๕ นาที
2. ครูยกตัวอย่างการอ่านคำว่า “แม่น้ำ” ก่อนจับเวลา

ตัวอย่างการอ่านคำ

แม่น้ำ อ่านว่า แม่ - น้ำ

๑. ไก่แจ้

๒. จำปี

๓. อีจู้

๔. ปู่จ่า

๕. โอ้อ่า

๖. ชูซ่า

๗. ขาเป่

๘. เहां

๙. ผีเสื้อ

๑๐. ผีเสื้อ

๑๑. เฮฮา

๑๒. ที่นี้

๑๓. ไฟฟ้า

๑๔. พ่อแม่

๑๕. ไม้เท้า

เฉลยคำตอบ

ข้อ	คำ	อ่านว่า
๑.	ไก่แจ้	ไก่ - แจ้
๒.	จำปี	จำ - ปี
๓.	อีจู้	อี - จู้
๔.	ปู่จ๋า	ปู่ - จ๋า
๕.	โอ้อ่า	โอ้ - อ่า
๖.	ซู่ซ่า	ซู่ - ซ่า
๗.	ขาเป๋	ขา - เป๋
๘.	เห่า	เห่า
๙.	ผีเสื้อ	ผี - เสือ
๑๐.	เผื่อแผ่	เผื่อ - แผ่
๑๑.	เฮฮา	เฮ - ฮา
๑๒.	ที่นี้	ที่ - นี้
๑๓.	ไฟฟ้า	ไฟ - ฟ้า
๑๔.	พ่อแม่	พ่อ - แม่
๑๕.	ไม้เท้า	ไม้ - เท้า

แบบบันทึกผลการอ่านคำ

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่														รวม คะแนน*	ผลการประเมิน				
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔		๑๕	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
คะแนนรวม**																					

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่าคุณนักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณนักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าอ่านถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ถ้าอ่านผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย ✓ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของคุณนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาคุณนักเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าคุณนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

ฉบับที่ ๒ เขียนตามคำบอก

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนเขียนตามที่ครูบอก โดยใช้เวลาในการเขียน ๕ นาที
- ครูอ่านคำให้นักเรียนฟังทีละคำ คำละ ๒ ครั้ง โดยเว้นเวลาให้นักเรียนเขียนก่อนบอกคำในข้อต่อไป

คำที่กำหนดให้เขียน	
๑. ใจดี	๙. ใส่เสื้อ
๒. ตาบัว	๑๐. ฝูงี
๓. เก้าแก่	๑๑. ในนา
๔. เป่าปี่	๑๒. ทำน้ำ
๕. แก้วอี	๑๓. แม่ค้า
๖. ถ้ำ	๑๔. เรือไร
๗. ไฟฟ้า	๑๕. ถ้ำซ่า
๘. หาหา	

แบบบันทึกผลการเขียนตามคำบอก

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่														รวม คะแนน*	ผลการประเมิน	
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔		๑๕	ผ่าน
คะแนนรวม**																		

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนานักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าเขียนถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ถ้าเขียนผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย ✓ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

ตัวอย่างสรุปผลการประเมินการผันวรรณยุกต์คำในแม่ ก กา

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการประเมิน		รวม คะแนน (๓๐ คะแนน)	สรุปผลการประเมิน	
		ฉบับที่ ๑ (๑๕ คะแนน)	ฉบับที่ ๒ (๑๕ คะแนน)		ผ่าน	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ

๑. ถ้ารวมคะแนนได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป และคะแนนรายแบบประเมินได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ทุกแบบประเมิน ถือว่าผ่านเกณฑ์
๒. ถ้ารวมคะแนนได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป แต่คะแนนรายแบบประเมินบางแบบประเมินได้ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ถือว่าผ่านเกณฑ์ แต่ให้ซ่อมเสริมส่วนที่ไม่ถึงร้อยละ ๘๐
๓. ถ้ารวมคะแนนได้ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ให้สอนซ่อมเสริม ในกรณีที่นักเรียนได้คะแนนบางแบบประเมินร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ไม่ต้องซ่อมเสริมส่วนนั้น

หน่วยที่ ๖ การแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

ส่วนที่ ๑ ความรู้สำหรับครู

ตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ประกอบอยู่ท้ายสระ และมีเสียงประสมเข้ากับสระ ทำให้หนักขึ้น ตามฐานของพยัญชนะ มี ๘ มาตรา ดังนี้

๑. ตัวสะกด แม่กง มี ก เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ง/ เช่น กาง ลอง แดง ยิง เตียง ฯลฯ
๒. ตัวสะกด แม่กน มี น เป็นตัวสะกด ออกเสียง /น/ เช่น สอน เทียน วัน อ่าน เย็น ฯลฯ
๓. ตัวสะกด แม่กม มี ม เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ม/ เช่น ถาม จม เต็ม รวม เล่ม ฯลฯ
๔. ตัวสะกด แม่เกย มี ย เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ย/ เช่น ยาย โroy เลย สวย ซอย ฯลฯ
๕. ตัวสะกด แม่เกอว มี ว เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ว/ เช่น ขาว เร็ว เขียว แมว นั้ว ฯลฯ
๖. ตัวสะกด แม่กก มี ก เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ก/ เช่น มาก พวก ลูก ปอก ฟัก ฯลฯ
๗. ตัวสะกด แม่กบ มี บ เป็นตัวสะกด ออกเสียง /บ/ เช่น ชอบ เล็บ เสียบ แอบ ตับ ฯลฯ

คำว่า แม่ กับคำว่า มาตรา ใช้แทนกันได้ ปัจจุบันทั้งคำว่า แม่และมาตราใช้แสดงการประสม

อักษรและจำกัดเฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องตัวสะกดเป็นหลัก
มาตราตัวสะกดที่มีเฉพาะพยัญชนะตรงตามมาตรา มี ๔ มาตรา คือ แม่กง แม่กม แม่เกย และแม่เกอว ส่วนอีก ๔ มาตรา มีพยัญชนะอื่น ๆ เป็นตัวสะกดที่อ่านออกเสียงตามมาตราตัวสะกดนั้น ๆ คือ แม่กก แม่กต แม่กบ และแม่กน

๑. คำที่มีตัวสะกดในแม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย และแม่เกอว

๑.๑ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กง
กน กม เกย และ เกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงสามัญ เช่น

กาง	สะกดว่า	กอ - อา - งอ	กาง
กาน	สะกดว่า	กอ - อา - นอ	กาน
กาม	สะกดว่า	กอ - อา - มอ	กาม
กาย	สะกดว่า	กอ - อา - ยอ	กาย
กาว	สะกดว่า	กอ - อา - วอ	กาว

๑.๒ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กง
กน กม เกย และ เกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงสามัญ เช่น

กั้ง	สะกดว่า	กอ - อะ - งอ	กั้ง
ก้าน	สะกดว่า	กอ - อะ - นอ	ก้าน
ติ่ม	สะกดว่า	ตอ - อิ - มอ	ติ่ม
จุย	สะกดว่า	จอ - อุ - ยอ	จุย
ติว	สะกดว่า	ตอ - อิ - วอ	ติว

๑.๓ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กง
กน กม เกย และ เกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงสามัญ เช่น

คาง	สะกดว่า	คอ - อา - งอ	คาง
คาน	สะกดว่า	คอ - อา - นอ	คาน
งาม	สะกดว่า	งอ - อา - มอ	งาม
คาย	สะกดว่า	คอ - อา - ยอ	คาย
ราว	สะกดว่า	รอ - อา - วอ	ราว

๑.๔ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กง
กน กม เกย และ เกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงสามัญ เช่น

รั้ง	สะกดว่า	รอ - อะ - งอ	รั้ง
ร้น	สะกดว่า	รอ - อะ - นอ	ร้น
ชิม	สะกดว่า	ชอ - อิ - มอ	ชิม

ลุย	สะกดว่า	ล - อู - ยอ	ลุย
คิ้ว	สะกดว่า	ค - อี - วอ	คิ้ว

๑.๕ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กง
กน กม เกย และ เกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงจัตวา เช่น

สาง	สะกดว่า	ส - อา - งอ	สาง
सान	สะกดว่า	ส - อา - นอ	सान
ขาม	สะกดว่า	ข - อา - มอ	ขาม
ขาย	สะกดว่า	ข - อา - ยอ	ขาย
ขาว	สะกดว่า	ข - อา - วอ	ขาว

๑.๖ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กง
กน กม เกย และ เกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงจัตวา เช่น

ซัง	สะกดว่า	ซ - อะ - งอ	ซัง
ซัน	สะกดว่า	ซ - อะ - นอ	ซัน
ชิม	สะกดว่า	ช - อี - มอ	ชิม
ชุย	สะกดว่า	ช - อู - ยอ	ชุย
หิว	สะกดว่า	ห - อี - วอ	หิว

๒. คำที่มีตัวสะกดในแม่ก ก แม่กต แม่กบ

๒.๑ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่ก
กต และ กบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงเอก เช่น

จาก	สะกดว่า	จ - อา - กอ	จาก
จาด	สะกดว่า	จ - อา - ดอ	จาด
จาบ	สะกดว่า	จ - อา - บอ	จาบ

๒.๒ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่ก
กต และ กบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงเอก เช่น

ตัก	สะกดว่า	ต - อะ - กอ	ตัก
ตัต	สะกดว่า	ต - อะ - ดอ	ตัต
ตັบ	สะกดว่า	ต - อะ - บอ	ตັบ

๒.๓ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กก
กต และ กบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงโท เช่น

ราก	สะกดว่า	รอ - อา - กอ	ราก
ราด	สะกดว่า	รอ - อา - ดอ	ราด
ราบ	สะกดว่า	รอ - อา - บอ	ราบ

๒.๔ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กก
กต และ กบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงตรี เช่น

รัก	สะกดว่า	รอ - อะ - กอ	รัก
รัต	สะกดว่า	รอ - อะ - ดอ	รัต
รับ	สะกดว่า	รอ - อะ - บอ	รับ

๒.๕ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กก
กต และ กบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงเอก เช่น

สาก	สะกดว่า	สอ - อา - กอ	สาก
สาด	สะกดว่า	สอ - อา - ดอ	สาด
ساب	สะกดว่า	สอ - อา - บอ	ساب

๒.๖ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กก
กต กบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงเอก เช่น

สัก	สะกดว่า	สอ - อะ - กอ	สัก
สัด	สะกดว่า	สอ - อะ - ดอ	สัด
สับ	สะกดว่า	สอ - อะ - บอ	สับ

ในหน่วยนี้ นำเสนอคำที่ประสมสระ เมื่อมีตัวสะกด ซึ่งสระจะมีการเปลี่ยนแปลง โดยบางสระ
จะลดรูปหรือเปลี่ยนรูป ดังนี้

๑. คำประสมสระอะ (-ะ) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำจะเปลี่ยนรูป -ะ เป็น -ั แต่ยังคง
อ่านออกเสียงสระอะ เช่น ผัก รัก ชั่ง ดั่ง จัด วัด ฉั่น คั่น ขับ จับ ฯลฯ

ผัก	สะกดว่า	ผอ - อะ - กอ	อ่านว่า	ผัก
ฉั่น	สะกดว่า	ฉอ - อะ - นอ	อ่านว่า	ฉั่น
จัด	สะกดว่า	จอ - อะ - ดอ	อ่านว่า	จัด

๒. คำประสมสระเอะ (เอ-ะ) สระแอะ (แ-ะ) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำจะเปลี่ยนรูป -ะ เป็น ี แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระเอะ สระแอะ เช่น เด็ก เข็น เจ็บ เล็ง เค็ม เต็ม เป็ด แข็ง เป็นต้น

เด็ก สะกดว่า ดอ - เอะ - กอ อ่านว่า เด็ก

แข็ง สะกดว่า ขอ - แอะ - งอ อ่านว่า แข็ง

๓. คำประสมสระโอะ (โ-ะ) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำ สระ โ-ะ จะหายไป แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระโอะ เช่น นม คน ชง กบ ฟน นก มด ฯลฯ

นม สะกดว่า นอ - โอะ - มอ อ่านว่า นม

คน สะกดว่า คอ - โอะ - นอ อ่านว่า คน

๔. คำประสมสระอัว (-ัว) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำจะลดรูป สระ -ัว ทำให้ -ัว หายไป เหลือแต่ตัว ว แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระ -ัว เช่น ขวด นวด สวย รวย บวก

ขวด สะกดว่า ขอ - อัว - ดอ อ่านว่า ขวด

สวย สะกดว่า สอ - อัว - ยอ อ่านว่า สวย

๕. คำประสมสระเออ (เอ-อ) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำจะเปลี่ยนรูป อ เป็น ิ แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระ เอ-อ เช่น เดิน เกิด เฝิง เนิน เดิม เบิก

เดิน สะกดว่า ดอ - เออ - นอ อ่านว่า เดิน

เกิด สะกดว่า กอ - เออ - ดอ อ่านว่า เกิด

คำประสมสระ เออ มีตัวสะกด ย เมื่อเขียนคำจะลดรูป ทำให้รูป อ หายไป แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระ เอ-อ เช่น เหยย เงย เฉย เตย เนย เอย เลย เษย

เนย สะกดว่า นอ - เออ - ยอ อ่านว่า เนย

เตย สะกดว่า ตอ - เออ - ยอ อ่านว่า เตย

๖. คำประสมสระ ออ เมื่อมีสะกด ร เมื่อเขียนคำจะทำให้รูป อ หายไป แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระ ออ เช่น จร พร ศรี

๗. คำประสมสระเอาะ (เอา-ะ) มีสะกด เมื่อเขียนคำจะเปลี่ยนรูป เ - าะ เป็น ี อ เช่น กือก นีอก มีือบ

การสอนอ่านแจกลูกสะกดคำที่มีพยัญชนะต้น สระ และมีตัวสะกดตรงตามมาตรา
ควรจัดลำดับเนื้อหา โดยเริ่มจากการเปลี่ยนพยัญชนะต้นเพียงอย่างเดียวก่อน แล้วจึงเปลี่ยนพยัญชนะ
ต้นและสระ เมื่อนักเรียนอ่านคำที่มีตัวสะกดทั้ง ๘ มาตราได้คล่องแล้ว จึงฝึกให้นักเรียนอ่านชุดคำ
ที่คงพยัญชนะต้นและสระเดิม แล้วเปลี่ยนตัวสะกดเป็นชุด ๆ จะเห็นได้ว่าการอ่านแจกลูก
จะเปลี่ยนไปตามเสียงตัวสะกด

ส่วนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้

การแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

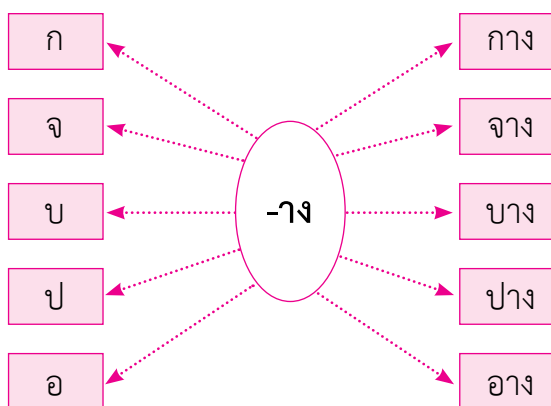
ขั้นที่ ๑

การจัดการเรียนรู้คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราในแม่กง กน ควรทบทวนการอ่านและเขียนสะกดคำในแม่ ก กา โดยเน้นเรื่องพยัญชนะต้นตามหมู่อักษรไตรยางศ์ การประสมสระเสียงสั้นและยาว โดยฝึกอ่านคำในแม่ ก กา ก่อน แล้วจึงสอนเขียนสะกดคำ ต่อจากนั้นสอนแจกลูกต่อเพื่อให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหา ต่อมาจึงสอนอ่านสะกดคำที่สะกดด้วยตัวสะกดในแม่กง กน ควบคู่กับการสอนเขียนพยัญชนะต้นหมู่ละ ๔ - ๕ ตัว สระสั้นยาว ๑ คู่ เช่น สระ - ิ - ี โดยยังไม่สอนสระที่มีตัวสะกดแล้วเปลี่ยนแปลงหรือลดรูป

การสอนให้นักเรียนฝึกแจกลูกสะกดคำในแม่กง แม่กน นี้ ครูสามารถใช้แผนภูมิการแจกลูกสระและตัวสะกดคงที่ได้ ดังนี้

๑. ฝึกการอ่านโดยการแจกลูกสะกดคำที่สะกดด้วยอักษรในแม่กง

๑.๑ พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กง

ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำในแมงก เช่น

กาง สะกดว่า กอ - อา - งอ กาง

เขียนสะกดเรียงตามลำดับตัวอักษรเป็น กอ ไก่ - สระอา - งอ งู

จาง สะกดว่า จอ - อา - งอ จาง

เขียนสะกดเรียงตามลำดับตัวอักษรเป็น จอ จาน - สระอา - งอ งู

บาง สะกดว่า บอ - อา - งอ บาง

เขียนสะกดเรียงตามลำดับตัวอักษรเป็น บอ ใบไม้ - สระอา - งอ งู

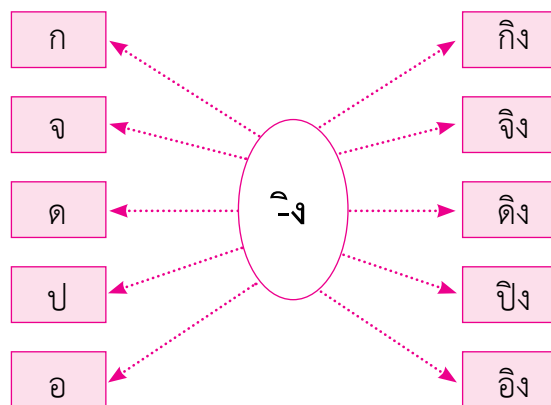
ปาง สะกดว่า ปอ - อา - งอ ปาง

เขียนสะกดเรียงตามลำดับตัวอักษรเป็น ปอ ปลา - สระอา - งอ งู

อาง สะกดว่า ออ - อา - งอ อาง

เขียนสะกดเรียงตามลำดับตัวอักษรเป็น ออ อ่าง - สระอา - งอ งู

๑.๒ พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแมงก

ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำในแมงก เช่น

ปิง สะกดว่า ปอ - อิ - งอ ปิง

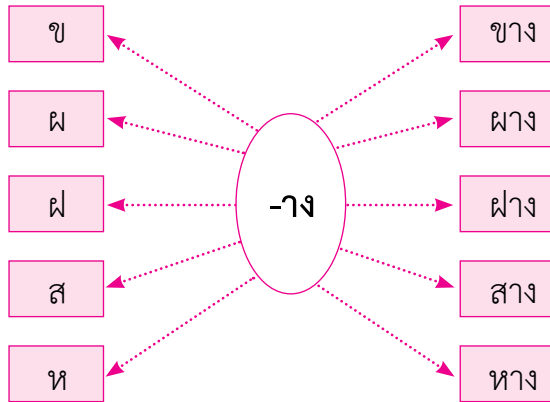
เขียนสะกดเรียงตามลำดับตัวอักษรเป็น ปอ ปลา - สระอิ - งอ งู

อิง สะกดว่า ออ - อิ - งอ อิง

เขียนสะกดเรียงตามลำดับตัวอักษรเป็น ออ อ่าง - สระอิ - งอ งู

๑.๓ พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กง

ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำในแม่กง เช่น

ผาง สะกดว่า ผอ - อา - งอ ผาง

เขียนสะกดเรียงตามลำดับตัวอักษรเป็น ผอ ผา - สระอา - งอ งู

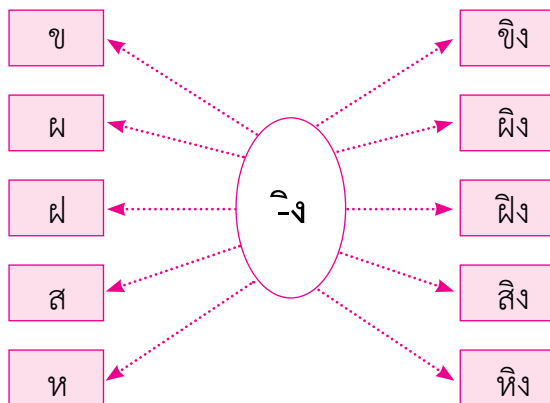
สาง สะกดว่า สอ - อา - งอ สาง

เขียนสะกดเรียงตามลำดับตัวอักษรเป็น สอ เสือ - สระอา - งอ งู

หาง สะกดว่า หอ - อา - งอ หาง

เขียนสะกดเรียงตามลำดับตัวอักษรเป็น หอ หีบ - สระอา - งอ งู

๑.๔ พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กง

ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำในแมงก เช่น

ขิง สะกดว่า ขอ - อี - งอ ขิง

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ขอ ไช้ - สระอิ - งอ งู

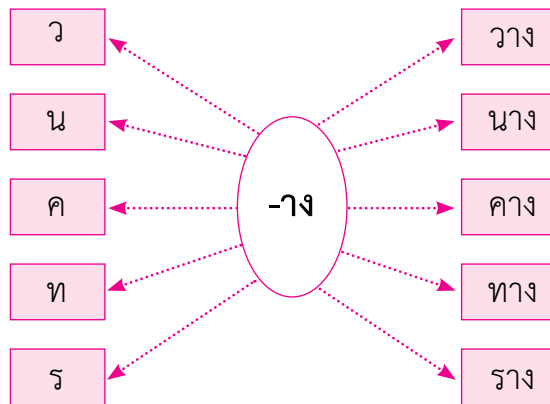
ผิง สะกดว่า ผอ - อี - งอ ผิง

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ผอ ผี้้ง - สระอิ - งอ งู

สิง สะกดว่า สอ - อี - งอ สิง

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น สอ เสือ - สระอิ - งอ งู

๑.๕ พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแมงก

ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำในแมงก เช่น

วาง สะกดว่า วอ - อา - งอ วาง

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น วอ แหวน - สระอา - งอ งู

นาง สะกดว่า นอ - อา - งอ นาง

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น นอ หนู - สระอา - งอ งู

คาง สะกดว่า คอ - อา - งอ คาง

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น คอ ควาย - สระอา - งอ งู

ทาง สะกดว่า ทอ - อา - งอ ทาง

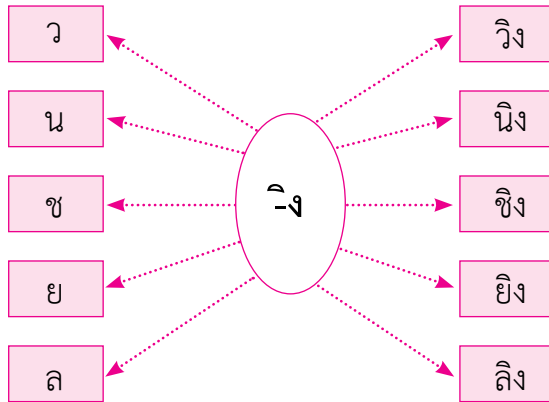
เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ทอ ทหาร - สระอา - งอ งู

ราง สะกดว่า รอ - อา - งอ ราง

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น รอ เรือ - สระอา - งอ งู

๑.๖ พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กง

ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำในแม่กง เช่น

ชิง สะกดว่า ขอ - อิ - งอ ชิง

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ขอ ช้าง - สระอิ - งอ งู

ยิง สะกดว่า ยอ - อิ - งอ ยิง

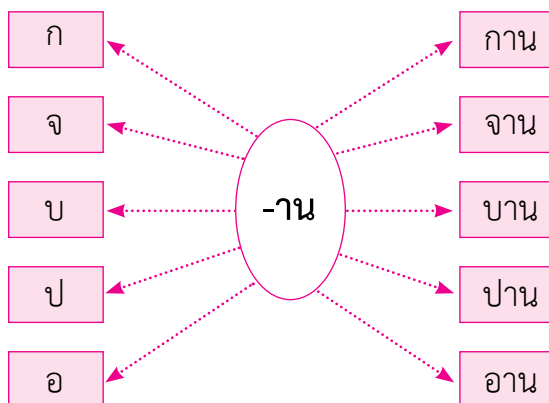
เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ยอ ยักษ์ - สระอิ - งอ งู

ลิง สะกดว่า ลอ - อิ - งอ ลิง

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ลอ ลิง - สระอิ - งอ งู

๒. ฝึกแจกลูกคำในแม่กน

๒.๑ พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กน

ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำในแม่กน เช่น

กาน สะกดว่า กอ - อา - นอ กาน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น กอ ไก่ - สระอา - นอ หนู

จาน สะกดว่า จอ - อา - นอ จาน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น จอ จาน - สระอา - นอ หนู

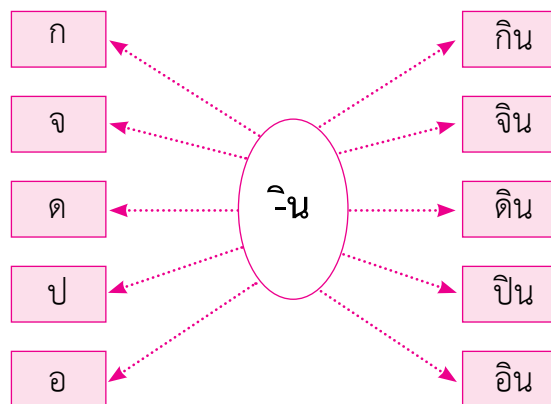
บาน สะกดว่า บอ - อา - นอ บาน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น บอ ใบไม้ - สระอา - นอ หนู

ปาน สะกดว่า ปอ - อา - นอ ปาน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ปอ ปลา - สระอา - นอ หนู

๒.๒ พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กน

ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำในแม่กน เช่น

กิน สะกดว่า กอ - อิ - นอ กิน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น กอ ไก่ - สระอิ - นอ หนู

ดิน สะกดว่า ดอ - อิ - นอ ดิน

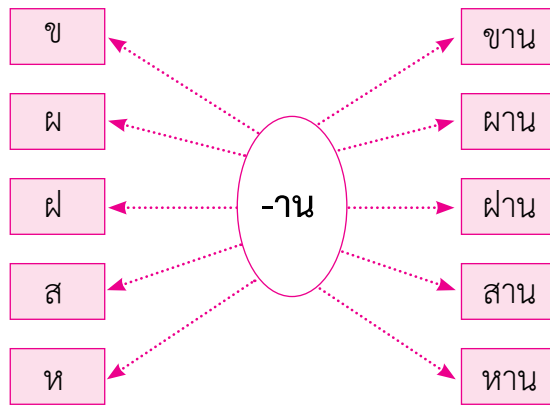
เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ดอ เต็ก - สระอิ - นอ หนู

ปिन สะกดว่า ปอ - อิ - นอ ปิน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ปอ ปลา - สระอิ - นอ หนู

๒.๓ พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กน

ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำในแม่กน เช่น

ขาน สะกดว่า ขอ - อา - นอ ขาน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ขอ ไข - สระอา - นอ หนู

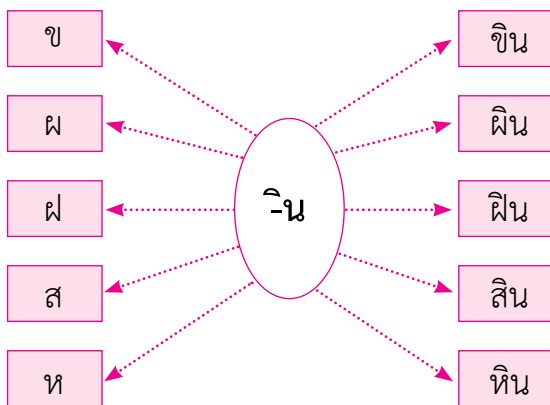
ผาน สะกดว่า ผอ - อา - นอ ผาน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ผอ ฝั้ง - สระอา - นอ หนู

ฝาน สะกดว่า ผอ - อา - นอ ผาน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ผอ ผา - สระอา - นอ หนู

๒.๔ พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กน

ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำในแม่กน เช่น

ผิน สะกดว่า ผอ - อี - นอ ผิน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ผอ ผิ้ง - สระอิ - นอ หนู

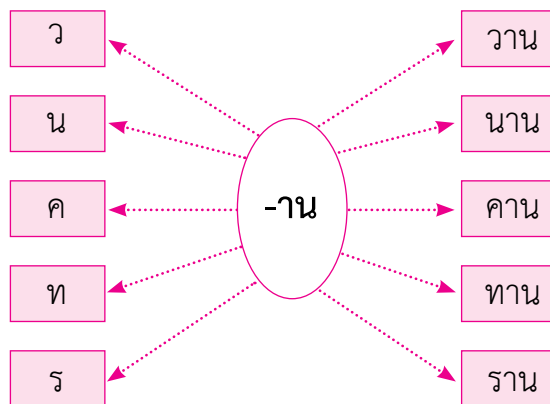
สิน สะกดว่า สอ - อี - นอ สิน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น สอ เสือ - สระอิ - นอ หนู

หिन สะกดว่า หอ - อี - นอ หิน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น หอ หีบ - สระอิ - นอ หนู

๒.๕ พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กน

ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำในแม่กน เช่น

วาน สะกดว่า วอ - อา - นอ วาน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น วอ แหวน - สระอา - นอ หนู

นาน สะกดว่า นอ - อา - นอ นาน

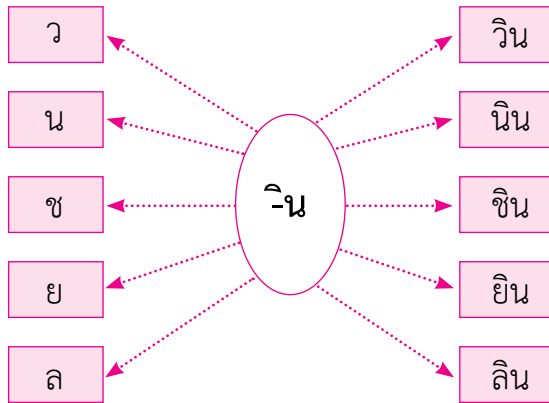
เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น นอ หนู - สระอา - นอ หนู

คาน สะกดว่า คอ - อา - นอ คาน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น คอ ควาย - สระอา - นอ หนู

๒.๖ พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กน

ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำในแม่กน เช่น

วิน สะกดว่า วอ - อิ - นอ วิน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น วอ แหวน - สระอิ - นอ หนู

นิน สะกดว่า นอ - อิ - นอ นิน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น นอ หนู - สระอิ - นอ หนู

ลิน สะกดว่า ลอ - อิ - นอ ลิน

เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ลอ ลิง - สระอิ - นอ หนู

ขั้นที่ ๒

สอนอ่านและเขียนสะกดคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและลดรูปเมื่อมีตัวสะกด คือ สระอะ สระโอะ

ขั้นที่ ๓

สอนอ่านและเขียนสะกดคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและลดรูปเมื่อมีตัวสะกด คือ สระเอะ สระแอะ

ขั้นที่ ๔

สอนอ่านและเขียนสะกดคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและลดรูปเมื่อมีตัวสะกด คือ สระอัว สระเออ

ขั้นที่ ๕

การจัดการเรียนรู้คำที่มีตัวสะกดในแม่กม เกย เกอว ตรงตามมาตรา โดยเริ่มจากคำในแม่ ก กา แล้วเพิ่มตัวสะกดที่ละมาตรา ใช้การแจกลูกต่อ เพื่อให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหาสอน เช่นเดียวกับขั้นที่ ๑ และ ๒

ขั้นที่ ๖

การจัดการเรียนรู้คำที่มีตัวสะกดในแม่กก กต กบ ตรงตามมาตราสอนอ่านสะกดคำที่เป็นคำตาย ทั้ง ๓ มาตรา คือ แม่กก กต กบ โดยเริ่มจากคำในแม่ ก กา แล้วเพิ่มตัวสะกดที่ละมาตรา แล้วใช้การแจกลูกต่อ เพื่อให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหา โดยสอนเช่นเดียวกับขั้นที่ ๑ และ ๒

ขั้นที่ ๗

การสอนสรุปทั้งมาตราตัวสะกด ๘ มาตรา โดยเริ่มจากคำในแม่ ก กา แล้วเพิ่มตัวสะกดที่ละมาตรา แล้วใช้การแจกลูกต่อ ฝึกการอ่านและเขียนให้เกิดความแม่นยำ โดยให้อ่านเป็นประโยคหรือเป็นเรื่องสั้น ๆ (เพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้ของนักเรียน) โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่สะกดแล้วเป็นคำเป็นและสะกดแล้วเป็นคำตาย

กรณีที่น่าไปใช้สอนซ่อมเสริม สามารถเริ่มใช้ขั้นที่นักเรียนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจ จนเป็นสาเหตุให้อ่านและเขียนไม่ได้

ตัวอย่างการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในห้องเรียน หน่วยที่ ๖ การแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

จุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วย	(๕ ชั่วโมง)
๑. เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด แม่กง กน กม เกย เกอว กก กต และกบ ได้	
๒. เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและลดรูป เมื่อมีตัวสะกดได้	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑	(๒ ชั่วโมง)
การแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๒	(๑ ชั่วโมง)
การสะกดคำเพื่ออ่านและเขียนคำที่สระเปลี่ยนรูปและลดรูป เมื่อมีตัวสะกด สระอะ สระโอะ	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๓	(๑ ชั่วโมง)
การสะกดคำเพื่ออ่านและเขียนคำที่สระเปลี่ยนรูปและลดรูป เมื่อมีตัวสะกด สระเอะ สระแอะ	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๔	(๑ ชั่วโมง)
การสะกดคำเพื่ออ่านและเขียนคำที่สระเปลี่ยนรูปและลดรูป เมื่อมีตัวสะกด สระอัว สระเออ	

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ การแจกลูกสะกดคำแม่กง กน ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

(๒ ชั่วโมง)

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนอ่านเขียนแจกลูกสะกดคำแม่กง กน ที่มีตัวสะกดตรงมาตราได้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

๑. ชำนาญ

๑.๑ ทบทวนการอ่านและเขียนสะกดคำในแม่ ก กา โดยเน้นเรื่องพยัญชนะต้นตามหมู่อักษรไตรยางศ์ และการประสมสระเสียงสั้นและยาว โดยฝึกอ่านคำในแม่ ก กา แล้วจึงสอนเขียน โดยสอนการสะกดคำก่อน แล้วแจกลูกต่อ ดังนี้

๑) พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงยาว

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	สะกดว่า	อ่านว่า
กา	ก	-า	กอ - อา	กา
จา	จ	-า	จอ - อา	จา
ตา	ต	-า	ตอ - อา	ตา
ปา	ป	-า	ปอ - อา	ปา

๒) พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	สะกดว่า	อ่านว่า
กะ	ก	-ะ	กอ - อะ	กะ
จะ	จ	-ะ	จอ - อะ	จะ
ตะ	ต	-ะ	ตอ - อะ	ตะ
ปะ	ป	-ะ	ปอ - อะ	ปะ

๓) พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงยาว

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	สะกดว่า	อ่านว่า
ขา	ข	-า	ขอ - อา	ขา
ผา	ผ	-า	ผอ - อา	ผา
สา	ส	-า	สอ - อา	สา
หา	ห	-า	หอ - อา	หา

๔) พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงสั้น

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	สะกดว่า	อ่านว่า
ขะ	ข	-ะ	ขอ - อะ	ขะ
ผะ	ผ	-ะ	ผอ - อะ	ผะ
สะ	ส	-ะ	สอ - อะ	สะ
หะ	ห	-ะ	หอ - อะ	หะ

๕) พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	สะกดว่า	อ่านว่า
งา	ง	-า	งอ - อา	งา
นา	น	-า	นอ - อา	นา
มา	ม	-า	มอ - อา	มา
ยา	ย	-า	यो - อา	ยา

๖) พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	สะกดว่า	อ่านว่า
วิ	ว	-ิ	วอ - อิ	วิ
นิ	น	-ิ	นอ - อิ	นิ
มิ	ม	-ิ	มอ - อิ	มิ
ริ	ร	-ิ	รอ - อิ	ริ

๒. ชั้นสอน

๒.๑ ครูนำบัตรภาพติดบนกระดานดำให้นักเรียนดูจำนวน ๖ ภาพ ถามนักเรียนว่า ภาพบนกระดานดำเป็นภาพอะไรบ้าง (ภาพ ลิง ฟาง หาง จาน กิน และ ดิน หรือภาพอะไรก็ได้ที่สะกดด้วย แม่กง และแม่กน) เมื่อนักเรียนตอบจนครบทุกภาพแล้วครูเฉลยคำตอบ พร้อมทั้งเขียนคำไว้ใต้ภาพ

๒.๒ ครูให้นักเรียนดูบัตรคำที่มี ก เป็นตัวสะกด และ น เป็นตัวสะกด และบอกนักเรียนว่าเป็นตัวสะกดแม่กง และแม่กน ตามลำดับเมื่อวางไว้ท้ายคำ จะทำให้คำนั้นเปลี่ยนไปตามเสียงตัวสะกดนั้น

๒.๓ นักเรียนบอกคำทั้ง ๖ คำ ว่าแต่ละคำมีส่วนประกอบอะไรบ้าง

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ลิง	ล	ิ	ง	ลอ - อี - งอ	ลิง
ฟาง	ฟ	-า	ง	ฟอ - อา - งอ	ฟาง
หาง	ห	า	ง	หอ - อา - งอ	หาง
จาน	จ	-า	น	จอ - อา - นอ	จาน
กิน	ก	ิ	น	กอ - อี - นอ	กิน
ดิน	ด	ิ	น	ดอ - อี - นอ	ดิน

๒.๔ ให้นักเรียนบอกตัวสะกดทั้ง ๖ คำ ว่ามีตัวสะกดใดบ้าง และออกเสียงอย่างไร ครูอธิบายเกี่ยวกับตัวสะกดทั้ง ๖ คำ และร่วมกันสรุปว่า ตัวสะกดทั้ง ๖ คำมีตัวสะกด คือ ง และ น คือ มาตราตัวสะกดแม่กง และแม่กน

๒.๕ ครูให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ และเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กง ตรงตามมาตรา โดยเน้นการฝึกคำที่มีพยัญชนะตามหมู่ไตรยางศ์และสระสั้น ยาว โดยครูอ่านสะกดคำนำ แล้วให้นักเรียนอ่านสะกดคำตาม พร้อมบันทึกลงในสมุด อ่านจากแผนภูมิที่ครูเตรียมไว้ ดังนี้

๒.๕.๑ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กง
เสียงวรรณยุกต์สามัญ

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
กาง	ก	-า	ง	กอ - อา - งอ	กาง
จาง	จ	-า	ง	จอ - อา - งอ	จาง
บาง	บ	-า	ง	บอ - อา - งอ	บาง

๒.๕.๒ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กง
เสียงวรรณยุกต์สามัญ

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
อิง	อ	ิ	ง	ออ - อี - งอ	อิง
ติง	ต	ิ	ง	ตอ - อี - งอ	ติง
ปิง	ป	ิ	ง	ปอ - อี - งอ	ปิง

๒.๕.๓ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กง
เสียงวรรณยุกต์จัตวา

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ผาง	ผ	-า	ง	ผอ - อา - งอ	ผาง
สาาง	ส	-า	ง	สอ - อา - งอ	สาาง
หาาง	ห	-า	ง	หอ - อา - งอ	หาาง

๒.๕.๔ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กง
เสียงวรรณยุกต์จัตวา

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ชิง	ช	ิ	ง	ชอ - อี - งอ	ชิง
ผิง	ผ	ิ	ง	ผอ - อี - งอ	ผิง
สิง	ส	ิ	ง	สอ - อี - งอ	สิง

๒.๕.๕ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กง
เสียงวรรณยุกต์สามัญ

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
วาง	ว	-า	ง	วอ - อา - งอ	วาง
นาง	น	-า	ง	นอ - อา - งอ	นาง
ยาง	ย	-า	ง	ยอ - อา - งอ	ยาง

๒.๕.๖ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กง
เสียงวรรณยุกต์สามัญ

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ชิง	ช	ิ	ง	ชอ - อิ - งอ	ชิง
พิง	พ	ิ	ง	พอ - อิ - งอ	พิง
ลิง	ล	ิ	ง	ลอ - อิ - งอ	ลิง

๒.๖ ครูให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ และเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กน ตรงตามมาตรา โดยเน้นการฝึกคำที่มีพยัญชนะตามหมู่ไตรยางศ์และสระสั้น ยาว โดยครูอ่านสะกดคำนำ ให้นักเรียนสะกดคำตาม พร้อมบันทึกลงในสมุด อ่านจากแผนภูมิที่ครูเตรียมไว้ ดังนี้

๒.๖.๑ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กน

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
จาน	จ	-า	น	จอ - อา - นอ	จาน
บาน	บ	-า	น	บอ - อา - นอ	บาน
ปาน	ป	-า	น	ปอ - อา - นอ	ปาน

๒.๖.๒ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กน

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
กิน	ก	ิ	น	กอ - อิ - นอ	กิน
ดิน	ด	ิ	น	ดอ - อิ - นอ	ดิน
บิน	บ	ิ	น	บอ - อิ - นอ	บิน

๒.๖.๓ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กน

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ขาน	ข	-า	น	ขอ - อา - นอ	ขาน
ฝาน	ฝ	-า	น	ฝ่อ - อา - นอ	ฝาน
सान	ส	-า	น	สอ - อา - นอ	सान

๒.๖.๔ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กน

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ผิน	ผ	-ิ	น	ผอ - อิ - นอ	ผิน
สิน	ส	-ิ	น	สอ - อิ - นอ	สิน
หिन	ห	-ิ	น	หอ - อิ - นอ	หिन

๒.๖.๕ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กน

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
วาน	ว	-า	น	วอ - อา - นอ	วาน
นาน	น	-า	น	นอ - อา - นอ	นาน
ยาน	ย	-า	น	ยอ - อา - นอ	ยาน

๒.๖.๖ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กน

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ริน	ร	-ิ	น	ร่อ - อิ - นอ	ริน
ชิน	ช	-ิ	น	ชอ - อิ - นอ	ชิน
ยิน	ย	-ิ	น	ยอ - อิ - นอ	ยิน

๒.๗ ให้นักเรียนหาคำที่มี ง และ น สะกด จากหนังสือเรียนให้ได้ ๑๐ คำ แล้วเขียนลงในสมุด ดังตารางต่อไปนี้

ที่	คำ	สะกดว่า	อ่านว่า
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			
๖.			
๗.			
๘.			
๙.			
๑๐.			

๒.๘ ครูตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขคำผิด

๒.๙ ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๑ เมื่อนักเรียนอ่านผิดให้ครูแนะนำและแก้ไขทันที

๒.๑๐ ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๒ ครูตรวจให้คะแนน

๓. ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำที่มีตัวสะกดแม่กง และแม่กน ตรงตามมาตรา

สื่อการสอน

๑. รูปภาพ
๒. บัตรคำ
๓. สมุด
๔. แบบฝึก

การวัดและประเมินผล

การตรวจแบบฝึก

แบบฝึกที่ ๑ การอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดในแม่กง และ กน ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

๑. ให้นักเรียนอ่านสะกดคำ ภายในเวลา ๕ นาที
๒. ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำว่า “ดิ่ง” ก่อนจับเวลา

ตัวอย่าง ดิ่ง สะกดว่า ดอ - อี - งอ ดิ่ง

๑. ลุง	๖. จาน
๒. แดง	๗. ทอง
๓. โรง	๘. ยืน
๔. เรียน	๙. มอง
๕. กิน	๑๐. แสง

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	สะกดว่า
๑.	ลุง	ลอ - อู - งอ ลุง
๒.	แดง	ดอ - แอ - งอ แดง
๓.	โรง	รอ - โอ - งอ โรง
๔.	เรียน	รอ - เอีย - นอ เรียน
๕.	กิน	กอ - อี - นอ กิน
๖.	งาน	จอ - อา - นอ งาน
๗.	ทอง	ทอ - ออ - งอ ทอง
๘.	ยื่น	ยอ - อือ - นอ ยื่น
๙.	มอง	มอ - ออ - งอ มอง
๑๐.	แสง	สอ - แอ - งอ แสง

แบบบันทึกผลการอ่านคำที่มีตัวสะกดแม่กง และ กน ตรงตามมาตรา

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการ ประเมิน		
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
คะแนนรวม**															

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายชื่อ เพื่อให้รู้ว่ามีนักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าอ่านถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย √ ถ้าอ่านผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย √ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

แบบฝึกที่ ๒ การอ่านคำที่มีตัวสะกดแม่ กง และกน ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนเขียนตามที่ครูบอก โดยใช้เวลาในการเขียน ๒๐ นาที
- ครูอ่านคำให้นักเรียนฟัง คำละ ๒ ครั้ง โดยเว้นเวลาให้นักเรียนเขียน ก่อนบอกคำในข้อ

ต่อไป

คำที่กำหนดให้เขียน

๑. กาง	๑๑. ปาน
๒. โถง	๑๒. ดิน
๓. ชิง	๑๓. ทุน
๔. ตุง	๑๔. เถน
๕. จิ้ง	๑๕. แกน
๖. สูง	๑๖. โทน
๗. กอง	๑๗. ขอน
๘. แต่ง	๑๘. จิ้น
๙. เรือง	๑๙. เตือน
๑๐. เอง	๒๐. นูน

แบบบันทึกผลการอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดในแม่กง และ แม่กน

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการ ประเมิน		
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
คะแนนรวม**															

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่ามีนักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนานักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าเขียนถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย √ ถ้าเขียนผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย √ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

ส่วนที่ ๓ แนวทางการวัดและประเมินผลประจำหน่วย

ฉบับที่ ๑ การอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนอ่านสะกดคำ ภายในเวลา ๕ นาที
- ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำ คำว่า “กิน” ก่อนจับเวลา
ตัวอย่าง กิน สะกดว่า กอ - อิ - นอ กิน

๑. ชั้น	๖. พวก
๒. เคย	๗. เกิด
๓. จม	๘. ดาว
๔. ถาม	๙. ตบ
๕. เปียก	๑๐. ทอง

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	สะกดว่า	อ่านว่า
๑.	ชั้น	ขอ - อะ - นอ	ชั้น
๒.	เคย	คอ - เออ - ยอ	เคย
๓.	จม	จอ - โอะ - มอ	จม
๔.	ถาม	ถอ - อา - มอ	ถาม
๕.	เปียก	ปอ - เอีย - กอ	เปียก
๖.	พวก	พอ - อัว - กอ	พวก
๗.	เกิด	กอ - เออ - ดอ	เกิด
๘.	ดาว	ดอ - อา - วอ	ดาว
๙.	ตบ	ตอ - โอะ - บอ	ตบ
๑๐.	ทอง	ทอ - ออ - งอ	ทอง

แบบบันทึกผลการอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการ ประเมิน		
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
คะแนนรวม**															

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าอ่านถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ถ้าอ่านผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย ✓ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนอ่านได้

ฉบับที่ ๒ การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ ภายในเวลา ๕ นาที

คำที่กำหนดให้

๑. คำนับ	๑๑. นิสัย
๒. กำเนิด	๑๒. มะนาว
๓. กระโดด	๑๓. บันได
๔. ดินสอ	๑๔. ลางสาด
๕. ตะวัน	๑๕. ละมุด
๖. แจกกัน	๑๖. วิตามิน
๗. ชิงช้า	๑๗. ลดลง
๘. นิยาย	๑๘. ระวัง
๙. แต่งโม	๑๙. แมวลาย
๑๐. ทูเรียน	๒๐. มังคุด

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	อ่านคำ
๑.	ค่านับ	คำ - นับ
๒.	กำเนิด	กำ - เนิด
๓.	กระโดด	กฺระ - โดด
๔.	ดินสอ	ดิน - สอ
๕.	ตะวัน	ตะ - วัน
๖.	แจกัน	แจ - กั้น
๗.	ชิงช้า	ชิง - ช้า
๘.	นิยาย	นิ - ยาย
๙.	แต่งโม	แต่ง - โม
๑๐.	ทุเรียน	ทุ - เรียน
๑๑.	นิสัย	นิ - ไส
๑๒.	มะนาว	มะ - นาว
๑๓.	บันได	บัน - ได
๑๔.	กลางสาด	กลาง - สาด
๑๕.	ละมุด	ละ - มุด
๑๖.	วิตามิน	วิ - ตา - มิน
๑๗.	ลดลง	ลด - ลง
๑๘.	ระวัง	ระ - วัง
๑๙.	แมวลาย	แมว - ลาย
๒๐.	มั่งคุด	มั่ง - คุด

แบบบันทึกผลการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่																				รวม คะแนน*	ผลการประเมิน						
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน					
คะแนนรวม**																													

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายชื่อ เพื่อให้รู้ว่ามีนักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าอ่านถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย √ ถ้าอ่านผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย √ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนอ่านได้

ฉบับที่ ๓ การเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนเขียนตามที่ครูบอก โดยใช้เวลาในการเขียน ๒๐ นาที
- ครูอ่านคำให้นักเรียนฟัง คำละ ๒ ครั้ง โดยเว้นเวลาให้นักเรียนเขียน ก่อนบอกคำในข้อต่อไป

คำที่กำหนดให้เขียน

๑. กั๊บ	๑๑. สาว
๒. ลบ	๑๒. แมง
๓. ขาย	๑๓. แข็ง
๔. โรย	๑๔. เกม
๕. ดีก	๑๕. กบ
๖. บอก	๑๖. เคี้ยว
๗. หิน	๑๗. แจว
๘. นอน	๑๘. เลย
๙. เลือด	๑๙. กิน
๑๐. เร็ว	๒๐. ยืม

แบบบันทึกผลการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่																				รวม คะแนน*	ผลการประเมิน																
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน															
คะแนนรวม**																																							

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนานักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าเขียนถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ถ้าเขียนผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย ✓ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

ตัวอย่างสรุปผลการประเมินการแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการประเมิน			รวม คะแนน (๕๐ คะแนน)	สรุปผลการประเมิน	
		ฉบับที่ ๑ (๑๐ คะแนน)	ฉบับที่ ๒ (๒๐ คะแนน)	ฉบับที่ ๓ (๒๐ คะแนน)		ผ่าน	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ

๑. ถ้ารวมคะแนนได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป และคะแนนรายแบบประเมินได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ทุกแบบประเมิน ถือว่าผ่านเกณฑ์
๒. ถ้ารวมคะแนนได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป แต่คะแนนรายแบบประเมินบางแบบประเมินได้ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ถือว่าผ่านเกณฑ์ แต่ให้ซ่อมเสริมส่วนที่ไม่ถึงร้อยละ ๘๐
๓. ถ้ารวมคะแนนได้ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ให้สอนซ่อมเสริม ในกรณีที่นักเรียนได้คะแนนบางแบบประเมินร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ไม่ต้องซ่อมเสริมส่วนนั้น

หน่วยที่ ๗ การผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

ส่วนที่ ๑ ความรู้สำหรับครู

การผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา แบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๑. คำที่สะกดด้วยแม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกอว

๑.๑ พยัญชนะต้นอักษรกลาง ผันได้ครบทั้ง ๕ เสียง ฟันเสียงเป็นเสียงสามัญ
เมื่อผันวรรณยุกต์แล้ว ออกเสียงตรงตามรูปวรรณยุกต์นั้นๆ

๑.๑.๑ พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกด + วรรณยุกต์
ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
กาง	กาง	ก่าง	ก้าง	ก้ำง	ก่าง
บาน	บาน	บ่าน	บ้าน	บ้ำน	บ่าน
จาม	จาม	จ่าม	จ้าม	จ้าม	จ่าม
ป้าย	ป้าย	ป้าย	ป้าย	ป้ำย	ป่าน
ดาว	ดาน	ด่าน	ด้าน	ด้าม	ด่าน

๑.๑.๒ พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
อิง	อิง	อิง	อิง	อิง	อิง
ดิน	ดิน	ดิน	ดิน	ดิน	ดิน
กิม	กิม	กิม	กิม	กิม	กิม
ติว	ติว	ติว	ติว	ติว	ติว

๑.๒ พยัญชนะต้นอักษรสูง ผันได้ ๓ เสียง ฟันเสียงเป็นเสียงจัตวา ผันด้วยรูปเอก เป็นเสียงเอก ผันด้วยรูปโทเป็นเสียงโท

๑.๒.๑ พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงยาว + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
หาง	-	हां	हां	-	हां
सान	-	सान	सान	-	सान
ขาม	-	ข่าม	ข่าม	-	ข่าม
ถาย	-	ถ่าย	ถ่าย	-	ถ่าย
สาว	-	สาว	สาว	-	สาว

๑.๒.๒ พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ชิง	-	ชิง	ชิง	-	ชิง
สิน	-	สิน	สิน	-	สิน
чим	-	чим	чим	-	чим
สิว	-	สิว	สิว	-	สิว

ในกรณีนี้ ครูสามารถสอนโดยเริ่มจากเสียงจัตวา ซึ่งเป็นพื้นเสียงของคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ก็ได้

๑.๓ พยัญชนะต้นอักษรต่ำ ผันได้ ๓ เสียง พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันด้วยรูปเอกเป็นเสียงโท ผันด้วยรูปโทเป็นเสียงตรี

๑.๓.๑ พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
คาง	คาง	-	ค่าง	ค้าง	-
น่าน	น่าน	-	น่าน	น้าน	-
หาม	หาม	-	ห่าม	ห้าม	-
ท่าย	ท่าย	-	ท่าย	ท้าย	-
ราว	ราว	-	ร่าว	ร้าว	-

๑.๓.๒ พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ยัง	ยัง	-	ยั้ง	ยั้ง	-
ชั้น	ซั้ง	-	ซั้ง	ซั้ง	-
รุ่ม	รุ่ม	-	รุ่ม	รุ่ม	-
ทุย	ทุย	-	ทุย	ทุย	-
คิ้ว	คิ้ว	-	คิ้ว	คิ้ว	-

หมายเหตุ คำที่มีตัวสะกดและมีรูปวรรณยุกต์นี้ หลายคำไม่มีความหมาย แต่การสอนนักเรียนต้องสอนให้เห็นหลักการผันเสียงวรรณยุกต์ แม้คำที่นำมาผันเสียงวรรณยุกต์นี้จะไม่มีความหมายก็ตาม

๒. คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ก แม่บ แม่กต

๒.๑ พยัญชนะต้นอักษรกลาง ผันได้ ๔ เสียง ฟันเสียงเป็นเสียงเอก เมื่อผันรูปและเสียงวรรณยุกต์ตรงกัน (ไม่มีเสียงสามัญ)

๒.๑.๑ พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยัดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
บาก	-	บาก	บ้ำก	บ้ำก	บ้ำก
จาบ	-	จาบ	จ้ำบ	จ้ำบ	จ้ำบ
กาด	-	กาด	ก้ำด	ก้ำด	ก้ำด

๒.๒.๑ พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ดุก	-	ดุก	ดู้ก	ดู่ก	ดู้ก
บุง	-	บุง	บู้บ	บู่บ	บู้บ
ปุด	-	ปุด	ปู้ด	ปูด	ปู้ด

๒.๒ พยัญชนะต้นอักษรสูง ผันได้ ๒ เสียง ฟันเสียงเป็นเสียงเอก ผันด้วยรูปโทเป็นเสียงโท

๒.๒.๑ พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงยาว + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
สาก	-	สาก	ส้าก	-	-
หาบ	-	หาบ	ห้าบ	-	-
ขาด	-	ขาด	ข้าด	-	-

๒.๒.๒ พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
พัก	-	-	พั้ก	พั้ก	-
รับ	-	-	ร้บ	ร้บ	-
หัด	-	-	ห้ด	ห้ด	-

๒.๓ พยัญชนะต้นอักษรต่ำ

๒.๓.๑ พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว + ตัวสะกด + วรรณยุกต์ ผันได้
 ๒ เสียง ผันเสียงเป็นเสียงโท ผันด้วยรูปโทเป็นเสียงตรี
 ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยัดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ชาก	-	-	ชาก	ช้ำก	-
คาบ	-	-	คาบ	ค้ำบ	-
ลาด	-	-	ลาด	ล้าด	-

๒.๓.๒ พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น + ตัวสะกด + วรรณยุกต์ ผันได้
 ๑ เสียงผันเสียง เป็นเสียงตรี

ข้อเสนอแนะ

การสอนผันวรรณยุกต์ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ควรสอนตามลำดับเนื้อหา ดังต่อไปนี้

๑. สอนพยัญชนะต้นอักษรกลางเป็นกลุ่มที่ผันได้ง่ายที่สุด เพราะสามารถผันวรรณยุกต์ได้ครบทั้ง ๕ เสียง และมีรูปกับเสียงวรรณยุกต์ตรงกัน
๒. สอนพยัญชนะต้นอักษรสูงเป็นกลุ่มที่ผันได้ง่ายลำดับถัดมา เพราะสามารถผันวรรณยุกต์ได้ ๓ เสียง และมีรูปกับเสียงวรรณยุกต์ตรงกัน ๒ เสียง
๓. สอนพยัญชนะต้นอักษรต่ำเป็นกลุ่มที่ผันได้ยากที่สุด เพราะสามารถผันวรรณยุกต์ได้ ๓ เสียง และมีรูปกับเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกัน ๒ เสียง ข้อสังเกตกลุ่มนี้เสียงวรรณยุกต์จะเลื่อนจากรูปไป ๑ ระดับ คือ รูปเอก เสียงโท รูปโท เสียงตรี

ส่วนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้

การผันรูปวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ ๑ สอนผันวรรณยุกต์ที่มีตัวสะกดตรงมาตราในกลุ่มพยัญชนะต้นอักษรกลาง

๑. ครูทบทวนคำที่มีสระเสียงสั้นและคำที่มีสระเสียงยาว เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในลักษณะของคำ และการออกเสียงที่แตกต่างกัน โดยอาจใช้กิจกรรมเพลง เกม บัตรคำ บัตรภาพ เป็นต้น

๒. ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง มี ๙ ตัว ได้แก่ ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ (ฎ ฏ ไม่ใช้ในการสอนสะกดคำในหน่วยนี้)

๓. ฝึกออกเสียงผันคำแจกลูกและสะกดคำ กลุ่มพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง ประสมสระเสียงยาว และสระเสียงสั้น ตัวสะกดตรงตามมาตรา และวรรณยุกต์ ยกตัวอย่างการผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดแม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกว ตรงตามมาตรา

๔. ฝึกออกเสียงผันคำแจกลูกและสะกดคำ กลุ่มพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง ประสมสระเสียงยาว และสระเสียงสั้น ตัวสะกดตรงตามมาตรา และวรรณยุกต์ ยกตัวอย่างการผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดแม่ก ก แม่กบ แม่กค ตรงตามมาตรา โดยครูออกเสียงอ่านนำ แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูซ้ำ ๆ ออกเสียงพร้อมกันเป็นกลุ่ม และออกเสียงเป็นรายบุคคล ออกเสียงให้ชัดเจน แล้วฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำ โดยใช้สื่อประกอบ

๕. นักเรียนทำแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

๖. ครูใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ เช่น ตารางการผันวรรณยุกต์กลุ่มพยัญชนะต้นอักษรสูง

ขั้นที่ ๒ สอนผันวรรณยุกต์ที่มีตัวสะกดตรงมาตราในกลุ่มพยัญชนะต้นอักษรสูง

๑. ครูทบทวนคำที่มีสระเสียงสั้นและคำที่มีสระเสียงยาว เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในลักษณะของคำ และการออกเสียงที่แตกต่างกัน โดยอาจใช้กิจกรรมเพลง เกม บัตรคำ บัตรภาพ เป็นต้น

๒. ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง มี ๑๑ ตัว ได้แก่ ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห

๓. ฝึกออกเสียงผันคำแจกลูก และสะกดคำ กลุ่มพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง ประสมสระเสียงยาว และสระเสียงสั้น ตัวสะกดตรงตามมาตรา และวรรณยุกต์ ยกตัวอย่างการผันวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกดแม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกอว ตรงตามมาตรา

๔. ฝึกออกเสียงผันคำแจกลูก และสะกดคำ กลุ่มพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง ประสมสระเสียงยาว และสระเสียงสั้น ตัวสะกดตรงตามมาตรา และวรรณยุกต์ ยกตัวอย่างการผันวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกดแม่กก แม่กบ แม่กด ตรงตามมาตรา โดยครูออกเสียงอ่านนำ แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูซ้ำ ๆ ออกเสียงพร้อมกันเป็นกลุ่ม และออกเสียงเป็นรายคน ออกเสียงให้ชัดเจน แล้วฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำ โดยใช้สื่อประกอบ

๕. นักเรียนทำแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

๖. ครูใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ เช่น ตารางการผันวรรณยุกต์กลุ่มพยัญชนะต้นอักษรสูง

ขั้นที่ ๓ สอนผันวรรณยุกต์ที่มีตัวสะกดตรงมาตราในกลุ่มพยัญชนะต้นอักษรต่ำ

๑. ครูทบทวนคำที่มีสระเสียงสั้นและคำที่มีสระเสียงยาว เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในลักษณะของคำ และการออกเสียงที่แตกต่างกัน โดยอาจใช้กิจกรรมเพลง เกม บัตรคำ บัตรภาพ เป็นต้น

๒. ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำมี ๒๔ ตัว ได้แก่ ค ค ฆ ง ช ซ ฌ ญ ฎ ฏ ฌ ฌ ฑ ฒ ท ฐ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ฬ ฮ

๓. ฝึกออกเสียงผันคำแจกลูกและสะกดคำ กลุ่มพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ ประสมสระเสียงยาว และสระเสียงสั้น ตัวสะกดตรงตามมาตรา และวรรณยุกต์ ยกตัวอย่างการผันวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกดแม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกอว ตรงตามมาตรา

๔. ฝึกออกเสียงผันคำแจกลูกและสะกดคำ กลุ่มพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ ประสมสระเสียงยาว และสระเสียงสั้น ตัวสะกดตรงตามมาตรา และวรรณยุกต์ ยกตัวอย่าง การผันวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกดแม่กก แม่กบ แม่กด ตรงตามมาตรา โดยครูออกเสียงอ่านนำ แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูซ้ำ ๆ ออกเสียงพร้อมกันเป็นกลุ่มและออกเสียงเป็นรายคน ออกเสียงให้ชัดเจน แล้วฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำ โดยใช้สื่อประกอบ

๕. นักเรียนทำแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

๖. ครูใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ เช่น ตารางการผันวรรณยุกต์กลุ่มพยัญชนะต้นอักษรต่ำ

ขั้นที่ ๔ สอนฝึกการผันวรรณยุกต์ตรงตามมาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ทั้งที่ประสมด้วยสระเสียงยาว และเสียงสั้น

๑. ครูทบทวนคำที่มีสระเสียงสั้นและคำที่มีสระเสียงยาว เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในลักษณะของคำและการออกเสียงที่แตกต่างกัน โดยอาจใช้กิจกรรมเพลง เกม บัตรคำ บัตรภาพ เป็นต้น

๒. ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ

๓. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงผันคำแจกลูกและสะกดคำ กลุ่มพยัญชนะต้นอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ประสมสระเสียงยาว และสระเสียงสั้น ตัวสะกดตรงตามมาตรา และวรรณยุกต์ ยกตัวอย่างการผันวรรณยุกต์ที่มีตัวสะกดตรงมาตราในแม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกอว

๔. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงผันคำแจกลูก และสะกดคำ กลุ่มพยัญชนะต้นกลุ่มพยัญชนะต้นอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ประสมสระเสียงยาวและสระเสียงสั้น ตัวสะกดตรงตามมาตรา และวรรณยุกต์ ยกตัวอย่างการผันวรรณยุกต์ที่มีตัวสะกดตรงมาตราในแม่กก แม่กบ แม่กด

ทั้งนี้ครูควรสังเกตและตรวจสอบว่า ยังมีนักเรียนคนใดที่ยังผันวรรณยุกต์ที่มีมาตราตัวสะกดตรงตามมาตราไม่ได้ ให้ซ่อมเสริมทันที สำหรับนักเรียนที่ผันได้แล้ว อาจให้ทำแบบฝึกทักษะเสริมต่อไป

ตัวอย่างการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในห้องเรียน

หน่วยที่ ๗ การผันวรรณยุกต์ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา

จุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วย (๔ ชั่วโมง)

1. เพื่อให้นักเรียนออกเสียงผันคำที่มีวรรณยุกต์และตัวสะกดตรงตามมาตราได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีวรรณยุกต์และตัวสะกดตรงตามมาตราได้ถูกต้อง

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ (๑ ชั่วโมง)

การผันวรรณยุกต์คำพยางค์ขึ้นต้นอักษรกลางที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ (๑ ชั่วโมง)

การผันวรรณยุกต์คำพยางค์ขึ้นต้นอักษรสูงที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ (๑ ชั่วโมง)

การผันวรรณยุกต์คำพยางค์ขึ้นต้นอักษรต่ำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ (๑ ชั่วโมง)

การฝึกและทบทวนการผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ การผันวรรณยุกต์คำพยางค์ต้นอักษรกลาง ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา

(๑ ชั่วโมง)

จุดประสงค์การเรียนรู้

อ่านและเขียนคำที่มีพยางค์ต้นอักษรกลางที่มีตัวสะกดตรงมาตรา และมีรูปวรรณยุกต์

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

๑.๑ ครูทบทวนคำที่มีสระเสียงสั้นและคำที่มีสระเสียงยาว เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลักษณะของคำและการออกเสียงที่แตกต่างกัน โดยอาจใช้กิจกรรมเพลง เกม บัตรคำ บัตรภาพ เป็นต้น

๑.๒ ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับคำที่มีพยางค์ต้นเป็นอักษรกลาง มี ๙ ตัว ได้แก่ ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ (ฎ ฏ ไม่ใช้ในการสอนสะกดคำในหน่วยนี้)

๒. ขั้นสอน

๒.๑ ครูสอนออกเสียงผันคำแจกลูกและสะกดคำ กลุ่มพยางค์ต้นอักษรกลาง ประสมสระเสียงยาวและสระเสียงสั้น ตัวสะกดตรงตามมาตรา และวรรณยุกต์ ยกตัวอย่าง การผันวรรณยุกต์ที่มีตัวสะกดตรงมาตราในแม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกอว เช่น

๑) พยางค์ต้นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

กาง	ก + ㅏ + ง	กาง
	กาง + ˊ	ก่าง (เสียงเอก)
	กาง + ˋ	ก้าง (เสียงโท)
	กาง + ˊˊ	ก้าง (เสียงตรี)
	กาง + ˋˋ	ก่าง (เสียงจัตวา)

๒) พยางค์ต้นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

กิน	ก + ㅓ + น	กิน
	กิน + ˊ	คีน (เสียงเอก)
	กิน + ˋ	คิ้น (เสียงโท)

ดิน + ^๑ ดิ้น (เสียงตรี)

ดิน + ^๒ ดิ้น (เสียงจัตวา)

จากนั้น จึงสอนให้ผันเสียงแบบแจกลูก โดยยึดพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ เช่น

กาง	ก่าง	ก้าง	ก้าง	ก่าง
จาม	จ่าม	จ้าม	จ้าม	จ่าม
ดอย	ด้อย	ด้อย	ด้อย	ด้อย
ตอน	ต่อน	ต่อน	ต่อน	ต่อน
บิว	บิว	บิว	บิว	บิว
อูด	อูด	อูด	อูด	อูด

ครูออกเสียงอ่านนำ แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูซ้ำๆ พร้อมกันเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคลให้ชัดเจน ควรฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำโดยใช้สื่อประกอบ

๒.๒ ครูยกตัวอย่างฝึกออกเสียงผันคำโดยการแจกลูกและสะกดคำที่มีพยัญชนะต้น อักษรกลาง ประสมสระเสียงยาว และสระเสียงสั้น ตัวสะกดตรงตามมาตรา และวรรณยุกต์ ยกตัวอย่าง การผันวรรณยุกต์ที่มีตัวสะกดตรงมาตราในแม่ก ก แม่กบ แม่กด เช่น

๑) พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

จาก ก + ๑ + ก จาก (เสียงเอก)

จาก + ^๒ จาก (เสียงโท)

จาก + ^๓ จาก (เสียงตรี)

จาก + ^๔ จาก (เสียงจัตวา)

๒) พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

กบ ก + ๑ + บ กบ (เสียงเอก)

กบ + ^๒ กบ (เสียงโท)

กบ + ^๓ กบ (เสียงตรี)

กบ + ^๔ กบ (เสียงจัตวา)

๒.๓ ครูสอนการผันเสียงวรรณยุกต์แบบแจกลูกและสะกดคำ โดยเริ่มที่การสอนผันพยัญชนะต้นอักษรกลาง โดยครูนำตารางการผันติดไว้บนกระดานดำ ครูอ่านนำและให้นักเรียนอ่านตาม (ครูให้นักเรียนฝึกอ่านพร้อมกัน อ่านเป็นรายกลุ่ม และอ่านเป็นรายบุคคล) จากนั้นครูหาคำที่เป็นเสียงสามัญให้นักเรียนฝึกอ่านตามตาราง

ตารางการฝึกผันวรรณยุกต์

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
กาง	กาง	ก่าง	ก้าง	ก้ำง	ก่าง
จาม	จาม	จ่าม	จ้าม	จ้าม	จ้าม
ดอย	ดอย	ด๋อย	ด้อย	ด้อย	ด้อย
ตอน	ตอน	ต๋อน	ต้อน	ต้อน	ต้อน
บิว	บิว	บิว	บิว	บิว	บิว

๒.๔ ให้นักเรียนฝึกผันทีละคน ถ้าผันไม่ถูกต้อง ครูแนะนำแก้ไข

๒.๕ ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนทุกคน แล้วสุ่มนักเรียนผันคำทีละคนให้เพื่อนฟัง

๒.๖ ให้นักเรียนทำแบบฝึกการผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา โดยให้นักเรียนออกเสียงการผันคำเป็นรายบุคคล หากพบว่านักเรียนคนใดยังเขียนไม่ได้หรือเขียนไม่ถูกต้อง ต้องแก้ไขทันที โดยให้ทำแบบฝึกซ้ำ ๆ หรือถ้านักเรียนคนใดเข้าใจดีแล้ว ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมอื่น ๆ

หมายเหตุ ครูเตรียมเอกสารหรือหนังสือไว้ให้นักเรียนค้นหาคำ เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกอ่านได้ประมาณ ๓ ข้อ สุ่มนักเรียนนำเสนอรายบุคคล

๓. ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการผันวรรณยุกต์และเขียนแจกลูกคำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ในกลุ่มพยัญชนะต้นอักษรกลาง

สื่อการสอน

๑. บัตรคำ
๒. บัตรภาพ
๓. เกม/เพลง
๔. ตารางผันวรรณยุกต์
๕. แบบฝึก

การวัดและประเมินผล

การตรวจแบบฝึก

แบบฝึกการผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

ให้นักเรียนผันวรรณยุกต์คำต่อไปนี้ให้ครูฟังเป็นรายบุคคล ใช้เวลา ๑๐ นาที

ข้อที่	คำ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
๑.	กาน	ก่าน	ก้าน	ก้าน	ก่าน
๒.	ตั้ง	ตั้ง	ตั้ง	ตั้ง	ตั้ง
๓.	บน	บน	บน	บน	บน
๔.	กม	กม	กม	กม	กม
๕.	เต็ม	เต็ม	เต็ม	เต็ม	เต็ม
๖.	ดาว	ดาว	ดาว	ดาว	ดาว
๗.	ป่วย	ป่วย	ป่วย	ป่วย	ป่วย
๘.	ตุน	ตุน	ตุน	ตุน	ตุน
๙.	แปง	แปง	แปง	แปง	แปง
๑๐.	จอง	จอง	จอง	จอง	จอง

แบบบันทึกผลการผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

ร.ร.	ชื่อ - สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการ ประเมิน	
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน
คะแนนรวม**														

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนานักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าทำถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย √ ถ้าทำผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย √ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนผันวรรณยุกต์ได้

ส่วนที่ ๓ แนวทางการวัดและประเมินผลประจำหน่วย

ฉบับที่ ๑ การผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนเสียงและรูปวรรณยุกต์ของคำให้ถูกต้อง

ข้อที่	คำ	เสียงวรรณยุกต์	รูปวรรณยุกต์
ตัวอย่าง	บ้าน	โท	ˉ
๑.	ดิน		
๒.	ย่อง		
๓.	ห้อง		
๔.	ข้าว		
๕.	กอด		
๖.	เลี้ยง		
๗.	เจียบ		
๘.	ซ้าย		
๙.	ส้ม		
๑๐.	อ่าง		

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	เสียงวรรณยุกต์	รูปวรรณยุกต์
๑	ตื่น	เสียงโท	ˋ
๒	ย่อง	เสียงโท	ˊ
๓	ห้อง	เสียงโท	ˋ
๔	ข้าว	เสียงโท	ˋ
๕	กอด	เสียงเอก	ˊ
๖	เลี้ยง	เสียงตรี	ˊ
๗	เจียม	เสียงตรี	ˊ
๘	ซ้าย	เสียงตรี	ˊ
๙	ส้ม	เสียงโท	ˋ
๑๐	อ่าง	เสียงเอก	ˊ

แบบบันทึกผลการผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการ ประเมิน		
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
คะแนนรวม**															

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่ามีนักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าทำถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย √ ถ้าทำผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย √ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

ฉบับที่ ๒ การอ่านสะกดคำที่มีวรรณยุกต์และมีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

๑. ให้นักเรียนอ่านสะกดคำให้ ภายในเวลา ๕ นาที
๒. ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำว่า “บ้าน” ก่อนจับเวลา

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

บ้าน สะกดว่า บอ - อา - บา - บา - นอ - บาน - บาน - โท บ้าน
บอ - อา - นอ - บาน - บาน - โท บ้าน
หรือ บอ - อา - นอ - บาน - บาน - ไม้โท บ้าน

๑. ก้าน	๖. อ้อย
๒. จ๋อม	๗. เลี้ยง
๓. ข้าว	๘. เช้า
๔. ท้าย	๙. จิ้งจอก
๕. ปืบ	๑๐. เรื่องราว

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	อ่านสะกดคำ
๑.	ก้าน	กอ - อา - กา - กา - นอ - กาน - กาน - โท ก้าน กอ - อา - นอ - กาน - กาน - โท ก้าน หรือ กอ - อา - นอ - กาน - กาน - ไม่โท ก้าน
๒.	จ๋อม	จอ - ออ - จอ - จอ - มอ - จอม - จอม - จัตวา จ๋อม จอ - ออ - มอ - จอม - จอม - จัตวา จ๋อม หรือ จอ - ออ - มอ - จอม - จอม - ไม่จัตวา จ๋อม
๓.	ข้าว	ขอ - อา - ชา - ชา - วอ - ขาว - ขาว - โท ข้าว ขอ - อา - วอ - ขาว - ขาว - โท ข้าว หรือ ขอ - อา - วอ - ขาว - ขาว - ไม่โท ข้าว
๔.	ท่าย	ทอ - อา - ทา - ทา - ยอ - ทาย - ทาย - โท ท่าย ทอ - อา - ยอ - ทาย - ทาย - โท ท่าย หรือ ทอ - อา - ยอ - ทาย - ทาย - ไม่โท ท่าย
๕.	ป๊ีบ	ปอ - อี - ปี - ปี - บอ - ปีบ - ปีบ - ตรี ป๊ีบ ปอ - อี - บอ - ปีบ - ปีบ - ตรี ป๊ีบ หรือ ปอ - อี - บอ - ปีบ - ปีบ - ไม่ตรี ป๊ีบ
๖.	อ้อย	ออ - ออ - ออ - ออ - ยอ - ออย - ออย - โท อ้อย ออ - ออ - ยอ - ออย - ออย - โท อ้อย หรือ ออ - ออ - ยอ - ออย - ออย - ไม่โท อ้อย
๗.	เลี้ยง	ลอ - เอีย - เลีย - เลีย - งอ - เลียง - เลียง - โท เลี้ยง ลอ - เอีย - งอ - เลียง - เลียง - โท เลี้ยง หรือ ลอ - เอีย - งอ - เลียง - เลียง - ไม่โท เลี้ยง

ข้อที่	คำ	อ่านสะกดคำ
๘.	เข้า	ขอ - เอา - เขา - เขา - โท เข้า หรือ ขอ - เอา - เขา - ไม่โท เข้า
๙.	จิ้งจอก	จอ - อี - จิ - จิ - งอ - จิง - จิง - โท จิ้ง จอ - ออ - จอ - จอ - กอ จอก จิ้งจอก จอ - อี - งอ - จิง - จิง - โท จิ้ง จอ - ออ - กอ จอก จิ้งจอก หรือ จอ - อี - งอ - จิง - จิง - ไม่โท จิ้ง จอ - ออ - กอ จอก จิ้งจอก
๑๐.	เรื่องราว	รอ - เอื้อ - เรือ - เรือ - งอ - เรือง - เรือง - เอก เรือง รอ - อา - รา - รา - วอ ราว เรื่องราว รอ - เอื้อ - งอ - เรือง - เรือง - เอก เรือง รอ - อา - วอ ราว เรื่องราว หรือ รอ - เอื้อ - งอ - เรือง - ไม่เอก เรือง รอ - อา - วอ ราว เรื่องราว

ฉบับที่ ๓ การเขียนคำที่มีวรรณยุกต์และตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยใช้เวลา ๒๐ นาที
2. ให้ครูอ่านคำให้นักเรียนฟังคำละ ๒ ครั้ง โดยเว้นเวลาให้นักเรียนเขียนก่อนบอกคำในข้อ

ต่อไป

คำที่กำหนดให้เขียน

๑. แมว
๒. ช้าง
๓. ฉิ่ง
๔. โอง
๕. นิ้วมือ
๖. ตุ๊กแก
๗. กวядเดียว
๘. ตักแตน
๙. บ้าน
๑๐. มะม่วง

แบบบันทึกผลการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์และตัวสะกดตรงตามมาตรา

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการ ประเมิน		
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
คะแนนรวม**															

หมายเหตุ

- ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน
- วิธีการบันทึก ถ้าเขียนถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย \checkmark ถ้าเขียนผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย \checkmark เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
- ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
- ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
- นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

ตัวอย่างสรุปผลการประเมินการผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการประเมิน			รวม คะแนน (๓๐ คะแนน)	สรุปผลการประเมิน	
		ฉบับที่ ๑ (๑๐ คะแนน)	ฉบับที่ ๒ (๑๐ คะแนน)	ฉบับที่ ๓ (๑๐ คะแนน)		ผ่าน	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ

๑. ถ้ารวมคะแนนได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป และคะแนนรายแบบประเมินได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ทุกแบบประเมิน ถือว่าผ่านเกณฑ์
๒. ถ้ารวมคะแนนได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป แต่คะแนนรายแบบประเมินบางแบบประเมินได้ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ถือว่าผ่านเกณฑ์ แต่ให้ซ่อมเสริมส่วนที่ไม่ถึงร้อยละ ๘๐
๓. ถ้ารวมคะแนนได้ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ให้สอนซ่อมเสริม ในกรณีที่นักเรียนได้คะแนนบางแบบประเมินร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ไม่ต้องซ่อมเสริมส่วนนั้น

หน่วยที่ ๘ การแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ส่วนที่ ๑ ความรู้สำหรับครู

มาตรา คือ แม่บทแจกลูกอักษรตามหมวดคำที่มีตัวสะกดหรือออกเสียงอย่างเดียวกัน แบ่งออกเป็น ๘ มาตรา หรือ ๘ แม่ คือ แม่ก ก แม่กค แม่กบ แม่กม แม่เกย แม่เกอว แม่กง และแม่กน แบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๑. มาตราที่มีพยัญชนะเป็นตัวสะกดเพียงตัวเดียว ๔ มาตรา คือ

แม่กง	ใช้	ง สะกด	เช่น	หาง ปลิง สอง แรง ฯลฯ
แม่กม	ใช้	ม สะกด	เช่น	สม ตั้ม โสม สนาม งอม ฯลฯ
แม่เกย	ใช้	ย สะกด	เช่น	สาย โปรย เฉย ปุย ฯลฯ
แม่เกอว	ใช้	ว สะกด	เช่น	แห้ว กาว เปลว เปรี้ยว ฯลฯ

๒. มาตราที่มีพยัญชนะเป็นตัวสะกดในแต่ละมาตราหลายตัว แต่ออกเสียงเพียงเสียงเดียว มี ๔ มาตรา คือ

แม่กก	มีพยัญชนะ	ก ข ค ฆ	สะกด แล้วออกเสียงเป็นเสียง /ก/	เช่น	เลข ไรศ เมฆ ฯลฯ
แม่กค	มีพยัญชนะ	ด จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ฑ ศ ษ ส	สะกด แล้วออกเสียงเป็นเสียง /ด/	เช่น	กิจ ราช กฏ ปราบกฎ อัฐ ครุฑ พัฒนา ทูต รถ บาท พุศ อากาศ พิษ ทาส ฯลฯ
แม่กบ	มีพยัญชนะ	บ ป พ ฟ ภ	สะกด แล้วออกเสียงเป็นเสียง /บ/	เช่น	บาป ภาพ ยีราฟ ลาก ฯลฯ
แม่กน	มีพยัญชนะ	น ณ ฌ ฌ ร ล ฬ	สะกด แล้วออกเสียงเป็นเสียง /น/	เช่น	เชิญ คุณ ทาร คีล วาฬ ฯลฯ

การอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

การอ่านออกเสียงคำ โดยให้นักเรียนรู้จักเสียงพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ตามลำดับ เช่น

กรณีเป็นคำพยางค์เดียวให้อ่านสะกดคำ ดังนี้

เขต	แบบที่ ๑	ขอ - เอ - ต่อ เขต
	แบบที่ ๒	ขอ - เอ - เข - เข - ต่อ เขต
باب	แบบที่ ๑	บอ - อา - ปอ باب
	แบบที่ ๒	บอ - อา - บา - บา - ปอ باب
เลข	แบบที่ ๑	ลอ - เอ - ขอ เลก
	แบบที่ ๒	ลอ - เอ - เล - เล - ขอ เลก
เชิญ*	แบบที่ ๑	ขอ - เออ - ญอ เชิน
	แบบที่ ๒	ขอ - เออ - เซอ - เซอ - ญอ เชิน

*ถ้าใช้ ย แทน ญ ในการอ่านสะกดคำ จะทำให้สับสนกับแม่เอยได้ จึงคงรูปพยัญชนะ ญ ไว้

กรณีที่คำมีมากกว่า ๑ พยางค์ให้อ่านสะกดคำ ดังนี้

สุนัข	แบบที่ ๑	สอ - อุ สุนอ - อะ - ขอ นั๊ก สุ - นั๊ก
	แบบที่ ๒	สอ - อุ สุนอ - อะ - นะ - นะ - ขอ นั๊ก สุ - นั๊ก
เคารพ	แบบที่ ๑	คอ - เอา เคารอ - โอะ - พอ รบ เคา - รบ
	แบบที่ ๒	คอ - เอา เคารอ - โอะ - โระ - โระ - พอ รบ เคา - รบ
อาหาร	แบบที่ ๑	ออ - อา อา หอ - อา - รอ หาน อา - หาน
	แบบที่ ๒	ออ - อา อา หอ - อา - หา - หา - รอ หาน อา - หาน
โอกาส	แบบที่ ๑	ออ - โอ โอ กอ - อา - สอ กาด โอ - กาด
	แบบที่ ๒	ออ - โอ โอ กอ - อา - กา - กา - สอ กาด โอ - กาด

อ้างอิงเพิ่มเติม : กำชัย ทองหล่อ. (๒๕๓๗). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.

การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะสะกดคำตามรูปตัวอักษรที่ประกอบกันเป็นคำ โดยสะกดเรียงจากรูปตัวอักษรที่ปรากฏอยู่ในคำนั้น ๆ ซึ่งแตกต่างจากการอ่านสะกดคำ เช่น

กรณีเป็นคำพยางค์เดียวให้เขียนสะกดคำ ดังนี้

เลข	เขียนสะกดว่า	สระเอ - ลอ ลิง - ขอ ไช้
บาป	เขียนสะกดว่า	บอ ใบไม้ - สระอา - ปอ ปลา
เชิญ	เขียนสะกดว่า	สระเอ - ขอ ช้าง - สระอิ - ญอ หลิง
เขต	เขียนสะกดว่า	สระเอ - ขอ ไช้ - ตอ เต่า

กรณีเป็นคำที่มีมากกว่า ๑ พยางค์ให้เขียนสะกดคำ ดังนี้

สุนัข	เขียนสะกดว่า	สอ เสือ สระอุ นอ หนู ไม้หันอากาศ ขอ ไช้
เคารพ	เขียนสะกดว่า	สระเอ คอ ควาย สระอา รอ เรือ พอ พาน
อาหาร	เขียนสะกดว่า	ออ อ่าง สระอา หอ หีบ สระอา รอ เรือ
โอกาส	เขียนสะกดว่า	สระโอ ออ อ่าง กอ ไก่ สระอา สอ เสือ

หมายเหตุ

ความแตกต่างระหว่างการอ่านสะกดคำกับการเขียนสะกดคำ มีดังต่อไปนี้

การอ่านสะกดคำ เน้นที่เสียงตัวอักษรของพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ที่ประกอบกันเป็นคำ

การเขียนสะกดคำ เน้นเรียงตามรูปตัวอักษรที่ปรากฏทั้งพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ที่ประกอบกันเป็นคำนั้น

ส่วนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้

การแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ ๑ ขั้นนำ (แนะนำตัวสะกด)

๑. เชื่อมโยงความรู้คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา กับคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยครูเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำพร้อมกัน เป็นการทบทวนเรื่องตัวสะกดที่ตรงตามมาตรา เชื่อมโยงไปยังตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตรา อธิบายว่านอกจากพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดตามมาตราแล้ว ยังมีพยัญชนะอื่นที่นำมาเป็นคำสะกดแล้วออกเสียงเหมือนตัวสะกดเดียวกัน

๒. ครูนำคำในมาตราที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราให้นักเรียนเห็นรูปคำและอ่านออกเสียง โดยอธิบายเสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

๓. ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงตัวสะกดที่ออกเสียงเหมือนพยัญชนะที่สะกดตรงตามมาตรา เช่น มาตราโนแม่กด มี “ด” สะกด จากคำต่าง ๆ โดยใช้คำที่นักเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น รถ รส ตรวจ เป็นต้น หลังจากนั้น ครูอาจให้นักเรียนช่วยกันค้นหาคำที่มีอ่านออกเสียงเหมือน “ด” สะกด มาให้ได้มากที่สุด แล้วนำมาจัดหมวดหมู่ตามตัวสะกด

๔. ครูตรวจสอบจนแน่ใจว่านักเรียนรู้จักคำตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราถูกต้องหรือไม่ ทั้งนี้อาจไม่จำเป็นต้องครบถ้วนทุกตัว แต่อาจเป็นตัวสะกดที่ใช้บ่อย พบในคำจำนวนมาก หรือคำในบัญชีคำพื้นฐาน เช่น จ ช ต ท ธ เป็นต้น เนื่องจากตัวสะกดบางตัวมีคำที่พบน้อยมาก เช่น ช ฐ เป็นต้น

ขั้นที่ ๒ ขั้นสอนการสะกดเพื่ออ่านคำ

๑. ครูเขียนคำในมาตราที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราลงบนกระดานดำ แล้วอ่านออกเสียงจนแน่ใจว่านักเรียนอ่านถูกต้อง

๒. ครูเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราให้นักเรียนสังเกตตัวสะกด แล้วจึงให้อ่านคำพร้อมอธิบายเรื่องรูปและเสียงของตัวสะกด เช่น

เลข สะกดว่า สระเอ ลอ ลิง ขอ ไข่ อ่านว่า เลข รูป ข
ออกเสียงเป็น ก

๓. ครูนำคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำ จนแน่ใจว่านักเรียนอ่านถูกต้องทุกคำ เมื่อพบว่ามึนักเรียนอ่านสะกดคำไม่ถูกต้อง ครูต้องแก้ไขทันที

ขั้นที่ ๓ ขั้นสอนสะกดเพื่อเขียนคำ

๑. ให้นักเรียนเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา อาจแข่งขันเป็นกลุ่มหรือเดี่ยว โดยใช้คำตามระดับชั้นโดยตรวจสอบจากบัญชีคำพื้นฐานหรือหนังสือเรียน

๒. ครูตรวจสอบความถูกต้องจนแน่ใจว่านักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องทุกคน เมื่อพบว่ามึนักเรียนเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องครูต้องแก้ไขทันที

ขั้นที่ ๔ ขั้นสรุป (ฝึกทักษะ)

ขั้นตอนนี้ครูอาจใช้กิจกรรมหรือแบบฝึกทักษะ โดยให้อ่านประโยคและเรื่องราวที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียนอย่างหลากหลาย เพื่อฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำจนแน่ใจว่า นักเรียนอ่านและเขียนคำได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว

ข้อเสนอแนะ

๑. ครูควรจัดกิจกรรมตามลำดับขั้นตอน ได้แก่ ชั้นรู้จักตัวสะกด ชั้นเชื่อมโยงเสียงตัวสะกด ชั้นอ่านสะกดคำและอ่านคำ ชั้นเขียนสะกดคำและเขียนคำ โดยไม่รีบร้อนและไม่ข้ามขั้นตอน จนแน่ใจว่านักเรียนประสบผลสำเร็จตามขั้นตอน แล้วจึงฝึกทักษะให้เกิดความคล่องแคล่วในการอ่านและเขียนคำ

๒. การสอนแต่ละขั้นตอน ครูควรหากิจกรรมนำที่สนุกสนานเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ของการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน เช่น การใช้เกม เพลง กิจกรรมต่าง ๆ ควรหลีกเลี่ยงการสอนที่ให้นักเรียนเป็นผู้ฟังหรือผู้รับความรู้เพียงฝ่ายเดียว

๓. ครูควรจัดกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดความชัดเจนระหว่างเสียงตัวสะกดกับรูปตัวสะกด เช่น การทำซ้ำ การเขียนคำอ่าน การใช้รูปคำ เป็นต้น เนื่องจากคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเป็นคำที่ไม่ใช่คำไทยแท้ แต่เป็นคำที่มาจากภาษาอื่น จึงมีความแตกต่างระหว่างเสียงท้ายคำกับรูปคำ เช่น คำว่า “สุข” อ่านออกเสียง “ก” เป็นตัวสะกด แต่ใช้ “ช” ในการเขียนเป็นตัวสะกด หากพบว่านักเรียนบางคนยังไม่เข้าใจ ครูควรใส่ใจดูแลเป็นพิเศษและต้องทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ

๔. การใช้แบบฝึกทักษะหรือกิจกรรมฝึกทักษะที่มีอยู่อย่างหลากหลาย ครูควรเลือกและประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม โดยเลือกให้สอดคล้องกับขั้นตอนการสอน สภาพปัญหาและความต้องการในการฝึกทักษะ

๕. ครูควรตรวจงานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ และมีการแก้ไขให้นักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้องทุกครั้งเมื่อพบว่านักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้อง

๖. สำหรับเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ครูผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนเวลาตามความเหมาะสม

ตัวอย่างการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในห้องเรียน หน่วยที่ ๘ การแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

จุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วย	(๔ ชั่วโมง)
เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑	(๑ ชั่วโมง)
การอ่านเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดแม่กก ไม่ตรงตามมาตรา	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๒	(๑ ชั่วโมง)
การอ่านเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดแม่กข ไม่ตรงตามมาตรา	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๓	(๑ ชั่วโมง)
การอ่านเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดแม่กด ไม่ตรงตามมาตรา	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๔	(๑ ชั่วโมง)
การอ่านเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดแม่กน ไม่ตรงตามมาตรา	

แนวการจัดการเรียนรู้ ที่ ๑ การอ่านเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดแมก ไม่ตรงตามมาตรา

(๑ ชั่วโมง)

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดแมก ไม่ตรงตามมาตราได้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ (แนะนำตัวสะกด)

๑.๑ เชื่อมโยงความรู้เรื่องคำที่มีตัวสะกดแมก ตรงตามมาตรา โดยครูเขียนคำ แผนภูมิ หรือบัตรคำ คำที่มีตัวสะกดแมกตรงตามมาตรา เช่น สุข นาก จิก เสก บนกระดานดำ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำพร้อมกัน เป็นการทบทวนเสียงตัวสะกดแมก ตรงตามมาตราเชื่อมโยงไปยังตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตรา โดยอธิบายว่า พยัญชนะตัว ก เป็นตัวสะกดแล้ว ยังมีพยัญชนะอีก ๓ ตัว ที่ออกเสียงเหมือน ก เป็นตัวสะกด ได้แก่ ข ค ฃ

๑.๒ ครูเขียนคำที่มี ข ค ฃ เป็นตัวสะกดบนกระดานดำ เช่น สุข นาค เลข โชค ภาค เมฆ ครูอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน

๒. ขั้นสอนการสะกดเพื่ออ่านคำ

๒.๑ ครูนำบัตรคำหรือเขียนคำว่า นาก และ นาค ให้นักเรียนสังเกตและบอกความแตกต่าง โดยครูใช้คำถามนำ เพื่อให้นักเรียนตอบคำถาม เช่น

นาก และ นาค เขียนเหมือนกันหรือไม่ แตกต่างกันอย่างไรร

นาก และ นาค อ่านออกเสียงเหมือนกันหรือไม่ เพราะอะไร

นาก หมายถึงอะไร และ นาค หมายถึงอะไร

๒.๒ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความแตกต่างของคำทั้งสองคำ เช่น ตัวอย่างการสรุป คือ “นาก” หมายถึง โลหะผสมชนิดหนึ่ง โดยนำทองคำ เงิน กับทองแดงผสมเข้าด้วยกัน นิยมใช้ทำรูปพรรณต่าง ๆ หรือซื้อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ขนลำตัวสีน้ำตาลอมเทา มี ๒ ชั้น ชั้นในละเอียด ชั้นนอกหยาบ หัวกว้าง และแบน ระหว่างนิ้วมีแผ่นพังผืดซึ่งอยู่คล้ายตีนเป็ด หางแบน ขาหลังใหญ่และแข็งแรงกว่า

ขาหน้า ใช้ว่ายน้ำร่วมกับหาง ไส้จับปลาและสัตว์น้ำเล็ก ๆ ครูอาจนำของจริงมาให้นักเรียนดู และ “นาค” หมายถึง คนที่เตรียมบวช

๒.๓ ครูนำบัตรคำ คำว่า “สุข” ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและอ่านสะกดคำ และยกตัวอย่างคำอื่น ๆ เพิ่มเติมอีก เช่น มาก เลข นาค เมฆ แล้วให้นักเรียนอ่านและสะกดคำ

สุข สะกดว่า สอ - อุ - ขอ สุข

เลข สะกดว่า ลอ - เอ - ขอ เลข

มาก สะกดว่า มอ - อา - กอ มาก

นาค สะกดว่า นอ - อา - คอ นาค

เมฆ สะกดว่า มอ - เอ - ขอ เมฆ

๒.๔ ให้นักเรียนสังเกตคำที่อ่านว่า แต่ละคำมีพยัญชนะตัวใดเป็นตัวสะกด เช่น สุข เลข มี ข เป็นตัวสะกด มาก มี ก เป็นตัวสะกด นาค มี ค เป็นตัวสะกด และเมฆ มี ฆ เป็นตัวสะกด

๒.๕ ร่วมกันสรุป “คำที่มีตัวสะกดแม่ก ไม่ตรงตามมาตรา” คือ คำที่มี ข ค ฆ เป็นตัวสะกด แต่ออกเสียง ก

๒.๖ ครูให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่ก ไม่ตรงตามมาตราจากแบบฝึกที่ ๑

๓. ขั้นสอนการสะกดเพื่อเขียนคำ

ครูให้นักเรียนเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่ก ไม่ตรงตามมาตราลงในสมุดงานของนักเรียน โดยครูอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้องและชัดเจน คำละ ๒ ครั้ง แล้วให้นักเรียนเขียนลงในสมุด จำนวน ๑๐ คำ คือ สุข เลข ประมุข โขศ ภาค เทคนิค วิหค นาค บริจาค เมฆ เป็นต้น

๔. ขั้นสรุป (ฝึกทักษะ)

ครูให้นักเรียนฝึกอ่านคำจากแบบฝึกที่ ๑ จากนั้นให้นักเรียนอ่านให้ครูฟังเป็นรายบุคคล โดยเลือกอ่านคำครั้งละ ๕ คำ ขณะที่นักเรียนอ่าน ครูบันทึกข้อมูลการอ่านลงในแบบบันทึก นอกจากนี้ครูอาจใช้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียนได้อย่างหลากหลาย เพื่อฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำ จนแน่ใจว่านักเรียนอ่านและเขียนคำได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วตามแบบฝึกที่ ๒

สื่อการสอน

๑. บัตรคำ
๒. แบบฝึก

การวัดและประเมินผล

การตรวจแบบฝึก

แบบฝึกที่ ๑ การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราในแม่กก

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้ภายในเวลา ๕ นาที

คำที่กำหนดให้

๑. เลข
๒. นาค
๓. สุนัข
๔. สุข
๕. โชค
๖. โรค
๗. ภาค
๘. วิหค
๙. เมฆ
๑๐. โชค

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	อ่านว่า
๑.	เลข	เลก
๒.	นาค	นาก
๓.	สุนัข	สุ - นั๊ก
๔.	สุข	สุก
๕.	โชค	โชค
๖.	โรค	โรค
๗.	ภาค	พาก
๘.	วิหค	วิ - ทก
๙.	เมฆ	เมก
๑๐.	ประมุข	ประ - มุก

แบบฝึกที่ ๒ การเขียนคำที่มีตัวสะกดแมกก ไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยใช้เวลา ๕ นาที
- ให้ครูอ่านคำให้นักเรียนฟัง คำละ ๒ ครั้ง โดยเว้นเวลาให้นักเรียนเขียนก่อนบอกคำในข้อต่อไป

คำที่ให้เขียน

- เลข
- นาค
- สุนัข
- สุข
- โชค
- โรค
- ภาค
- วิหค
- เมฆ
- ประมุข

แนวการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การอ่านเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดแม่กบ ไม่ตรงตามมาตรา

(๑ ชั่วโมง)

จุดประสงค์การเรียนรู้

อ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กบ ไม่ตรงมาตราได้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ (แนะนำตัวสะกด)

๑.๑ เชื่อมโยงและทบทวนก่อนเริ่มต้นจัดกิจกรรมเรียนรู้เรื่องใหม่ เสนอแนะให้ครูมีการตรวจแก้ไขผลงานของนักเรียนจากชั่วโมงที่ผ่านมา เพราะการตรวจแก้ไขผลงานหรือการบ้านของนักเรียน เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการปลูกฝังอุปนิสัยที่ดีแก่นักเรียนในด้านความรับผิดชอบ และความใส่ใจต่อสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ไปแล้ว รวมทั้งเป็นการตรวจสอบว่า นักเรียนเข้าใจเนื้อหาหรือสิ่งที่เรียนรู้หรือไม่ อย่างไร

๑.๒ เชื่อมโยงความรู้คำที่มีตัวสะกดแม่กบ ตรงตามมาตรา โดยครูเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา เช่น ทาบ แบบ โอบ บนกระดานดำ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำพร้อมกัน เป็นการทบทวนเสียงตัวสะกดแม่กบ เชื่อมโยงไปยังตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตรา โดยอธิบายให้กับนักเรียนว่านอกจากพยัญชนะตัว บ เป็นตัวสะกดแล้ว ยังมีพยัญชนะอีก ๔ ตัว ที่ออกเสียงเหมือน บ เป็นตัวสะกด ได้แก่ ป พ ฟ ภ

๑.๓ ครูเขียนคำที่มี ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกดบนกระดานดำ เช่น สรูป ยุโรป ภาพ เคารพ ยีราฟ ลาก ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน

๒. ขั้นสอนการสะกดเพื่ออ่านคำ

๒.๑ ครูนำบัตรคำ คำว่า “ลาก” ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและอ่านสะกดคำ และยกตัวอย่างคำอื่น ๆ เพิ่มเติมอีก เช่น รูป ภาพ กาบ แล้วให้นักเรียนอ่านและสะกดคำ

ลาก สะกดว่า ลอ - อา - ภอ ลาบ

รูป สะกดว่า ธอ - อุ - ปอ ทูบ

กาบ สะกดว่า กอ - อา - บอ กาบ

๒.๒ ให้นักเรียนสังเกตคำที่อ่านว่าแต่ละคำมีพยัญชนะตัวใดเป็นตัวสะกด เช่น ลาก มี ก เป็นตัวสะกด รูป มี ี เป็นตัวสะกด และ กาบ มี บ เป็นตัวสะกด

๒.๓ ร่วมกันสรุป “คำที่มีตัวสะกดแม่กบ ไม่ตรงตามมาตรา” คือ คำที่มี พ ฟ ภ ป เป็นตัวสะกดแต่ออกเสียง บ

๒.๔ ครูให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กบไม่ตรงตามมาตรา แล้วเลือกและเขียนคำ โดยแยกตามตัวสะกด ป พ ฟ ภ ตามแบบฝึกหัดที่ ๑

๓. ขั้นสอนสะกดเพื่อเขียนคำ

ให้นักเรียนฝึกเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มตามความเหมาะสม หลังจากนั้นครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาครั้งละ ๑ คน เพื่อเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กบ ตรงตามมาตราและไม่ตรงมาตราตามที่ครูบอก เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จ ๑ คำ ครูตรวจสอบความถูกต้องและให้คะแนนทันที ถ้าพบว่ากลุ่มไหนเขียนผิดให้แก้ไขทันที

๔. ขั้นสรุป (ฝึกทักษะ)

ครูให้นักเรียนฝึกอ่านคำจากแบบฝึกที่ ๒ หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านให้ครูฟังเป็นรายบุคคล เลือกอ่านคำครั้งละ ๕ คำ ขณะที่นักเรียนอ่านครูบันทึกข้อมูลการอ่านลงในแบบบันทึก ทั้งนี้ครูอาจใช้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียนได้อย่างหลากหลาย เพื่อฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำ จนแน่ใจว่านักเรียนอ่านและเขียนคำได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว

สื่อการสอน

๑. บัตรคำ
๒. แบบฝึก

การวัดและประเมินผล

การตรวจแบบฝึก

แบบฝึกที่ ๑ การอ่านคำที่มีตัวสะกดแม่กบ ไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านสะกดคำที่กำหนดให้ ภายในเวลา ๓ นาที

๑. ภาพ
๒. รูป
๓. บาบ
๔. ฐูป
๕. โลภ

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	สะกดว่า
๑.	ภอ - ออ - บอ ภาพ
๒.	รอ - อู - ปอ รูป
๓.	บอ - ออ - นอ บาน
๔.	ทอ - อู - ปอ ทูบ
๕.	ลอ - โอ - ภอ โลภ

แบบฝึกที่ ๒ การเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กบ ไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยใช้เวลา ๕ นาที
- ให้ครูอ่านคำให้นักเรียนฟังคำละ ๒ ครั้ง โดยเว้นเวลาให้นักเรียนเขียนก่อนบอกคำในข้อ

ต่อไป

คำที่กำหนดให้เขียน

๑. บาบ
๒. รูป
๓. สุภาพ
๔. ลาก
๕. เคารพ
๖. อาชีพ
๗. โลก
๘. ยีราฟ
๙. รูปร่าง
๑๐. ฐูป

ส่วนที่ ๓ แนวทางการวัดและประเมินผลประจำหน่วย

ฉบับที่ ๑ การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้ โดยใช้เวลา ๕ นาที

๑. ความสุข	๑๑. รูปภาพ
๒. ประมุข	๑๒. โลภมาก
๓. โชคดี	๑๓. เคราฟ
๔. โอกาส	๑๔. คุณ
๕. กฎ	๑๕. ทาส
๖. ฟุตบอล	๑๖. กุญแจ
๗. ตำรวจ	๑๗. อาหาร
๘. อากาศ	๑๘. วาฬ
๙. วิเศษ	๑๙. ลูกบอล
๑๐. ครูฯ	๒๐. โบราณ

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	อ่านว่า
๑.	ความสุข	คฺวาม - สุก
๒.	ประมุข	ปฺรละ - มุก
๓.	โชคดี	โชค - ดี
๔.	โอกาส	โอ - กาด
๕.	กฎ	กต
๖.	ฟุตบอล	ฟุต - บอน
๗.	ตำรวจ	ตำ - หรวด
๘.	อากาศ	อา - กาด
๙.	วิเศษ	วิ - เสด
๑๐.	ครูช	ครูต
๑๑.	รูปภาพ	รูป - พาบ
๑๒.	โลภ	โลบ
๑๓.	เคารพ	เคา - รบ
๑๔.	คุณ	คูน
๑๕.	ทาส	ทาด
๑๖.	กัญแจ	กุน - แจ
๑๗.	อาหาร	อา - หาน
๑๘.	วาท	วาน
๑๙.	ลูกบอล	ลูก - บอน
๒๐.	โบราณ	โบ - ราน

ฉบับที่ ๒ การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยใช้เวลา ๕ นาที
- ให้ครูอ่านคำให้นักเรียนฟังคำละ ๒ ครั้ง โดยเว้นเวลาให้นักเรียนเขียนก่อนบอกคำในข้อ

ต่อไป

คำที่ให้เขียน

๑. นาค	๑๑. ยาเสพติด
๒. บวช	๑๒. ถ่ายรูป
๓. ความสุข	๑๓. โชคลาภ
๔. ประมาท	๑๔. เชิญธง
๕. พิเศษ	๑๕. กันตาร
๖. โอรส	๑๖. ถือสีล
๗. สัญญา	๑๗. ขอบคุณ
๘. ฟุตบอล	๑๘. วาฬ
๙. จิตใจ	๑๙. อุทิศ
๑๐. รถไฟ	๒๐. บำเพ็ญ

ตัวอย่างสรุปผลการประเมินการแจกลูกสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการประเมิน		รวม คะแนน (๔๐ คะแนน)	สรุปผลการประเมิน	
		ฉบับที่ ๑ (๒๐ คะแนน)	ฉบับที่ ๒ (๒๐ คะแนน)		ผ่าน	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ

๑. ถ้ารวมคะแนนได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป และคะแนนรายแบบประเมินได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ทุกแบบประเมิน ถือว่าผ่านเกณฑ์
๒. ถ้ารวมคะแนนได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป แต่คะแนนรายแบบประเมินบางแบบประเมินได้ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ถือว่าผ่านเกณฑ์ แต่ให้ซ่อมเสริมส่วนที่ไม่ถึงร้อยละ ๘๐
๓. ถ้ารวมคะแนนได้ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ให้สอนซ่อมเสริม ในกรณีที่นักเรียนได้คะแนนบางแบบประเมินร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ไม่ต้องซ่อมเสริมส่วนนั้น

หน่วยที่ ๙ การแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรควบ

ส่วนที่ ๑ ความรู้สำหรับครู

คำควบกล้ำ แบ่งตามลักษณะการออกเสียงได้ ๒ ประเภท คือ อักษรควบแท้ และอักษรควบไม่แท้

๑. **อักษรควบแท้** คือ อักษรควบที่ออกเสียงพยัญชนะทั้ง ๒ ตัว ควบกล้ำกัน มี ๑๕ ลักษณะ คือ พยัญชนะต้นตัวแรกเป็น ก ข ค ต ป ผ พ ควบกับ ร หรือ ล หรือ ว ดังต่อไปนี้

พยัญชนะต้นตัวแรก	ก	ข	ค	ต	ป	พ	ผ
พยัญชนะควบ ร	ร	ร	ร	ร	ร	ร	-
พยัญชนะควบ ล	ล	ล	ล	-	ล	ล	ล
พยัญชนะควบ ว	ว	ว	ว	-	-	-	-

คำที่พยัญชนะต้นควบกับ ร มี ๖ ลักษณะ คือ กร ขร คร ตร พร และ พร ดังนี้

กร เช่น ไกร กรอง กราย กรีด แกร่ง

ขร เช่น ขร้าว ขรุขระ ขริบ

คร เช่น ไคร ครบ ครั้น คร้าม คร้ว ครอง ครอบ

ตร เช่น ตรอง ตริ ตรี ตรง ตรึง ตระ

ปร เช่น ปราณ เปรม เปราะ ประปราย

พร เช่น พรวน พริ้ง พรั่ง พราย เพรง พริก

คำที่พยัญชนะต้นควบกับ ล มี ๕ ลักษณะ คือ กล ขล คล ปล และ ผล ดังนี้

กล เช่น กล้า กลิ่น กลม กลอง กล่อม กลาด เกลา เกลียว เกลื่อน

ขล เช่น ขลาด เวลา โขลง โขลน ขลัง ขลิบ

คล เช่น คล้า คลาด คลาย คล้อย คลัง

ปล เช่น ปลา เปลี้ย ปล้ม ปลัก ปลวก ปลอบ

ผล เช่น ผลาญ ผลุง ผลุบ เผลอ เผล่ เผล้

คำที่พยัญชนะต้นควบกับ ว มี ๓ ลักษณะ คือ กว ขว และ คว ดังนี้

กว เช่น กวาด กวัก ไกว แกว่ง กวาง เกวียน

ขว เช่น ขวา ขวาน ขวิด ขวกไขว่ ขวนขวาย

คว เช่น ความ ความ ความวาย ควัก คว้าง ควัน

๒. อักษรควบไม่แท้ คือ อักษรควบที่ออกเสียงแต่พยัญชนะต้นตัวหน้าตัวเดียวบ้าง ออกเสียงกลายเป็นตัวอื่นไปบ้าง มี ๒ ลักษณะ ดังนี้

๒.๑ คำที่มีพยัญชนะต้นควบกับ ร แต่ไม่ออกเสียง /ร/ ได้แก่ พยัญชนะ จร ชร ศร สร เช่น

จริง	อ่านว่า	จิง
เศร้า	อ่านว่า	เส้า
สร้อย	อ่านว่า	ส้อย
ศรี	อ่านว่า	สี
ศรัทธา	อ่านว่า	สัด - ทา
เศรษฐี	อ่านว่า	เสด - ถี
อาศรม	อ่านว่า	อา - สม
เสริม	อ่านว่า	เสิม
สร้าง	อ่านว่า	ส้าง
สระ	อ่านว่า	สะ
สรง	อ่านว่า	สง

สร้าง	อ่านว่า	สร้าง
เสร็จ	อ่านว่า	เสียด
ประเสริฐ	อ่านว่า	ประ - เสียด
กำสรวล	อ่านว่า	กำ - สนวน

๒.๒ คำที่มีพยัญชนะต้น ท ควบกับ ร แล้วออกเสียงเป็น /ช/ มีทั้งหมด ๑๘ คำ นอกเหนือจากนี้ คำ ทร ควบกล้ำกันที่เป็นคำยืมจากภาษาบาลีสันสกฤต จะออกเสียง /ทร/ เช่น อินทรา จันทรา นันทรา เป็นต้น

ทรง	อ่านว่า	ชง
ทราบ	อ่านว่า	ซาบ
ทราบ	อ่านว่า	ซาม
ทราย	อ่านว่า	ซา
แทรก	อ่านว่า	แซก
ทรุด	อ่านว่า	ชูด
โตรม	อ่านว่า	โซม
ทรง	อ่านว่า	ชวง
ทรัพย์	อ่านว่า	ซั๊บ
ไทร	อ่านว่า	ไซ
มัทรี	อ่านว่า	มัด - ซี
อินทรี	อ่านว่า	อิน - ซี
อินทรีย์	อ่านว่า	อิน - ซี
นันทรี	อ่านว่า	นน - ซี
พุทรา	อ่านว่า	ฟูด - ซา
ฉะเชิงเทรา	อ่านว่า	ฉะ - เชิง - เซา
เทริด	อ่านว่า	เซียด
ทรวด	อ่านว่า	ชวด

หรืออาจใช้บัตรย่อยกรอง ภาพยานี้ ๑๑ คำควบกล้ำไม่แท้ ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียน เพื่อช่วยจำ ดังนี้

ทรุดทรงทราบทรามทราย	ทรุดโทรมหมายนกอินทรี
มัทรีอินทรียมี่	เทริดนนทรีพุทราเพรา
ทรวงไทรทรีพัยแทรกวัด	โทรมนัสย์* ฉะเชิงเทรา
ตัว ทร เหล่านี้เรา	ออกสำเนียงเป็นเสียง ซ

(กำชัย ทองหล่อ)

* คำนี้ ไม่มีใช้ในภาษาไทยแล้ว

การสอนอ่านสะกดคำที่มีอักษรควบ

การสอนอ่านสะกดคำที่มีอักษรควบมีหลายวิธี ครูควรเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งในการสอน เมื่อนักเรียนจดจำรูปและเสียงของตัวอักษรได้แล้ว นักเรียนสามารถเรียนรู้การอ่านและการเขียน ไปพร้อม ๆ กันได้ แต่ครูควรสอนให้นักเรียนอ่านก่อน แล้วจึงเริ่มฝึกการเขียนสะกดคำ

๑. การสอนอ่านและเขียนคำที่มีอักษรควบแท้ สอนอ่านได้ ๒ แบบ คือ อ่านเรียงตัวอักษร ที่ปรากฏ และอ่านออกเสียงตัวควบพร้อมกัน ดังนี้

๑.๑ การสอนอ่านคำที่มีอักษรควบแท้

สอนอ่านเรียงตัวอักษรที่ปรากฏ แล้วให้อ่านเป็นเสียงเดียว ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ ๑ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ร และไม่มีตัวสะกด

ไกร	สะกดว่า	กอ - รอ - ไอ	ไกร
ขรัว	สะกดว่า	ขอ - รอ - อัว	ขรัว
ครู	สะกดว่า	คอ - รอ - อุ	ครู
ตรี	สะกดว่า	ตอ - รอ - อี	ตรี
ประ	สะกดว่า	ปอ - รอ - อะ	ประ
พระ	สะกดว่า	พอ - รอ - อะ	พระ

ตัวอย่างที่ ๒ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ร และมีตัวสะกด

กราบ	สะกดว่า	กอ - รอ - อา - บอ	กราบ
ขริ่ม	สะกดว่า	ขอ - รอ - อี - มอ	ขริ่ม
เค็รียด	สะกดว่า	คอ - รอ - เอีย - ตอ	เค็รียด
ตรวจ	สะกดว่า	ตอ - รอ - อัว - จอ	ตรวจ

ตัวอย่างที่ ๓ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ล และไม่มีตัวสะกด

ไกล	สะกดว่า	กอ - ลอ - ไอ	ไกล
คละ	สะกดว่า	คอ - ลอ - อะ	คละ
ปลา	สะกดว่า	ปอ - ลอ - อา	ปลา
พลู	สะกดว่า	พอ - ลอ - อุ	พลู

ตัวอย่างที่ ๔ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ล และมีตัวสะกด

กลอง	สะกดว่า	กอ - ลอ - ออ - งอ	กลอง
โหลง	สะกดว่า	ขอ - ลอ - โอ - งอ	โหลง
คลาน	สะกดว่า	คอ - ลอ - อา - นอ	คลาน
ปลวก	สะกดว่า	ปอ - ลอ - อัว - กอ	ปลวก
เพลิน	สะกดว่า	พอ - ลอ - เออ - นอ	เพลิน
ผลึก	สะกดว่า	ผอ - ลอ - อะ - กอ	ผลึก

ตัวอย่างที่ ๕ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ว และไม่มีตัวสะกด

กวา	สะกดว่า	กอ - วอ - อา	กวา
ขวา	สะกดว่า	ขอ - วอ - อา	ขวา

ตัวอย่างที่ ๒ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ว และมีตัวสะกด

กว้าง สะกดว่า กอ - วอ - อา - งอ กวาง

แขวน สะกดว่า ขอ - วอ - แอ - นอแขวน

ควาย สะกดว่า คอ - วอ - อา - ยอควาย

๑.๒ การสอนอ่านคำที่มีอักษรควบแท้โดยการแจกลูก

เมื่อนักเรียนฝึกอ่านคำที่มีอักษรควบจนเข้าใจแล้ว ครูควรให้นักเรียนฝึกอ่านเพิ่มเติม โดยการแจกลูก ดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ การอ่านแจกลูกคำที่มีอักษรควบแท้แบบไม่มีตัวสะกด

	สระ อา (-า)	สระ อี (-ี)	สระ อุ (-ู)
กร	กรา	กรี	กู
ขร	ขรา	ขรี	ขู
คร	ครา	ครี	คู
ตร	ตรา	ตรี	ตู
ปร	ปรา	ปรี	ปู
พร	ปรา	พรี	พู

ตัวอย่างที่ ๒ การอ่านแจกลูกคำที่มีอักษรควบแท้แบบมีตัวสะกด

อักษรควบ	สระ	ตัวสะกด	อ่านว่า
ปร	อา	ง	ปราง
	บา	บ	ปราบ
	เบีย	บ	เปรียบ
	โบ	ด	โปรด
	บอ	ง	แปรง

๑.๓ การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบแท้

การสอนเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบแท้ครูจะต้องฝึกให้นักเรียนสะกดคำให้คล่องก่อน โดยใช้วิธีการสะกดแบบเรียงตามลำดับตัวอักษร ดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบแท้แบบไม่มีตัวสะกด

โกร	เขียนสะกดว่า	สระโ-ไม่้มลาย กอ ไก่ รอ เรือ
ขรัว	เขียนสะกดว่า	ขอ ไช้ รอ เรือ สระอัว
ครุ	เขียนสะกดว่า	คอ ควาย รอ เรือ สระอุ
ตรี	เขียนสะกดว่า	ตอ เต่า รอ เรือ สระอี
ประ	เขียนสะกดว่า	ปอ ปลา รอ เรือ สระอะ
พระ	เขียนสะกดว่า	พอ พาน รอ เรือ สระอะ

ตัวอย่างที่ ๒ การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบแท้แบบมีตัวสะกด

พราว	เขียนสะกดว่า	พอ พาน รอ เรือ สระอา วอ แหวน
กราบ	เขียนสะกดว่า	กอ ไก่ รอ เรือ สระอา บอ ใบไม้
กรวย	เขียนสะกดว่า	กอ ไก่ รอ เรือ วอ แหวน ยอ ยักษ์
คราด	เขียนสะกดว่า	คอ ควาย รอ เรือ สระอา ดอ เด็ก
กรีด	เขียนสะกดว่า	กอ ไก่ รอ เรือ สระอี ดอ เด็ก

๑.๔ การผันวรรณยุกต์

การผันเสียงวรรณยุกต์คำที่มีอักษรควบแท้ใช้หลักการเดียวกันกับการผันเสียงวรรณยุกต์ของคำที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียว โดยยึดกฎการผันวรรณยุกต์ของพยัญชนะต้นตัวแรก ไม่ใช่ตัวที่มาควบ ดังตาราง

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก (ˊ)	โท (ˊ̄)	ตรี (ˋ̄)	จัตวา (ˋ̄̄)
พยัญชนะต้นอักษรกลาง	กรา	กร่า	กร้า	กร๊า	กร๋า
พยัญชนะต้นอักษรต่ำ	เครื่อง	-	เครื่อง	เครื่อง	-
พยัญชนะต้นอักษรสูง	-	ขว้าง	ขว้าง		ขวาง

๒. การสอนอ่านและเขียนคำที่มีอักษรควบไม่แท้

๒.๑ การสะกดคำเพื่ออ่านคำที่มีอักษรควบไม่แท้

๒.๑.๑ การสะกดคำที่ควบกับ ร แต่ไม่ออกเสียง /ร/

จริง สะกดว่า จอ - รอ - อี - งอ จิง

ไซร์ สะกดว่า ซอ - รอ - ไอ - ไม้โท ไซ้

หรือ ซอ - รอ - ไอ - ไซ - ไม้โท ไซ้

เศร้า สะกดว่า สอ - รอ - เอา - ไม้โท เส้า

หรือ สอ - รอ - เอา - เส้า - ไม้โท เส้า

สร้อย สะกดว่า สอ - รอ - ออ - ยอ - สอย - ไม้โท ส้อย

๒.๑.๒ การสอนอ่านและเขียนคำที่มีพยัญชนะ ท ควบกับ ร แล้วออกเสียงเป็น /ซ/ ให้นักเรียนท่องจำคำทั้ง ๑๘ คำ

๒.๒ การสะกดคำเพื่อเขียนให้สะกดแบบเรียงตามลำดับตัวอักษร ดังนี้

จริง เขียนสะกดว่า จอ जान รอ เรือ สระอึ งอ งู

ศรี เขียนสะกดว่า สอ ศาลา รอ เรือ สระอึ

สร้าง เขียนสะกดว่า สอ เสื่อ รอ เรือ สระอา งอ งู ไม้โท

ส่วนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้

การสอนอ่านเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบควบแยกอธิบายคำที่มีอักษรควบแท้ที่พยัญชนะต้นควบกับ ร ล ว ควบ และคำควบกล้ำไม่แท้ เมื่อนักเรียนจดจำรูปและเสียงของตัวอักษรได้แล้ว นักเรียนสามารถเรียนรู้การอ่านและการเขียนไปพร้อมกันได้ แต่ครูก็ควรสอนให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้คล่องก่อน แล้วจึงเริ่มฝึกการเขียนสะกดคำ ดังนี้

ขั้นที่ ๑ การอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรควบที่พยัญชนะต้นควบกับ ร แบบไม่มีตัวสะกด

๑.๑ ครูให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น ก ข ค ต ป พ ควบกับ ร คือ กร ขร คร ตร พร แล้วฝึกให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้อง

๑.๒ ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีอักษรควบที่มีพยัญชนะ ก ข ค ต ป พ ควบกับ ร แบบไม่มีตัวสะกด โดยการสะกดคำ เช่น คำว่า ไกร ขรัว ครู ตรี เป็นต้น โดยครูอ่านนำให้นักเรียนอ่านตามพร้อม ๆ กัน และอ่านเป็นรายบุคคล

๑.๓ ครูฝึกให้นักเรียนอ่านโดยการแจกลูกคำที่มีอักษรควบที่มีพยัญชนะ ก ข ค ต ป พ ควบกับ ร แบบไม่มีตัวสะกด

๑.๔ ครูฝึกให้นักเรียนผันวรรณยุกต์คำที่มีอักษรควบ

๑.๕ ครูฝึกให้นักเรียนเขียนโดยการสะกดคำที่มีอักษรควบกับ ร แบบไม่มีตัวสะกด ให้เขียนเรียงตามตัวอักษร เช่น คำว่า ไกร เขียนสะกดคำว่า สระไอ ไ้ม้มลาย กอ ไก่อ รือ

ขั้นที่ ๒ การอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรควบที่มีพยัญชนะต้นควบกับ ร แบบมีตัวสะกด

๒.๑ ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีอักษรควบที่มีพยัญชนะ ก ข ค ต ป พ ควบ ร ที่มีตัวสะกด เช่น คำว่า กราบ ขริม แปรง คราด ตราด เป็นต้น โดยครูอ่านนำให้นักเรียนอ่านตามพร้อม ๆ กัน และอ่านเป็นรายบุคคล

๒.๒ ครูฝึกให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรควบที่มีพยัญชนะ ก ข ค ต ป พ ควบกับ ร แบบมีตัวสะกด ถ้านักเรียนอ่านสะกดคำใดไม่ถูกต้องครูอธิบายและแก้ไขทันที

๒.๓ ครูฝึกให้นักเรียนผันวรรณยุกต์คำที่มีอักษรควบที่มีตัวสะกด

๒.๔ ครูฝึกให้นักเรียนเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบที่มีพยัญชนะต้นควบกับ ร แบบไม่มีตัวสะกด โดยให้เขียนเรียงตามตัวอักษร เช่น คราด เขียนสะกดคำว่า คอ ควาย รอ เรือ สระอา ดอ เต็ก เป็นต้น

ขั้นที่ ๓ การอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรควบที่มีพยัญชนะต้นควบกับ ล แบบไม่มี และมีตัวสะกด

๓.๑ ครูให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น ก ข ค ป ผ พ ควบกับ ล ได้แก่ กล ขล คล ปล ผล พล แล้วฝึกให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้อง

๓.๒ ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีอักษรควบที่มีพยัญชนะ ก ข ค ป ผ พ ควบกับ ล แบบไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด เช่น คำว่า ไกล คลา แปลก เพลิน ผลาญ เป็นต้น โดยครูอ่านนำ และให้นักเรียนอ่านตามพร้อม ๆ กัน และอ่านเป็นรายบุคคล

๓.๓ ครูให้นักเรียนฝึกอ่านโดยการแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรควบที่มีพยัญชนะ ก ข ค ป ผ พ ควบกับ ล แบบไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด

๓.๔ ครูฝึกให้นักเรียนผันวรรณยุกต์

๓.๕ ครูฝึกให้นักเรียนสะกดคำที่มีอักษรควบที่มีพยัญชนะต้นมี ล ควบ แบบไม่มีและมีตัวสะกด โดยให้เขียนเรียงตามตัวอักษร เช่น กล้วย เขียนสะกดคำว่า กอ ไก่ ลอ ลิง วอ แหวน ยอ ยักษ์ ไมโท เป็นต้น

ขั้นที่ ๔ การอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรควบที่มีพยัญชนะต้นควบกับ
ว แบบไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด โดยให้ดำเนินการตามแบบขั้นที่ ๓

ขั้นที่ ๕ การอ่านเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบไม่แท้

๕.๑ ครูให้ความรู้เกี่ยวกับคำที่มีอักษรควบไม่แท้ว่ามี ๒ ลักษณะ คือ คำที่มีอักษรควบไม่แท้
ที่ออกเสียงพยัญชนะหน้าเพียงตัวเดียว ได้แก่ จร สร ศร ชร และคำที่มีอักษรควบไม่แท้ ที่มีพยัญชนะต้น
เป็น ทร แต่อ่านออกเสียงเป็น ซ ได้แก่ ทราบ ทราม ทราย พุทรา นนทรี เป็นต้น

๕.๒ ให้นักเรียนฝึกการอ่านเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบไม่แท้ที่ออกเสียงพยัญชนะหน้า
เพียงตัวเดียว ได้แก่ จร สร ศร ชร

๕.๓ ให้นักเรียนฝึกการอ่านเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบไม่แท้ที่มีพยัญชนะต้นเป็น ทร
แต่อ่านออกเสียงเป็น ซ

ตัวอย่างการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในห้องเรียน

หน่วยที่ ๙ การแจกลูกสะกดคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ

จุดประสงค์การจัดการเรียนรู้	(๕ ชั่วโมง)
๑. เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรควบได้	
๒. เพื่อให้นักเรียนผันวรรณยุกต์คำที่มีอักษรควบ	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑	(๑ ชั่วโมง)
การอ่านและเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำและผันวรรณยุกต์คำ ที่พยัญชนะต้นควบกับ ร แบบไม่มีตัวสะกด	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๒	(๑ ชั่วโมง)
การอ่านและเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำและผันวรรณยุกต์คำ ที่พยัญชนะต้นควบกับ ร แบบมีตัวสะกด	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๓	(๑ ชั่วโมง)
การอ่านและเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำและผันวรรณยุกต์คำ ที่พยัญชนะต้นควบกับ ล แบบไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๔	(๑ ชั่วโมง)
การอ่านและเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำและผันวรรณยุกต์คำ ที่พยัญชนะต้นควบกับ ว แบบไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๕	(๑ ชั่วโมง)
การอ่านและเขียนสะกดคำที่อักษรควบไม่แท้	

แนวการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ การอ่านเขียนแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรควบกับ ร แบบไม่มีตัวสะกด (๑ ชั่วโมง)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำและผันวรรณยุกต์คำที่มีอักษรควบที่พยัญชนะต้นควบกับ ร แบบไม่มีตัวสะกดได้
2. เพื่อให้นักเรียนผันวรรณยุกต์คำที่มีอักษรควบที่พยัญชนะต้นมี ร ควบ ที่ไม่มีตัวสะกดได้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

๑.๑ ครูเขียนพยัญชนะต้นที่ควบกับ ร ได้แก่ กร ขร คร ตร พร บนกระดานดำ ให้นักเรียนสังเกตคำที่ครูเขียนว่ามีพยัญชนะอะไรบ้าง ครูออกเสียง ให้นักเรียนฟังพร้อมอธิบายว่าพยัญชนะที่ได้ยินนั้นเมื่ออ่านออกเสียงจะออกเสียงทั้งสองตัวกล้ำกึ่งกันพร้อมกัน เรียกว่า คำควบกล้ำ

๑.๒ ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะ ก ข ค ต ป พ ควบกับ ร พร้อมกัน และเป็นรายบุคคล

๒. ขั้นสอน

๒.๑ เมื่อนักเรียนออกเสียงอักษรควบได้ถูกต้องแล้ว ครูเขียนคำที่มีอักษรควบพยัญชนะ ก ข ค ต ป พ ควบกับ ร แบบไม่มีตัวสะกดบนกระดานดำ ให้นักเรียนฝึกออกเสียง โดยครูอ่านนำให้นักเรียนอ่านตามพร้อม ๆ กัน นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน และอ่านเป็นรายบุคคล ดังนี้

ไกร	สะกดว่า	กอ - รอ - ไอ	ไกร
ขรัว	สะกดว่า	ขอ - รอ - อ้ว	ขรัว
ครู	สะกดว่า	คอ - รอ - อุ	ครู
ตรี	สะกดว่า	ตอ - รอ - อี	ตรี
ประ	สะกดว่า	ปอ - รอ - อะ	ประ
พระ	สะกดว่า	พอ - รอ - อะ	พระ

๒.๒ ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำที่มีพยัญชนะ ก ข ค ต ป พ ควบกับ ร แบบไม่มีตัวสะกดที่ครูเตรียมมาประมาณ ๕- ๖ คำ ถ้านักเรียนอ่านสะกดคำใดไม่ถูกต้องครูอธิบายและแก้ไขทันที

๒.๓ นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๑ ขณะที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดครูตรวจความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ หากพบว่านักเรียนคนใดอ่านผิดให้แก้ไขทันที

๒.๔ เมื่อนักเรียนฝึกอ่านสะกดคำที่มีอักษรควบพยัญชนะ ก ข ค ต ป พ ควบกับ ร ได้คล่องแล้ว ครูให้นักเรียนดูแผนผังแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรควบพยัญชนะ ก ข ค ต ป พ ควบกับ ร บนกระดาน แล้วครูอ่านนำให้นักเรียนอ่านตามพร้อม ๆ กัน และอ่านเป็นรายบุคคลจนคล่อง จากนั้นให้ฝึกเขียนโดยการแจกลูก ดังนี้

อักษรควบ	สระอา (-า)	สระอี (-ี)	สระอุ (-ู)
กร	กรา	กรี	กรู
ขร	ขรา	ขรี	ขรู
คร	ครา	ครี	ครู
ตร	ตรา	ตรี	ตรู
ปร	ปรา	ปรี	ปรู
พร	ปรา	พรี	พรู

๒.๕ ครูทบทวนเรื่องการผันวรรณยุกต์ที่นักเรียนเคยเรียนมา จากนั้นนำคำที่มีอักษรควบมาให้นักเรียนฝึกผันวรรณยุกต์ ดังนี้

อักษรควบ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก (- ่)	โท (- ้)	ตรี (- ๊)	จัตวา (- ๋)
(อักษรกลาง) กร	กรา	กร่า	กร้า	กร๊า	กร๋า
(อักษรต่ำ) คร	ครึ้น	-	ครึ้น	ครึ้น	-
(อักษรสูง) ขร	ขร้ว	ขร้ว	ขร้ว	-	-

๒.๖ ครูให้นักเรียนฝึกผันวรรณยุกต์คำที่มีอักษรควบที่พยัญชนะต้นควบกับ ร และไม่มีตัวสะกดที่ครูเตรียมมา อย่างน้อย ๔ - ๕ คำ ถ้านักเรียนผันไม่ถูกต้อง ครูอธิบายและแก้ไขให้ถูกต้องทันที

๒.๗ ครูเขียนตัวอย่างการสะกดคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ร แบบไม่มีตัวสะกดให้นักเรียนฝึกสะกดเรียงตามลำดับอักษร จากนั้นครูอ่านนำให้นักเรียนอ่านตามพร้อม ๆ กัน และอ่านเป็นรายบุคคลจนคล่อง ดังนี้

ไกร เขียนสะกดว่า สระ ไอ่ ไม้มลาย กอ ไก่อ รือ เรือ

ขรัว เขียนสะกดว่า ขอ ไข่ รือ เรือ สระอัว

ครู เขียนสะกดว่า คอ ควาย รือ เรือ สระอุ

ตรี เขียนสะกดว่า ตอ เต่า รือ เรือ สระอี

ประ เขียนสะกดว่า ปอ ปลา รือ เรือ สระอะ

พระ เขียนสะกดว่า พอ พาน รือ เรือ สระอะ

๒.๘ ครูให้นักเรียนฝึกสะกดคำเพื่อการเขียนเพิ่มเติม

๒.๙ ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๒ จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง ถ้ามักเรียนคนใดเขียนสะกดผิดให้ช่วยกันแก้ไขทันที

๒.๑๐ ให้นักเรียนหาคำที่มีพยัญชนะ ก ข ค ต ป พ ควบกับ ร ไม่มีตัวสะกดจากหนังสือเรียน จำนวน ๕ คำ

๓. ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีการอ่านเขียนแจกลูกสะกดคำและผันวรรณยุกต์คำที่มีอักษรควบที่พยัญชนะต้นควบกับ ร แบบไม่มีตัวสะกด

สื่อการสอน

๑. แผนผังการแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรควบ
๒. แบบฝึก

การวัดผลประเมินผล

การตรวจแบบฝึก

แบบฝึกที่ ๑ การอ่านสะกดคำที่มีอักษรควบที่มีพยัญชนะ ก ข ค ต ป พ ควบกับ ร ที่ไม่มีตัวสะกด

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านสะกดคำที่กำหนดให้ ภายในเวลา ๕ นาที

ตัวอย่าง ขร้ว อ่านสะกดว่า ขอ - รอ - อ้ว ขร้ว

๑. ตรี
๒. พระ
๓. เพรอะ
๔. ครู
๕. ใคร
๖. กรอ
๗. ตรา
๘. ไตร
๙. ประ
๑๐. พรำ

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	เขียนสะกดว่า
๑.	ตรี	ตอ - รอ - อี ตรี
๒.	พระ	พอ - รอ - อะ พระ
๓.	เซอร์อะ	ขอ - รอ - เออะ เซอรอะ
๔.	ครู	คอ - รอ - อู ครู
๕.	ใคร	คอ - รอ - ไอ ใคร
๖.	กรอ	กอ - รอ - ออ กรอ
๗.	ตรา	ตอ - รอ - อา ตรา
๘.	ไทร	ตอ - รอ - ไอ ไทร
๙.	ประ	ปอ - รอ - อะ ประ
๑๐.	พรา	พอ - รอ - อำ พรา

แบบฝึกที่ ๒ การเขียนคำที่มีอักษรควบที่มีพยัญชนะ ก ข ค ต ป พ ควบกับ ร ที่ไม่มีตัวสะกด

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยใช้เวลา ๕ นาที
- ให้ครูอ่านคำให้นักเรียนฟังคำละ ๒ ครั้ง โดยเว้นเวลาให้นักเรียนเขียนก่อนบอกคำ
ในข้อต่อไป

คำที่กำหนดให้เขียน

๑. ไกร	๖. กรู
๒. ขร้ว	๗. ประ
๓. ไตร่	๘. ตรา
๔. ครู	๙. ไคร
๕. พระ	๑๐. ตริ

แบบบันทึกผลการเขียนคำที่มีอักษรควบที่มีพยัญชนะ ก ข ค ต ป พ
ควบกับ ร ที่ไม่มีตัวสะกด

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการ ประเมิน		
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
คะแนนรวม**															

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายชื่อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนานักเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าเขียนถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย √ ถ้าเขียนผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย √ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

ส่วนที่ ๓ แนวทางการวัดและประเมินผลประจำหน่วย

ฉบับที่ ๑ การอ่านสะกดคำ

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านสะกดคำที่กำหนดให้ ภายในเวลา ๕ นาที

ตัวอย่าง

เกวียน สะกดว่า กอ - วอ - เอีย - นอ เกวียน

๑. กรอบ
๒. แขนวน
๓. คลอง
๔. ตรง
๕. กลุ่ม
๖. แต่งกวา
๗. เกรงกลัว
๘. กระโปรง
๙. ปลอดภัย
๑๐. เพลิดเพลิน

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	อ่านสะกดคำ
๑.	กรอบ	ก อ - ร อ - อ อ - บ อ ก ร อ บ
๒.	แขวน	ข อ - ว อ - แ อ - น อ ข แ ว น
๓.	คลอง	ค อ - ล อ - อ อ - ง อ ค ล อ ง
๔.	ตรง	ต อ - ร อ - โ อะ - ง อ ต ร ง
๕.	กลุ่ม	ก อ - ล อ - อู - ม อ - ก ลุ ม - ก ลุ ม - ไ ม้ แ อ ก ก ลุ ม
๖.	แตงกวา	ต อ - แ อ - ง อ - แ ต ง - ก อ - ว อ - อ า - ก ว า แ ต ง ก ว า
๗.	เกรงกลัว	ก อ - ร อ - เ อ - ง อ - เ ก ร ง - ก อ - ล อ - อึ ว - ก ลั ว เ ก ร ง ก ลั ว
๘.	กระโปรง	ก อ - ร อ - อะ - ก ระ - ป อ - ร อ - โ อ - ง อ - โ ป ร ง ก ระ โ ป ร ง
๙.	ปลอดภัย	ป อ - ล อ - อ อ - ต อ - ป ล อ ด ป อ - ร อ - โ อ - ง อ - โ ป ร ง - โ ป ร ง - ไ ม้ แ อ ก - โ ป ร ง ป ล อ ด โ ป ร ง
๑๐.	เพลิดเพลิน	พ อ - ล อ - เ อ - ต อ - เ พ ลิด พ อ - ล อ - เ อ - น อ - เ พ ลิน เ พ ลิด เ พ ลิน

แบบบันทึกผลการอ่านสะกตคำ

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการประเมิน			
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน		
คะแนนรวม**																

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าอ่านถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ถ้าอ่านผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย ✓ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนอ่านได้

ฉบับที่ ๒ การอ่านคำ

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้ ภายในเวลา ๕ นาที

ตัวอย่าง กลุ่มเกลา อ่านว่า กลุ่ม - เกลา

๑. กล่อง	๑๑. ทรวง
๒. กลม	๑๒. เกลี้ยง
๓. กล้วย	๑๓. เคล็ด
๔. กลุ่ม	๑๔. คั่นคว่า
๕. ครก	๑๕. เปลี่ยนแปลง
๖. คลาน	๑๖. กว้างขวาง
๗. กวาง	๑๗. ครบครัน
๘. กวาด	๑๘. โปรตปราน
๙. เพลิน	๑๙. ทรุตโทรม
๑๐. ทราย	๒๐. พร้อมเพรียง

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	อ่านว่า
๑.	กล่อง	กฺล่อง
๒.	กลม	กฺลม
๓.	กล้วย	กฺล้วย
๔.	กลุ่ม	กฺลุ่ม
๕.	ครก	คฺรก
๖.	คลาน	คฺลาน
๗.	กว้าง	กฺวาง
๘.	กวาด	กฺวาด
๙.	เพลิน	เพฺลิน
๑๐.	ทราย	ชฺาย
๑๑.	ทรวง	ชฺวง
๑๒.	เกลี้ยง	เกฺลี้ยง
๑๓.	เคล็ด	เคฺล็ด
๑๔.	คั่นคว่ำ	คั้น - คฺว่า
๑๕.	เปลี่ยนแปลง	เปลี่ยน - แบลง
๑๖.	กว้างขวาง	กฺว้าง - ขฺวาง
๑๗.	ครบครัน	คฺรบ - คฺรัน
๑๘.	โปรดปราน	ปฺรด - ปฺราน
๑๙.	ทรุดโทรม	ชฺุด - ชฺอม
๒๐.	พร้อมเพรียง	พฺร้อม - เพฺรียง

ตัวอย่างสรุปผลการประเมินการแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรควบ

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการประเมิน		รวมคะแนน (๓๐ คะแนน)	สรุปผลการประเมิน	
		ฉบับที่ ๑ (๑๐ คะแนน)	ฉบับที่ ๒ (๒๐ คะแนน)		ผ่าน	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ

- ถ้ารวมคะแนนได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป และคะแนนรายแบบประเมินได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ทุกแบบประเมิน ถือว่าผ่านเกณฑ์
- ถ้ารวมคะแนนได้ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป แต่คะแนนรายแบบประเมินบางแบบประเมินได้ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ถือว่าผ่านเกณฑ์ แต่ให้ซ่อมเสริมส่วนที่ไม่ถึงร้อยละ ๘๐
- ถ้ารวมคะแนนได้ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ให้สอนซ่อมเสริม ในกรณีที่นักเรียนได้คะแนนบางแบบประเมินร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ไม่ต้องซ่อมเสริมส่วนนั้น

หน่วยที่ ๑๐ การแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรนำ

ส่วนที่ ๑ ความรู้สำหรับครู

อักษรนำ คือ พยัญชนะต้น ๒ ตัวเรียงกัน ประสมสระเดียว แต่ออกเสียงเป็น ๒ พยางค์ คือ พยางค์ต้นเหมือนมีสระประสมอยู่ พยางค์ที่ ๒ ออกเสียงตามสระประสมอยู่ และพยางค์ที่ ๒ นี้ ถ้าเป็นอักษรเดี่ยว ต้องออกเสียงวรรณยุกต์และผันตามตัวหน้าด้วย เช่น แสม อ่าน สะ - แหม เว้นแต่ตัว ห นำ อักษรเดี่ยว หรือ ตัว อ นำ ตัว ย ไม่ต้องออกเสียง ห และ อ เป็นแต่ออกเสียงและผันตัวหลังตามตัว ห และ ตัว อ เท่านั้น เช่น หงอ หล้า ไหน อย่า อยู่ เป็นต้น ถ้าตัวหน้าเป็นอักษรต่ำก็ดี หรือตัวหลังไม่ใช่อักษรเดี่ยวก็ดี ก็ไม่เปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ ปรากฏแต่รูปเป็นอักษรนำเท่านั้น แต่อ่านอย่างเดียวกับคำเรียงพยางค์ เช่น พยาธิ อ่าน พะ - ยา - ธิ มัธยม อ่าน มัด - ทะ - ยม เป็นต้น

นอกจากนั้น หนังสือหลักภาษาไทย: เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้ อธิบายว่า อักษรนำ คือ พยัญชนะตัวที่หนึ่งมีอิทธิพลนำเสียงวรรณยุกต์ของพยัญชนะตัวที่ตามมา พยัญชนะตัวที่หนึ่งจะเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง ส่วนพยัญชนะตัวที่ตามมาเป็นอักษรต่ำเดี่ยวเท่านั้น

การอ่านออกเสียงคำที่มีอักษรนำทำได้ ๒ แบบ คือ อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว และอ่านออกเสียงเป็นคำ ๒ พยางค์

ประเภทของคำที่มีอักษรนำ

คำที่มีอักษรนำ แบ่งตามหลักการอ่านออกเสียงได้ ดังนี้

๑. คำที่มีอักษรนำที่อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว เมื่อ ห นำ อักษรต่ำเดี่ยว หรือ อ นำ ย เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ ตามเสียง ตัว ห หรือ อ ที่นำ แต่ไม่ออกเสียงตัว ห หรือ อ ดังนี้

๑.๑ อ นำ ย มี ๔ คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

๑.๒ ห นำอักษรต่ำเดียว อักษรต่ำเดียว ได้แก่ ง ญ น ม ย ร ล ว

คำที่มี ห นำอักษรต่ำเดียว ได้แก่

ห นำ ง เช่น เหงา หงอน หงอก หงิก แหงน

ห นำ ญ เช่น หลึง หล้าใหญ่

ห นำ น เช่น หนู แหน หนี หนา หน้า เหนือ ไหน หนอน หนอง หนาว
หนาม หน้อย หนัก

ห นำ ม เช่น หมู หมู่ หมา หมี่ หมวก หมอ หม้อ หมอน เหม็น หมอก หมอบ
แหม หมายถึง

ห นำ ย เช่น หยุด แหย แหย่ หยอก หยอด หยี้ยว หยิก หยัก หยาม หยี่

ห นำ ร เช่น หรี ทรอก ทรุหรา

ห นำ ล เช่น ไหล แหละ โหล หลาย หลา หลวง หล่อ หล่อ หลับ หลาน
หลอก หลุด หลงไหล

ห นำ ว เช่น หวี หวาน หวาน ไหว ไหว้ หวัง หวัด แหวน แหวก

๒. คำที่มีอักษรนำที่อ่านออกเสียงเป็น ๒ พยางค์ พยางค์แรกออกเสียงพยัญชนะตัวที่ ๑ ประสมกับ สระอะ ครึ่งเสียง พยางค์หลังออกเสียงพยัญชนะตัวที่ ๒ ประสมกับสระ และ พยัญชนะสะกด ตามที่ปรากฏ ส่วนวรรณยุกต์ ออกเสียงตามพยัญชนะตัวที่ ๑ ลักษณะคล้ายกับมี ห นำอยู่ และออกเสียงเหมือน ห นำ ดังนี้

๒.๑ อักษรสูง นำอักษรต่ำเดียว อักษรสูง ได้แก่ ข ฉ ถ ผ ฝ ส นำอักษรต่ำเดียว ได้แก่ ง ญ น ม ย ร ล ว

คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่

ข นำ ณ เช่น ขณะ

ข นำ น เช่น ขนม ขนุน

ข นำ ม เช่น ขมวด เขม็ง ขมีขมัน

ข นำ ย เช่น ขยะ ขยับ ขยัน ขยำ ขย้า ขยี้ เขยิบ เขยื้อน โขยง

ฉ นำ ง เช่น ฉงน

ฉ นำ น เช่น ฉโนน ฉนวน

ฉ นำ ม เช่น ฉมวก ฉมั้ง

ฉ นำ ล เช่น ฉลาด ฉลาม ฉลอง ฉลย ฉลุ ฉลาก

ถ นำ น เช่น ถนน ถนัด ถวาย เถลไถล

ผ นำ ง เช่น ผงก ผงะ ผงาด

ผ นำ น เช่น ผนัง ผนีก ผนวก

ผ นำ ย เช่น ผยอง ผยอ

ผ นำ ล เช่น ผลิต

ผ นำ ว เช่น ผวา

ฝ นำ ร เช่น ฝรั่ง หญ้าฝรั่น

ส นำ ง เช่น สง่า สงบ สงวน

ส นำ น เช่น สนุก สนาน สนาม เสนอ

ส นำ ม เช่น สมุด สมาน เสมอ สมอง สมุย สมอ

ส นำ ย เช่น สยาย แสยะ สยาม

ส นำ ร เช่น สระ

ส นำ ล เช่น สลาย สลับ สลาก สลัว สลิต

ส นำ ว เช่น สวาย สวิง

๒.๒ อักษรกลาง นำอักษรต่ำเดี่ยว อักษรกลาง ได้แก่ ก จ ต บ ป อ นำอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่ ง น ร ล ว

คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่

ก นำ น เช่น กนก

จ นำ ม เช่น จมูก

จ นำ ร เช่น จรวด

จ นำ ว เช่น จวก

ต นำ น เช่น ตนู โตนด

ต นำ ล เช่น ตลก ตลับ ตลาด ตลิ่ง เติลิด

ต นำ ว เช่น ตवाद

ป นำ ร เช่น ปรอด ปรอท

ป นำ ล เช่น ปลัด

อ นำ ง เช่น อุ่น

อ นำ น เช่น อนาถ

อ นำ ร เช่น อร่อย

ส่วนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้คำที่มีอักษรนำ ควรจัดลำดับเนื้อหา ดังนี้

๑. คำ อ นำ ย มี ๔ คำ ได้แก่ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

๒. คำ ที่มี ห เป็นอักษรนำ แบ่งเป็น

๒.๑ คำ ที่มี ห เป็นอักษรนำ ในแม่ ก กา ได้แก่ หนา หมา หลา หนี หมี หยี หวี หนู หมู หรุ หมม แหย แหน แหละ แหล โหล หงอ หนอ หมอ หรอ หลอ หวอ ไหน ไหม ไหว ไหล เหงา เหมา เหลา เหนือ เหลือ ฯลฯ

๒.๒ คำ ที่มี ห เป็นอักษรนำ ในแม่ ก กา ที่มีรูปวรรณยุกต์ ได้แก่ หน้า หล้า หรี หมู แห่ หม้อ หล่อ ไหว้ ใหญ่ ฯลฯ

๒.๓ คำ ที่มี ห เป็นอักษรนำ ที่มีตัวสะกด ได้แก่ หนัก หลับ หวัง หัวัด หนาว หนาวน หลาย หมายถึง หลาน หลาน หลาน หวาน หลาน หยิก หลึง หวิด หยุต หลุด เหม็น แหวน แหวก หลง เหยี่ยว หมอน หมอก หมอบ หยอก หยอด หรอก หลอก หนอน หมวก หลวง ฯลฯ

๓. คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว แบ่งเป็น

๓.๑ คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว ในแม่ ก กา ได้แก่ ขณะ ขยะ ขยำ ขย้า ขยี้ โฉน ฉลุ ส่อง เกลใถล ผวา เสนอ เสมอ สมอ แสยะ สระ สลัว

๓.๒ คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว ที่มีตัวสะกด ได้แก่ ขนม ขนุน ขมวด เข้มขมึ้น ขยับ ขยัน เขยิบ เขยื้อน โขยง ฉนวน ฉนวน ฉมวก ฉม้าง ฉลาด ฉลาม ฉลอง ฉลวย ฉลาก สงบ สงวน ถนน ถนัด ถวาย ผงก ผงาด ผั่ง ผนึ้ก ผแนก ผยอง ผลิต ผรั่ง สนุก สนาน สมุด สมัย สมาน สมอง สมุย สยาย สยาม สลาย สลับ สลาก สลิต สว่าง สวาย สวิง ฯลฯ

๔. คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่ กนก จมูก จรวด จวัค ต้น โตนด ตลก ตลับ ตลาด ตลิ่ง ตวาด ปรอด ปรอท ปลัด อร่อย ฯลฯ

ครูอาจเลือกสอนคำอักษรนำให้เหมาะสมกับระดับชั้นและความพร้อมของนักเรียน

การสอนอ่านสะกดคำที่มีอักษรนำ

การอ่านสะกดคำเป็นการอ่านออกเสียงตัวอักษรที่ประกอบกันเป็นคำ โดยอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ตามลำดับ เช่น

๑. คำที่มี อ นำ ย

อย่า อ่านสะกดคำว่า ออ - ยอ - อา - ยา - ย่า - เอก หย่า

๒. คำที่มี ห เป็นอักษรนำ

หมา อ่านสะกดคำว่า หอ - มอ - อา หมา

หน้า อ่านสะกดคำว่า หอ - นอ - อา - หนา - หนา - โท หน้า

หลับ อ่านสะกดคำว่า หอ - ลอ - อะ - บอ หลับ

๓. คำที่มีอักษรสูงนำ อักษรต่ำเดี่ยว

สมอง อ่านสะกดคำว่า สอ - มอ - ออ - งอ สมอง

สว่าง อ่านสะกดคำว่า สอ - วอ - อา - งอ - สะ - หวาง -

สะ - หวาง - เอก สะสว่าง

๔. คำที่มีอักษรกลางนำ อักษรต่ำเดี่ยว

ตลก อ่านสะกดคำว่า ตอ - ลอ - โอะ - กอ ตะ - หลก

ตลิ่ง อ่านสะกดคำว่า ตอ - ลอ - อิ - งอ - ตะ - ลิง -

ตลิ่ง - เอก ตะ - หลิ่ง

การสอนเขียนสะกดคำ

เป็นการสะกดเพื่อเขียนคำให้ถูกต้อง จะสะกดคำตามรูปตัวอักษรที่ประกอบกันเป็นคำ โดยสะกดเรียงลำดับตามรูปตัวอักษรที่ปรากฏอยู่ในคำนั้น ๆ เช่น

๑. คำที่มี อ นำ ย

อยาก เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ออ อ่าง ยอ ยักษ์ สระอา กอ ไก่

๒. คำที่มี ห เป็นอักษรนำ

เหล่า เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น สระเอ หอ หีบ ลอ ลิง สระอา

หม้อ เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น หอ หีบ มอ ม้า ไม้โท ออ อ่าง

หลาน เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น หอ หีบ ลอ ลิง สระอา นอ หนู

๓. คำที่มีอักษรสูงนำ อักษรต่ำเดี่ยว

ขี้ เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ขอ ไข่ ยอ ยักษ์ สระอี ไม้โท

ถวย เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ถอ ถุง วอ แหวน สระอา ยอ ยักษ์

๔. คำที่มีอักษรกลางนำ อักษรต่ำเดี่ยว

จมูก เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น จอ จาน มอ ม้า สระอุ กอ ไก่

อร่อย เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ออ อ่าง รอ เรือ ไม้เอก ออ อ่าง

ยอ ยักษ์

ตัวอย่างการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในห้องเรียน

หน่วยที่ ๑๐ การแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรนำ

จุดประสงค์การจัดการเรียนรู้	(๗ ชั่วโมง)
๑. เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำที่มีอักษรนำได้	
๒. เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีอักษรนำได้	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๑	(๑ ชั่วโมง)
คำ อ นำ ย	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๒	(๑ ชั่วโมง)
คำ ที่มี ห เป็นอักษรนำในแม่ ก กา	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๓	(๑ ชั่วโมง)
คำ ที่มี ห เป็นอักษรนำในแม่ ก กา ที่มีรูปวรรณยุกต์	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๔	(๑ ชั่วโมง)
คำ ที่มี ห เป็นอักษรนำที่มีตัวสะกด	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๕	(๑ ชั่วโมง)
คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยวในแม่ ก กา	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๖	(๑ ชั่วโมง)
คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยวที่มีตัวสะกด	
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ ๗	(๑ ชั่วโมง)
คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว	

แนวการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ คำ อ นำ ย

(๑ ชั่วโมง)

จุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้

๑. เพื่อให้นักเรียนอ่านสะกดคำ อ นำ ย ได้
๒. เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนคำ อ นำ ย ได้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

๑.๑ ครูร้องเพลงที่มีคำอักษรนำ เช่น เพลงในหมู่ลูกเสือ โดยติดเนื้อเพลงบนกระดานดำหรือป้ายสำลี

เพลงในหมู่ลูกเสือ

คำร้อง ทำนอง ไม่ทราบนามผู้แต่ง

ในหมู่ลูกเสือ เมื่อมารวมอยู่
ต่างคนต่างรู้จักหน้าที่ทุกอย่าง
ต้องช่วยกันทำกันไม่เว้นว่าง
งานทุกอย่าง งานทุกอย่าง จะเสร็จโดยง่ายตาย

๑.๒ ครูอ่านเนื้อเพลงให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครู หลังจากนั้นร่วมกันร้องเพลงและนำเสนอถึงความหมายของเพลง

๑.๓ ให้นักเรียนสังเกตคำจากเนื้อเพลง และหาว่ามีคำใดบ้างที่มีพยัญชนะต้นสองตัว ครูเขียนคำที่นักเรียนตอบบนกระดาน เช่น หมู่ อยู่ หน้า อย่าง แล้วเชื่อมโยงสู่การเรียนรู้เรื่องการอ่านคำที่มีอักษรนำ

๒. ชั้นสอน

๒.๑ ครูแยกส่วนประกอบของคำ ที่ขึ้นกระดานดำไว้ ดังนี้

หมู่ ประกอบด้วย หม + ุ + ' อ่านว่า หมู่

ครูนำเสนอว่า หม เป็นพยัญชนะต้นสองตัว ไม่อ่านออกเสียง ห แต่อ่านออกเสียง ม ตัวเดียว แต่ออกเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงเอกตามกฎการผันวรรณยุกต์ของพยัญชนะ ห

ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า คำลักษณะนี้ เรียกว่า คำที่มี ห เป็นอักษรนำ

๒.๒ ครูนำ คำ อ นำ ย เช่น อยู่ อย่าง มาสอนด้วยวิธีตามข้อ ๑.๓ แล้วสรุปว่า อยู่ อย่าง มีอักษร อ นำ ย เป็นคำอักษรนำ

๒.๓ ครูทบทวนไตรยางศ์ โดยติดเนื้อหาสาระ อักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ และอักษรต่ำเดี่ยว บนกระดานดำ ให้นักเรียนอ่านและชี้ให้นักเรียนดูว่า อักษรสูงที่เป็นอักษรนำ ได้แก่ ข ฉ ถ ผ ฝ ส อักษรกลาง ที่เป็นอักษรนำ ได้แก่ ก จ ต บ ป อ ส่วนอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่ ง ณ น ม ย ร ล ว

๒.๔ ครูสรุปเขียนบนกระดานดำให้นักเรียนอ่าน ดังนี้

อักษรสูงที่เป็นอักษรนำ ได้แก่ ข ฉ ถ ผ ฝ ส

อักษรกลางที่เป็นอักษรนำ ได้แก่ ก จ ต บ ป อ

ส่วนอักษรต่ำเดี่ยวที่เป็นตัวตาม ได้แก่ ง ณ น ม ย ร ล ว

ให้นักเรียนเขียนข้อความบนกระดานดำลงในสมุด ครูดูแลการเขียนให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขให้ถูกต้อง

๒.๕ ครูนำเสนอความหมายของอักษรนำว่า อักษรนำ หมายถึง พยัญชนะต้น ๒ ตัว เรียงกัน และตัวหน้าเป็นตัวนำเสียงวรรณยุกต์ของตัวตาม ตัวหน้าเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง ตัวที่ตามมาเป็นอักษรต่ำเดี่ยวเท่านั้น

๒.๖ ครูนำบัตรคำ อยาก ติดบนกระเป่าผนัง คำว่า อยาก ประกอบด้วย พยัญชนะสองตัว ได้แก่ อย สระ อา ตัวสะกด ก ครูอ่านคำ อยาก ให้นักเรียนฟัง เปรียบเทียบกับ คำว่า ยาก เช่น อยาก ยาก คำว่า อยาก อ่านตามเสียง อ ที่เป็นตัวนำ

สรุปว่า อ นำ ย เป็น อักษรนำ โดย อ เป็นพยัญชนะตัวหน้า จะมีอิทธิพลนำเสียงวรรณยุกต์ของตัว ย ที่ตามมา เมื่อ โดยอ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว โดยเสียงวรรณยุกต์ของ ย จะตามเสียง อ ที่นำ แต่ไม่ออกเสียงตัว อ คำ อ นำ ย มี ๔ คำ ได้แก่ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

๒.๗ ครูเขียนข้อความบนกระดานดำ ดังนี้

วันนี้พ่อไปทำงาน มานะ**อยู่**บ้านกับแม่
มานะ**อยาก**กินข้าวสวย
แม่**หุง**ข้าวสวยและ**ทำ**กับข้าว**สอง**อย่าง
แม่บอกมานะว่า ให้กินข้าว ๆ **อย่า**ทำอาหาร**หก**เลอะ**เทอะ**

ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม ให้นักเรียน หาคำ อ นำ ย จากข้อความได้แก่ อยู่ อยาก อย่าง อย่า แล้วเขียนในสมุด

เมื่อนักเรียนเขียนคำเสร็จแล้ว ครูและเพื่อนตรวจผลงานการเขียน เมื่อเขียนไม่ถูกต้องให้แก้ไขจนถูกต้อง

๒.๘ ครูอ่านออกเสียงสะกดคำทีละคำให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตามครู ด้วยเสียงดังชัดเจนพร้อมกัน โดยครูอาจสุ่มให้นักเรียนอ่านรายบุคคล

คำว่า “อย่า” สะกดว่า ออ - ยอ - อา - ไม้เอก หย่า

คำว่า “อยู่” สะกดว่า ออ - ยอ - อุ - ไม้เอก หยู่

คำว่า “อย่าง” สะกดว่า ออ - ยอ - อา - งอ - ไม้เอก หย่าง

คำว่า “อยาก” สะกดว่า ออ - ยอ - อา - กอ หยาก

เมื่อนักเรียนอ่านสะกดคำคล่องแล้ว ให้นักเรียนฝึกเขียนสะกดคำ อ นำ ย ตามแบบฝึกที่ ๑ เป็นรายบุคคล โดยครูคอยดูแลให้คำแนะนำ

๒.๙ เมื่อนักเรียนอ่านสะกดคำได้คล่องแล้ว ครูฝึกทักษะการอ่านเป็นคำ ประโยค ข้อความ หรือบทร้อยกรอง โดยเลือกคำ อ นำ ย มาให้อ่านทบทวน ซึ่งสามารถหาบทร้อยกรอง หรือข้อความอื่น ๆ ที่มีคำ อ นำ ย (เลือกเพียง ๑ เพลง) ดังนี้

อย่า	อย่าวิ่ง	อย่าไป
อยู่	อยู่บ้าน	นำอยู่
อย่าง	ตัวอย่าง	อย่างดี
อยาก	อยากเล่น	อยากกิน
ตา	ห้าม ว่า อย่า วิ่ง เล่น บน สะพาน	
เด็ก ๆ	อยาก เล่น ฟุตบอล	

อยากอยู่อย่างสบาย

อยากอยู่อย่างสบาย	สุขภาพสุขใจ
อย่าเกรงใคร	เพื่อน ๆ ของเรา
อยู่อย่างมีความสุข	เล่นสนุกกับเขา
ทั้งเพื่อนและเรา	ไม่รังแกกัน

๒.๑๐ ครูฝึกการสะกดคำเพื่อเขียนควบคู่กับการสะกดคำเพื่ออ่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำว่า “อย่า” สะกดว่า ออ - ยอ - อา - ไม้เอก หย่า
แต่เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ออ อ่าง ยอ ยักษ์ สระอา ไม้เอก อย่า

คำว่า “อยู่” สะกดว่า ออ - ยอ - อู - ไม้เอก หยู่
แต่เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ออ อ่าง ยอ ยักษ์ สระอู ไม้เอก อยู่

คำว่า “อย่าง” สะกดว่า ออ - ยอ - อา - งอ - ไม้เอก หย่าง
แต่เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ออ อ่าง ยอ ยักษ์ ไม้เอก
สระ อา - งอ งู อย่าง

คำว่า “อยาก” สะกดว่า ออ - ยอ - อา - กอ หยาก
แต่เขียนเรียงลำดับตัวอักษรเป็น ออ อ่าง ยอ ยักษ์ สระอา กอ ไก่ อยาก

๒.๑๑ ให้นักเรียนฝึกเขียนสะกดคำตามแบบฝึกที่ ๒ ครูดูแลและสังเกตการเขียน
ให้คำแนะนำ ถ้านักเรียนเขียนไม่ถูกต้อง ให้แก้ไขจนถูกต้อง ครูบันทึกคะแนนการเขียนในแบบบันทึก
คะแนน

๓. ขั้นสรุป

ครูนำสรุปสาระสำคัญของคำ อ นำ ย ว่ามี ๔ คำ ได้แก่ อย่า อยู่ อย่าง อยาก ออกเสียง
วรรณยุกต์เอกทั้งหมด โดยครูสามารถใช้เพลง **อย่า อยู่ อย่าง อยาก ได้**

อย่า อยู่ อย่าง อยาก

เนื้อร้อง ไม่ทราบนามผู้แต่ง
ทำนอง Are you sleeping?

อย่า อยู่ อย่าง อยาก	อย่า อยู่ อย่าง อยาก
อ นำ ยอ	อ นำ ยอ
จำไว้หนอมีสี่คำ (ซ้ำ)	จำให้ตี มีสี่คำ

สื่อการสอน

๑. เพลง
๒. กระเป๋าผนัง
๓. แบบฝึก

การวัดและประเมินผล

การตรวจแบบฝึก

แบบฝึกที่ ๑ การอ่านสะกดคำ

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนอ่านสะกดคำที่กำหนดให้ ภายในเวลา ๓ นาที
- ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำที่มีอักษรนำ

ตัวอย่าง

อยู่ สะกดว่า ออ - ยอ - อุ - ไม้เอก - หยู

ข้อที่	คำ
๑.	อยาก
๒.	อย่า
๓.	อย่าง

เฉลยคำตอบ

- อยาก สะกดว่า ออ - ยอ - อา - กอ หยาก
- อย่า สะกดว่า ออ - ยอ - อา - ไม้เอก หยา
- อย่าง สะกดว่า ออ - ยอ - อา - งอ - ไม้เอก หยาง

แบบฝึกที่ ๒ การเขียนคำที่มี อ นำ ย

คำชี้แจง

๑. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยใช้เวลา ๓ นาที
๒. ให้ครูอ่านคำให้นักเรียนฟังคำละ ๒ ครั้ง โดยเว้นเวลาให้นักเรียนเขียนก่อนบอกคำในข้อต่อไป

คำที่กำหนดให้เขียน

๑. อย่าง
๒. อยาก
๓. อยู่
๔. อย่า

ส่วนที่ ๓ แนวทางการวัดและประเมินผลประจำหน่วย

ฉบับที่ ๑ การสะกดคำเพื่ออ่านคำที่มีอักษรนำ

คำชี้แจง

๑. ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้ ภายในเวลา ๕ นาที
๒. ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำที่มีอักษรนำ

ตัวอย่าง

หลับ อ่านสะกดคำว่า หอ - ลอ - อะ - บอ - หลับ

๑. หมู
๒. หน้า
๓. แหวน
๔. หมอน
๕. อย่า
๖. ผวา
๗. ถนน
๘. สมัย
๙. ฝรั่ง
๑๐. อุ่น

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	อ่านสะกดคำ	อ่านว่า
๑.	หมู	ทอ - มอ - อู	หมู
๒.	หน้า	ทอ - นอ - อา - หนา - ไม้โท	หน้า
๓.	แหวน	ทอ - วอ - แอ - นอ	แหวน
๔.	หมอน	ทอ - มอ - ออ - นอ	หมอน
๕.	อย่า	ออ - ยอ - อา - ยา - ไม้เอก	หย่า
๖.	ผวา	ผอ - วอ - อา	ผวา
๗.	ถนน	ถอ - นอ - โอะ - นอ	ถนน
๘.	สมัย	สอ - มอ - อะ - ยอ	สมัย
๙.	ฝรั่ง	ฝอ - รอ - อะ - งอ - ฝะ - หรั่ง - ไม้เอก	ฝรั่ง
๑๐.	อุงุ่น	ออ - งอ - อู - นอ - ไม้เอก	อุงุ่น

แบบบันทึกผลการอ่านสะกดคำที่มีอักษรนำ

ที่	ชื่อ -สกุล	ชื่อที่										รวม คะแนน*	ผลการประเมิน		
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
คะแนนรวม**															

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าอ่านถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ถ้าอ่านผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย ✓ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนอ่านได้

ฉบับที่ ๒ การอ่านคำที่มีอักษรนำ

คำชี้แจง

๑. ให้นักเรียนอ่านที่กำหนดให้ ภายในเวลา ๕ นาที
๒. ครูยกตัวอย่างการอ่านคำ คำว่า “ฉลอง” ก่อนจับเวลา
ตัวอย่าง

ฉลอง อ่านว่า ฉะ - หลอง

๑. โหล
๒. ไหล
๓. หยด
๔. หนาว
๕. ขนม
๖. สมุด
๗. ฉลาม
๘. อร่อย
๙. ตลาด
๑๐. อยาก

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	อ่านว่า
๑.	โหล	โหล
๒.	ใหญ่	ใหญ่
๓.	หยุด	หยุด
๔.	หนาว	หนาว
๕.	ขนม	ชะ - หนม
๖.	สมุด	สะ - หมุด
๗.	ฉลาม	ฉะ - หลาม
๘.	อ้อย	อะ - ห้อย
๙.	ตลาด	ตะ - หลาด
๑๐.	อยาก	หยาก

แบบบันทึกผลการอ่านคำที่มีอักษรนำ

ที่	ชื่อ - สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการ ประเมิน		
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
คะแนนรวม**															

หมายเหตุ

- ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายชื่อ เพื่อให้รู้ว่ามีนักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน
- วิธีการบันทึก ถ้าอ่านถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย √ ถ้าอ่านผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย √ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
- ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
- ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
- นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนอ่านได้

ฉบับที่ ๓ การสะกดคำเพื่อเขียนคำที่มีอักษรนำ

คำชี้แจง

๑. ให้นักเรียนสะกดคำเพื่อเขียน โดยใช้เวลา ๕ นาที
๒. ครุยกตัวอย่างการสะกดคำเพื่อเขียนที่มีอักษรนำ

ตัวอย่าง

สยาย สะกดว่า สอ เสือ ยอ ยักษ์ สระอา ยอ ยักษ์

คำที่กำหนดให้เขียน

๑. หมอ	๖. ฉลุ
๒. ไหว้	๗. ขย่ำ
๓. หนอน	๘. ขยั้น
๔. หมายถึง	๙. สนาม
๕. หลาน	๑๐. ลัด

เฉลยคำตอบ

ข้อที่	คำ	เขียนสะกดคำ
๑.	หมอ	ห อ หีบ ม อ ม้า อ อ่าง
๒.	ไผ่	ส ระ อ ไผ่ ม ลาย ห อ หีบ ว อ แหวน ไผ่ ไท
๓.	หนอน	ห อ หีบ น อ หนุ อ อ่าง น อ หนุ
๔.	หมาย	ห อ หีบ ม อ ม้า ส ระ อ ย อ ยักษ์
๕.	หลาน	ห อ หีบ ล อ ลิง ส ระ อ น อ หนุ
๖.	ฉลุ	ฉ ลู ฉิ่ง ล อ ลิง ส ระ อู
๗.	ขยำ	ข อ ไซ่ ย อ ยักษ์ ส ระ อ่า
๘.	ถนัด	ถ อ ถุง น อ หนุ ไผ่ หน้ อากาศ ด อ เด็ก
๙.	สนาม	ส อ เสื่อ น อ หนุ ส ระ อ ม อ ม้า
๑๐.	ปลัด	ป อ ปลา ล อ ลิง ไผ่ หน้ อากาศ ด อ เด็ก

แบบบันทึกผลการสะกิดคำเพื่อเขียนคำที่มีอักษรนำ

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการประเมิน		
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
คะแนนรวม**															

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าเขียนถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย √ ถ้าเขียนผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย √ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

ฉบับที่ ๔ การเขียนคำที่มีอักษรนำ

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยใช้เวลา ๕ นาที
- ให้ครูอ่านคำให้นักเรียนฟังคำละ ๒ ครั้ง โดยเว้นเวลาให้นักเรียนเขียนก่อนบอกคำในข้อต่อไป

คำที่กำหนดให้เขียน

- หวี
- หม้อ
- หวาน
- หลอก
- ขยะ
- ถนน
- สมุด
- จมูก
- ตลก
- อยู่

แบบบันทึกผลการเขียนคำที่มีอักษรนำ

ที่	ชื่อ -สกุล	ข้อที่										รวม คะแนน*	ผลการประเมิน		
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
คะแนนรวม**															

หมายเหตุ

๑. ให้บันทึกคะแนนของนักเรียนเป็นรายข้อ เพื่อให้รู้ว่ามีนักเรียนมีข้อบกพร่องใด สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน
๒. วิธีการบันทึก ถ้าเขียนถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ถ้าเขียนผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย ✓ เท่ากับ ๑ คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับ ๐ คะแนน)
๓. ใช้ รวมคะแนน* เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนเป็นรายบุคคล
๔. ใช้ คะแนนรวม** เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่าข้อบกพร่องของนักเรียนในภาพรวมของชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
๕. นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์ กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูต้องฝึกจนนักเรียนเขียนได้

กำชัย ทองหล่อ. (๒๕๓๗). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: รวมสาสน์.

ปิตินันท์ สุทธิสาร. (๒๕๕๙). **สอนอย่างไรให้อ่านออก อ่านคล่อง และอ่านเป็น สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓**. เอกสารประกอบคำบรรยาย. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. อัดสำเนา

พระยาอุปกิตศิลปสาร (นิ่ม กาญจนาชีวะ เปรียญ). (๒๕๓๙). **หลักภาษาไทย (อักขรวิธี วจวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์)**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๕๖). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๔**. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.

สำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๕๘). **สรุปผลการดำเนินงานการอ่าน การเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑**. กรุงเทพฯ: สำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักทดสอบทางการศึกษา. (๒๕๔๔). **สรุปผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ปลายภาคเรียนที่ ๑**. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (๒๕๕๕). **บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๑: ระบบเสียง อักษรไทย การอ่านคำและการเขียนสะกดคำ**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสศ. ลาดพร้าว.

_____. (๒๕๕๗). **สรุปผลการติดตามดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

_____. (๒๕๕๔). **สรุปผลการประเมินการอ่านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖**. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

_____. (๒๕๕๘). **หนังสือคู่มือการดำเนินงานอ่านออกเขียนได้ อ่านคล่องเขียนคล่อง และสื่อสารได้**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (๒๕๕๒). หนังสืออุเทศภาษาไทย ภาษาไทยนำศึกษาหาคำตอบ.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสศ. ลาดพร้าว.

_____. (๒๕๕๘). หนังสืออุเทศภาษาไทย หลักภาษาไทย: เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ สกสศ. ลาดพร้าว.

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายการุณ สกุลประดิษฐ์

นายบุญรักษ์ ยอดเพชร

นางสุกัญญา งามบรรจง

นางสาวนิจสุดา อภินันทาภรณ์

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

รักษาการในตำแหน่งที่ปรึกษา ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้ทรงคุณวุฒิ

รองศาสตราจารย์ปิตินันท์ สุทธสาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันท์ ศลโกสุม

นางสาวสุพร เข้มเฮง

นางศิริพร สุวรรณศรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สร้อยสน สกลรักษ์

นายยศวีร์ สายฟ้า

นางสาวฉัตรวรรณ ลัญฉวรรณะกร

นายทรงฤทธิ์ ฉิมโหมต

ข้าราชการบำนาญ

ข้าราชการบำนาญ

ข้าราชการบำนาญ

ข้าราชการบำนาญ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

คณะทำงานจัดทำคู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ

นางวรรณา โคมุทสกุลณี	ข้าราชการบำนาญ
นางกาญจนา นิรัติศัย	ข้าราชการบำนาญ
นางไพเราะ มีบางยาง	ข้าราชการบำนาญ
นายทศพล พูลพัฒน์	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๒
นางศุภลรัตน์ มิ่งสมร	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒
นางจิราพร ไกรพล	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๒
นางกรัณษา อัมพูช	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๒
นางสาวเต็มสิริ อินทรชื่น	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒
นางสายรุ้ง น้อยนาจารย์	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๑
นายเทิดศักดิ์ โพธิสาขา	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒
นางสาวสุกัญญา ศรีนรินทร์	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒
นายสามารถ ผ่องศรี	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑
นางกฤษณา เสมหิรัญ	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔

คณะทำงานจัดทำคู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ (ต่อ)

นายวิบูลย์ ศรีโสภณ	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑
นางเพ็ญจา เสมอเหมือน	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต ๒
นางสาวพัชรี ยันตรีสิงห์	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต ๒
นางนงคันุช อุทัยศรี	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๒
นางอภิวันท์ พินทอง	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑
นายบุญเสริม แก้วพรหม	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔
นางวธนีพร นิยมพานิช	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒
นายธเนศร์ ชาญเชาว์	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต ๑
นางสาวปรีดา ชุมฉวี	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๓
นางสาวนวพร จินดาชื่น	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต ๒
นางสาวธนิกานต์ ทาอ้าย	โรงเรียนวัดจัวเฒ่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๒
นางมุกดา วิชา	โรงเรียนบ้านปางถ้ำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๒

คณะทำงานจัดทำคู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ (ต่อ)

นางพิเชษฐ์ อยู่เมือง	โรงเรียนอนุบาลศรีสำโรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒
นางวราภรณ์ พรหมมาศ	โรงเรียนบ้านเขาดินไพรวัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒
นางสาวขวัญใจ อนุกุลพูลลาภ	โรงเรียนบ้านก้านเหลือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
นางศิริพร พุ่มนวล	โรงเรียนบ้านเผือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต ๒
นางอินทร์ทอง แสงสุทธิ	โรงเรียนบ้านโนนสาทร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒
นางเพลินพิศ สุวรรณศรี	โรงเรียนบ้านบ่อโนนมะคำวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๑
นางอารมย์ เหลืองแดง	โรงเรียนบ้านวังตะเคียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑
นางวลัยพร พงษ์ศิลป์	โรงเรียนชุมชนไมตรีอุทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต ๒
นางภาวนา มีกลิ่นหอม	โรงเรียนบ้านวัดราษฎร์บูรณะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒
นายเกรียงศักดิ์ ศรีรุ่งเรือง	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังชัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๒
นางประพิมพ์พันธุ์ พรหมสุวรรณ	โรงเรียนประชาเอื้ออารี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต ๒
นางจุไรภรณ์ จันทร์จิตตะการ	โรงเรียนบ้านควนนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๒

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวพัชรา ตระกูลสิริพันธ์

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นายศราวุธ นิรุตตินานนท์

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์สุนันท์ ศลโกสมุข ข้าราชการบำนาญ

นางสาวสุวพร เข้มเฮง ข้าราชการบำนาญ

นางศิริพร สุวรรณศรี ข้าราชการบำนาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สร้อยสน สกลรักษ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นางวรรณา โกมุทสกุลณี ข้าราชการบำนาญ

นางกาญจนา นิรัตติชัย ข้าราชการบำนาญ

นางไพเราะ มีบางยาง ข้าราชการบำนาญ

ว่าที่ พ.ต.กรณัฐ รัตนยรรยง ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑

นางศุภลรัตน์ มิ่งสมร ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒

นางจิราพร ไกรพล ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๒

นายสามารถ ผ่องศรี ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต ๑

นางอภิวันท์ พินทอง ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑

นายบุญเสริม แก้วพรหม ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๔

นางวัธนันท์ นิยมพานิช ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส
นางสาวพัชรา ตระกูลสิริพันธุ์
นายศรารุช นีรุตตินานนท์
นางสาวจุฬาลักษณ์ พัฒนมาศ

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย